

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

Memleketimin Delileri

Roman

Memleketimin

Delileri

Ömer Faruk Hüsmüllü

Temmuz 2006Edirne

Đletiim: ofh1952@gmail.com

Bir varmı bir yokmu,evvel zaman içinde kalbur saman içinde...Masal bu ya,bir ülkede adı sanı belli olmayan birçok insanın yaadığı bir yerleim yeri varmı.Buraya masalcılar Memleketim adını vermiler.

Memleketimin kasaba,belde,ilçe ya da vilayet olup olmadığı tartımalı bir konuymu.Giriinde yolun üzerindeki tabelada MEMLEKETĐMNüfus:10001 yazıyormu.Ancak sonradan tabelanın altına Hayır:10000

ibaresi eklenmi.Görünen o ki birisinin nüfus miktarına itirazı vardı.Bu kii Đddiacı Veysel'di.Veysel'e göre burada

yaadığı varsayılan "Sıska Umut,çeyrek porsiyon bir insandı.O nedenle böyle bir kii nüfus miktarının içinde gösterilemezdi."

Üzerine kısa kollu kahverengi bir tiort,altına kot bir pantolon,ayaklarına ise spor bir ayakkabı giymi olan genç bir adam,oturduğu koltuğu arkasındaki kiiyi rahatsız etmeyecek bir ekilde azıcık yatırdı,basını

otobüsün camına dayayıp gözlerini kapattı.Teypten "Gücüme gidiyor böyle yaamak" arkısı duyuluyordu.

Bu kii Memleketim'e yeni atanan AlMakam'dı.Görevine resmen balamadan önce çalıttığı eski iyerinden yıllık iznini almı,yeni görev yerini kimseye haber vermeden incelemek üzere yola çıkmıtı.Bu görevi

kabul edip etmeyeceğine incelemeden sonra karar verecekti.

O devirde,o ülkede AlMakam'ın yetkisi çok fazlaymı.Ağzından çıkan her söz kanun sayılırmı."u makamı al sana verdim,bunu ona verdim,unu buna verdim!" diyebiliyormu.

Genç adam,gözlerini aralayıp yılan gibi kıvrılan virajlı yola baktı.Biraz sonra Memleketim10 yazan trafik

levhasını gördü.”Az kaldı.” diye düündü. Memleketim’e yaklatıkça otobüs hızını artırıyordu.Karıdan ya da

arkadan gelen baka bir otoya rastlanmadığından sürücü aracı adeta uçuruyordu.

Memleketim üç tarafı ormanla kaplı,bir yanında da deniz bulunan irin bir yerdı.Alt tarafında yani güneyinde kendi adını almı bir dere ehri ikiye bölüyordu.

Otobüs ormanın kenarındaki Otogar’a girdiğinde genç adamın burnuna çam kokuları gelmeye baladı.Bu

havayı doya doya içine çekti.”Güzel bir yere benziyor.” diye düündü,yani ilk intıbaı olumluydu. Otobüsten

inip,valizini alıp birkaç adım attığında karar vermek için erken davrandığını anladı.Çünkü bealtı çığırtkan kendi

yazıhanelerine götürmek için kolundan bacağından çekitmeye balamıldır. Bir yere gitmediğini, az önce

otobüsten indiğini tek tek çığırtkanlara anlatıncaya kadar göbeğı çatlamıdı.

En son derdini anlattığı çığırtkandan ,kaptığı valizini kurtarınca otogarın çıkı kapısına doğru

yürüdü. Yürüdü ama yürüyemedi, çünkü bu sefer de taksi oförlerinin saldırısına uğradı.”Götürelim abi. Valizini

bagaja koyayım mı abi? Taksimetreyi gündüz tarifesinden açarım(O sırada zaten gündüzdü).Kazıklanmak

istemiyorsan benim arabaya bin.” Konumaları ve yine orasından burasından çekitirmeler.Neyse ki onlardan da

kendini kurtardı ve “Çattık!” deyip,bainı sallayarak yoluna devam etti.

Otogarın dına çıkıp biraz yürüdükten sonra bir benzin istasyonu gördü.Buradan da üzerine benzin pompacılarının hücum edeceğini zannetti,ama böyle bir ey olmadı.Arabası olmadığına ilk defa sevindi.

Bir caddeye ulatı.Caddenin giriinde “ehit Onbaı Koray Caddesi” yazıyordu.Caddenin karı tarafına geçerek yürümesini sürdürdü.Biraz gidince bir dere ve üzerinden geçen köprüyü,köprünün hemen çıkında

Yangel Oteli yazısını gördü.Đlk gördüğü bu otelde kalmaya karar verdi.u an dinlenmek ve sakal traı olmak

niyetindeydi.

Otelden içeri girdi.Resepsiyonda kimse yok gibi görünüyordu.Biraz dikkat edince koltuğun arkasına yaslanarak uyuyan resepsiyon memurunu fark etti.Rahatsız etmemek için geri dönmeye,baka bir otel aramaya

karar verdi.Geri dönerken spor ayakkabılarının çıkardığı ses resepsiyon memurunu uyandırmaya yetti:

Buyruun! Sesini iiterek durdu.

Buyrun beyefendi!Bo yerimiz vardır,fıyatlarımız hesaplıdır,yataklarımız temizdir,odalarımızda haereye

rastlanmaz.

Bir ey sormamıtı,ama adam otomatige bağlanmı gibi otelinin reklamını yapıyordu.

Bir oda istiyorum.

Nehir manzaralı mı olsun?

Eh,olursa iyi olur!

Kaç gün kalmayı düünüyorsunuz?

imdilik iki diyelim.Beğenirsem uzatırım.

Tamam,kimliğinizi ve 150 lira rica edeceğim.

Ama tarifiede bir kiilik oda 35 lira yazıyor.Đki gece 70 lira olması gerekir.150 de neyin nesi?

O tarifiede yazan sıradan odaların fiyatı.Sizinki ise dere manzaralı.

Tamam,tamam al paranı! dedi.Çünkü tartıacak hali yoktu.

Odasına girdi,yarım saat dinlendi,tra oldu ve tekrar dıarı çıktı.Çıkarken resepsiyon memuru ona yol gösteriyordu:

“Abi,buranın esnafı kazıkçıdır.Yabancı olduğunu belli etme!Yoksa soyarlar valla.” Sanki kendisi farklıydı...

Caddeye çıktığında otelin hemen karısında Hükümet Konağı’nı gördü.Demek ki çalıma yeri buradaydı.”Büyük bir ihtimalle makam odamın dere manzarası da vardır.” diye düündü.Đleride binaların

arasında kalmı Niyet Müdürlüğü’nü de gördü. Kapısında polis nöbet kulübeleri vardı.

Birden araba korna sesleriyle irkildi.Karı caddeden bir düğün konvoyu geçiyordu.En önde üstü açık bir

kamyonet,içindeki iki davulcu,bir zurnacı,bir de kameraman ile ağır ağır ilerliyordu.Davulların sesi zurnanın

sesini bastırıyordu.En önde gelin arabası olması gerekirken bu konvoyda en önde yer alan arabanın plakasında

“Düğüncü Bai” yazıyordu.Aynı arabanın camının üstüne de “Ba ol da istersen düğüncü bai ol!” yazılmıştı.Arabanın içinde ise, önde, kendi koltuğundan oförünkine tamı bir kadın kasıla kasıla oturuyordu.Arabanın arka koltuklarında oturan yoktu.Demek ki bu araç sadece Düğüncü Bai’na tahsis edilmiti.

Gelin ve damadı taşıyan araba düğüncü baiminkini izliyordu.Ön plakasında “Beraber Ölelim” arka plakasında ise “Mutlu muyuz,kime ne?” yazıyordu.Gelin arabasını damat annesinin arabası izliyordu.O arabanın da önünde “Kaynana değil!” arkasında “Kayınvalideciğim!” yazıları vardı.Aynalarına havlu bağlanmış arabalar

kornalarını bağırta bağırta ilerliyorlardı.Bunlar belli ki oğlan tarafıydı,çünkü çok neeliydiler.Geleneklere göre

oğlan tarafı neelerini açıkça belli edebilirlerdi.Konvoya katılan bazı arabalardan patlayan tabanca sesleri de

duyuluyordu.Yol kenarına park etmi bir polis otosundakiler ise olanları seyretmekle yetiniyorlardı.Haklarını

yememek lazım,çünkü bir tanesi seyretmekle yetinmedi ve konvoy geçerken polis aracından fırladı.AlMakam

“Öte vazifesine dükün bir memur!Yasaları düğün de olsa uygulamak amacında.Zaten bu tip memurlar olmasa...” diye düşünürken araçtan inen polis AlMakam’ın akın bakıları arasında tabancasındaki mermileri

gökyüzüne boalttı.O da kutlamalara bir katkı sağlamak istemiti!..

Oğlan tarafının konvoyu bittikten sonra,on metre geriden kız tarafının konvoyu geliyordu.Onlar eğlencede daha dengeliydi,fazla takınlık yapmıyorlardı.”Uçan da kulara nail oldum,ben annemi özledim”

parçası kulaklara kadar ulayıyordu.

En arkada bir kamyon ve bir traktör vardı.”Belli ki tesadüfen konvoya katılmışlar” diye düündü Al Makam,ama gene yanlıştı.Çünkü kamyon gelinin çeyizini taşıyan üstü açık,büyük bir araçtı.Halılar kamyonun

kasasından sarkıtıldığı gibi içindeki her türlü beyaz eya da görülebiliyordu.Ya traktör?Koskocaman

tekerlekli,klimalı,CD çalarlı pahalı bir eydi.Lastiklerinin yeniliğinden bile sıfır olduğu hemen anlalılıyordu.Peki

bunun ne ii vardı burada?Yolunu aırmı sanabilirdiniz,ama üzerindeki balonlar,süsler hiç de öyle olmadığını

gösteriyordu. Üzerindeki “Gelinime hediye olsun” yazılı pankart meseleyi aydınlatıyordu. ”Bu kadarı da

olmaz!”diye düündü AlMakam.Oysa “Bu kadarı ise hiç olmaz” demesine çok az kalmıtı.

En arkadan ağır ağır,gıcır gıcır parlayan bir biçerdöver geliyordu.Yolun neredeyse tamamını

kapladığından arkasında uzun bir araç kuyruğu oluturmutu.Biçerdöver de tarım enliklerine katılıyormu gibi

süslenmiti.Đte AlMakam’a “Bu kadarı da hiç olmaz!” dedirten yazı bu aracın üzerindeki pankarttan rahatlıkla

okunabiliyordu.”Bu da benden damadıma...”

Biçerdöverin arkasından durup baktı,baktı.Konvoy gözden kaybolunca kaldırımından yürümeye devam etti.Tıngırbank’ın önüne geldiğinde insan sayısı çok artmtı.Bazılarının yanından sürtünerek geçmek zorunda

bile kalıyordu.Bu sırada karısından gelen bir genç,yere tükürüyormu gibi yaptı,tükürüğu geldi AlMakam’ın

göğsüne yapıtı.Genç,hemen cebinden bir mendil çıkarıp tükürüğu silmeye kalktı.

Özür dilerim beyefendi,çok özür dilerim.imdi silerim, diyor,bir eliyle silerken diğer eliyle AlMakam’ın

arka cebindeki cüzdanı çekmeye çalılıyordu.AlMakam gencin niyetini anlamakta gecikmedi,hemen cebinin

üzerindeki eli yakaladı:

Ne yapıyorsun sen?

Abi n’olur affet!Polis olduğunu anlamadım.Bağıla be abi!

Ne polisi?Tamam tamam.Defol git baımdan!

Sağ ol ağabeyciğim.Allah senden razı olsun!Sana bundan sonra ben dahil buradaki hiçbir tırnakçı yaklamayacak, dedi ve koarak gözden kayboldu.

AlMakam iyice acıkmıtı.Kaldırımın kenarında çakmaklara gaz dolduran adama sordu:

Yemek yiyebileceğim iyi bir lokantaya nasıl gidebilirim?

Beyefendi,buradan düz yürüyün.Biraz sonra büyük bir bina göreceksiniz.Orası kütüphanedir.Kütüphaneyi

geçince trafik ıkları karınıza çıkacaktır.İklardan sola geçip devam edin.O cadde Aiyan Caddesidir.Hiç bir

yere sapmadan caddeyi takip ederseniz,sonuna gelmeden Bol Kepçe Lokantası'na ulaşırsınız.

Az sonra lokantayı eliyle koymu gibi buldu,çünkü adam çok ayrıntılı tarif etmiti.Lokantanın kapısından

girer girmez garsonlar kendisini karılayıp pencere önündeki bir masaya oturtular.Taskebabı,fasulyeli

pilav,cacık ve kadayıf söyledi.Birkaç dakika içinde tüm ısmarladıkları masasına getirildi.Đtahla yemeklerini

yemeye koyuldu.

Lokantadaki sinek sayısı biraz fazlaydı,ama yemekleri doğrusu lezzetliydi.Eliyle alına konan sineği

kovalarken yemeklerin sergilendiği tarafta daha çok sinek olduğunu gördü.”Acaba o gariban açılar ne yapıyor

bu sineklerle?” sorusunun cevabını almakta gecikmedi:Açı yemek tezgahının üzerindeki sinekleri zehir sıkarak

öldürmeye balamıtı bile.Üstelik yemeklere düen ölü sinekleri bir yemek kağı ile ayıklayıp çöpe atıyordu.Bu

görüntü midesini bulandırmıtı.Yediği sinekli yemeklere mi yoksa zehirli yemeklere mi yanması gerektiğini

bilemedi.Garsona:

Gıda maddelerinin olduğu yere zehir atılır mı? dedi.Garson:

Biey olmaz abi.Biz her gün aynısını yapıyoruz.Buranın insanı dayanıklıdır.Geçen bir tüp zehir bitti bir

günde.Kimseciklere de bir ey olmadı. Sineği bile zor öldüren bu zehirler insana nasıl zarar verecek?

Böğürmemek için kendini zor tuttu,hemen hesabı istedi.Yabancı olduğunu zehir muhabbetinden anlamılardı.Hiç buralı olsa böyle konuur muydu?Madem ki yabancısın,al sana hesap:26 lira.Gelen hesabı fiyat

listesi ile karılatırdığında en az bir misli fazla yazıldığını anladı.

Hesabı mecburen ödedi.Olay çıkarmak istemiyordu.Böyle bir ey yaptığında gerçek kimliğini de açıklamak

zorunda kalabilirdi.

Bugün göreceğini görmüdü.Bu kadarı yeterdi.Otele dönüp biraz kitap okuyacak,sonra da erkenden yatıp

uyuyacaktı.

Otele girdiğinde resepsiyon memurunun muhabbete giri yapmak isteyen sözlerini duymamazlıktan geldi

ve hızla odasına çıktı.Doğrusu bu kadar olaydan sonra bir de onun muhabbetini çekemezdi...

Sabahleyin erken bir saatte kâınarak uyandı.Kollarını,yüzünü sivrisinek ısırdığı yetmiyormu gibi

bacaklarını da tahtakuruları iirmiti.Resepsiyon memurunun reklamlarının balon olduğu da böylece ortaya

çıkımtı.Pencereye yaklatı,sakin sakın akan dereyi gördü.Temiz bir akarsuya benziyordu.Biraz dikkatli bakınca

karıdaki büyük bir borudan akan gür bir suyun derenin o kısmını köpürttüğini gördü.

“Hiç olmazsa,odanın dere manzaralı olduğu doğru çıktı.” diye teselli buldu.Balkona çıktı,orada üzeri tozdan görünmeyen bir sandalye vardı.Üzerine oturulmayalı çok olmalıydı.Đçeri girip çantasından birkaç tane

kağıt mendil aldı,sandalyeyi biraz temizledi ve üstüne oturdu.Derenin yanındaki evleri ve onların arkasındaki

ağaçları yarım saat kadar seyretti.Aağı indiğinde resepsiyon memurunu kendisini bekler buldu:

Efendim,kahvaltı etmek isterseniz otelimizde kahvaltı servisi vardır.Yalnız ücrete tabidir.Fiyatlarımız

dışarıdan oldukça ucuzdur.

Eksik kalsın,dedi yavaça.Resepsiyon memuru duyamadığı için sordu:

Ne buyurdunuz efendim?

Yok bir ey!Dere kenarında bir pastanede kahvaltı etmeyi düşünüyorum.

Aman efendim,sakın öyle bir yanlışlık yapmayın.Onların hepsi kazıkçının kazıkçısı!

Gene yavaça:

Sanki siz değilsiniz,dedi ve dışarı çıktı.

Kahvaltısını ettikten sonra,bu sefer ehit Onbaı Koray Caddesinin Hükümet Konağının bulunduğu

tarafıdan,yani dünkünün tam tersi tarafıdan yürümeye başladı.Hükümet Konağı'nın yanında bir oto galerisi,onun

da yanında otoparkında imdiden birçok araba park etmi olan Teleskop Alıveri Merkezi yer alıyordu.

Alıveri merkezinin çıkısında en az altı tane dilenci saydı.Sabahın bu erken saatinde hepsi yerlerini kapıp

merhamet sömürüsü yapmak için pusuya yatmışlardı.Bir kadın dilenci altı aylık bebeğini ayaklarında sallayarak

uyutmaya çalışıyordu.Çocuğun yüzü sinek doluydu.Sineklerin biri konuyor,biri uçuyor,birkaçı birden ağzı yüzü

pislik içinde olan çocuğun üstüne adeta pike yapıyorlardı.Onun yanında ayağı bileğinden sarılı,yanında iki tane

koltuk değneğı bulunan bir adam ve onun sağ tarafında sakallı ihtiyar bir dilenci vardı.Onların tam karısında

ise kıyafetleri birbirine benzeyen baları örtülü 3035 yalarında üç kadın dilenci...

Alıveri yerinden çıkan bir adam,üç kadının olduğu tarafa bir lira sadaka parası attı.Para hepsine eit

bir

mesafeye düttüğünden kime verildiği belli değildi.Üç kadının üçü de önce paranın üstüne atladılar,sonra da

birbirinin saçını bını yolmaya baladılar.Karıdaki dilencilerin de bunlarla bağlantısı olmalı ki onlar da kavgaya

karışılar.Yaından beklenmeyen bir çeviklikle yalı adam yanlarına geliverdi,koltuk değneklerini unutan ayağı

sarılı adam kadınlara doğru komaya baladı,bebeği olan bayanın kavgaya giderken çocuğunu gözü bile görmüyordu.

Kavga henüz balamıtı ki alıveri merkezinden çıkan bir arabanın kornası kavgacı dilencileri kendilerine

getirdi.Bu görüntü onların zararınaydı.Hiç bir ey olmamı gibi herkes eski yerini aldı.

Mangırbank’a gelmeden sola dönen bir sokak vardı.Oradan geçerken AlMakam o sokağın içinde çok

sayıda insanın bir arada olduğunu gördü.Merakla yaklatı.Adamın biri elindeki üç tane iskambil kağıdını

karıştırıyor,kapalı olarak masanın üzerine atıyordu.Masanın üzerinde içi madeni para dolu bir tas da vardı.Adam:

Bul kupa ası,al götür para dolu tası! diye bağıırıyordu.AlMakam sordu:

artı ne bu oyunun?

artı urtu, basacan bir lira parayı;bulursan kupa ası, kazandın demektir tası.

AlMakam halktan biri gibi görünmek için birkaç liralık oynamaya karar verdi.Ama önce izleyecek,bir hile

olup olmadığına bakacaktı.Biraz izledi.Hile yok gibi görünüyordu.Çünkü adam her eyi herkesin gözü önünde

yapıyordu.Kupa asını gösteriyor,kağıtları karıyor,el çabukluğu ile onların birini oraya birini buraya atıyordu.Altı

yedi kere yapmasına rağmen ası bulan imdilik çıkmamıtı.O zamana kadar hiç oynamamı olan bir

adam,önündeki kiileri biraz iteleyerek yanatı:

Bir de ben deneyeyim, dedi ve bir lirayı bastı.Kapalı kağıtlardan birini aldı,açtı ve kupa ası...

Al kardeim tası,güle güle harca.

Adam tası cebine boaltırken yardımcısı olan bir kii,para dolu bir baka tası masaya koymutu bile.Kazanan bu adamı görmek seyredenleri heyecanlandırmıtı.O yüzden oynayanların sayısı arttı.Ama

defalarca oynamalarına karılık kazanan çıkmadı.

AlMakam,kağıtları karıtıran adamın ellerine iyice dikkat ederek bir lirayı bastı,kağıdı aldı.As olduğundan

öylesine emindi ki!Aldığı kağıdı açtı:Sinek yedilisi.Bir daha açtı:Maça dokuzu.Bir daha:Gene maça dokuzu.Her

açtığında ya sinek yedili ya da maça dokuzu çıkıyordu.Belki on kere bastı ise de nafile...Adam gözünün önünde

kupa asını masanın üstüne atıyor,o diye kağıdı alıyor,ama yine as çıkmıyordu.

Oyunu daha fazla uzatmak gereksizdi.Caddeye çıkmak amacıyla oradan ayrıldı.Sokakla caddenin birletiği

yerde,az önceki anslı adamın cebindeki madeni paraları oyunu oynatan adamın yardımcısına verdiğini gördü.Bu her eyi açıklıyordu:Kazanan bu kii ya onlardandı ya da kiralanmıtı.

Kaybettiği paralara üzülerək yürürken Đbitirici Sait'in dükkanının önüne astığı “Kiralık” ve “Satılık” ilanlarını gördü.Burası emlak ileriyle uğraan bir büro idi.Oraya doğru baktığını gören Sait'in yardımcısı

Hallederiz Çetin hemen yanında bitti:

Buyur abi,emlakla ilgili bir sorunun varsa hemen hallederiz.

Kiralık ev fiyatlarını öğrenecektim.

Gel içeri,Sait abi sana yardım eder.

Az sonra çayını yudumlarken Sait'e sordu:

Ev kiraları ne alemde?

Ne i yaparsınız,onu söyleyin de ona göre konualım.

Ticaretle uğraıyorum.Buraya yerleme planlarım var da...

O zaman durum değiti.Bilgi verebilirim.Çünkü burada kimse memura ev vermek istemiyor.Sizin gibi değerli bir tüccar ağabeyimize ise ev çok!

Kaçtan balıyor ev kiralari,kaçı kadar çıkıyor?

Binden balar,ama binliklerde siz oturamazsınız.Size en az 1500’lük ev olmalı.Onun da altı aylığı pein,depozitosu da 5000 Euro.Biliyorsunuz doların da pabucu dama atıldı,artık Euro geçerli.

Baka artı var mı?

Bir de çıkarken evi sağlam ve badana edilmi olarak teslim edeceksiniz.Yoksa depozit yanar.Bunların hepsi kontratta belirtilecek.

Bu saydıklarınız kira mı,yoksa satın almak için mi?

aka yapıyorsunuz galiba!Tabii ki kira.

O zaman uygun bir arsa alır kendi evimi kendim yaparım.Kira ödeyeceğime kendi evimin borcunu öderim.

O da uyar.Bu sizin tercihiniz.Đsterseniz tapusu bende olan bir arsa var,anlaırsak hemen tapuyu üstünüze yaparım.

Önce gittiler arsanın yerini gördüler.Arsa AlMakam’ın houna gitmiti.Sıkı bir pazarlıktan sonra arsanın fiyatında anlatılar.AlMakam Tıngırbank’taki parasını çekti,Sait’in eline saydı.Sait parayı alınca hemen işlemlere baladı.Bir saat içersinde hepsini tamamladı ve birlikte Hükümet Konağı’nın yolunu tuttular.Đlgili geldiklerinde Sait:

Siz içeri girin.Ben önceden imzalamıştımdan u an bana ihtiyaç yok.Siz de imzayı atın ve tapuyu alın.Benim buralarda görünmemem daha uygun olur,dedi.

Gerekli tüm belge ve evraklar yetkili kiinin önündeydi.Tapunun üzerinde kendi fotoğrafını gördü.Yetkili

hepsini tek tek incelemeye baladı.Bir ara masası üzerindeki gazeteyi AlMakam’a uzatarak:

Buyurun,gazete okuyabilirsiniz,dedi.

Teekkür ederim,diyerek aldı.Amacı okumak değildi.Gazeteyi ayıp olmasın diye almıtı.Bu gazete iine

bir anlam veremiyordu.Saatlerce bo vakti yoktu ya gazete okuyarak geçirsin.”Neyse bo ver!” dedi içinden ve

gazeteyi katlayarak yandaki sehpanın üzerine koydu.

Adam incelemeyi bitirdiğinde onu yanına çağırıp birkaç yere imza attırdı.Kendisi de tapuyu imzalayıp:

Hayırlı olsun! dedi.

Sait onu bahçede bekliyordu.Hemen sordu:

Ne oldu,aldınız mı tapuyu?

Evet aldım.

Đçeride size gazete verdi mi?

Evet verdi de siz nereden biliyorsunuz?

Ne yaptınız gazeteyi?

Katlayıp sehpa üzerine koydum.Baka ne yapacaktım ki?

Ne mi yapacaktınız,bilmiyor musunuz?Đçine birkaç lira sıkıtıracaktınız.

Ne bileyim ben! dedi ve Sait’le vedalaarak trafik ıklarına doğru hızlı adımlarla yürümeye baladı.

ıklara gelmiti bile.Aiyan caddesinin karısına geçti.Batıya doğru yöneldi. Belediyenin önündeki

kaldırımında bir eyler satan bir adam etrafına çok sayıda insan toplamıtı.Aralarına girdi.Satıcı:

Gel vatanda,bunlar batan geminin malları olsa bile bu fiyata verilmez.Bakın u gördüğünüz erkek saç

tarasının tanesi piyasada iki lira.Bende ise sadece bir lira.Dur,gitmek yok!Bunun yanında u sık saçlı

erkekler

için olanı hediye.Bitmedi bir tane de sakal tarağı gene hediye.Bitti zannetme,pala bıyıkları taramada kullanabileceğiniz u tarak da bedava.Bayanları unuttuk zannetmeyin. Benim ablalarım saçlarını taramayacaklar

mı?Elbetteki tarayacaklar. u büyük tarak ablalarırna benden hediye.u tarak,bu tarak,kare ekindeki tarak,sık

dili tarak... diye diye elindeki poete 12 tane tarak koydu adam.12 tarak hepsi bir liraydı.Devam etti: Bütün ailenin hatta sülalenin tarak ihtiyacı sadece bir lira.Çalsan bu fiyata veremezsin. Dsteyenler seslensin.Lütfen izdiham yaratmayalım.Önce bayanlara!

Doğrusu bu kadar çok tarak bedava sayılırdı.Adam haklıydı,çalsan bu fiyata vermezdin. AlMakam da bu

yüzden almaya karar verdi.Cebinde bozuk bir lira aramaya baladı.O parayı buluncaya kadar iki kutu dolusu

tarak kapı kapı satılmıtu bile.Para elinde kala kaldı.Satıcı seslendi:

Sevgili müterilerimiz,hizmetlerimiz bununla da sınırlı değil.Bekleyin ve görün size ne getirdiğimi.u

elimdeki ieye dikkatle bakın!Bunun içinde her türlü lekeyi çıkarabilecek bir ilaç var.Yurt dından özel olarak

getirttik.Leke çıkardığına inanmıyor musunuz?Öyleyse seyredin! dedi ve yanındaki bir adamın üzerine bir ie

mürekkep döktü,diğer bir izleyicinin elbisesine salça,bir bakasınınıkine de ketçap sürdü. Hatta kendinden emin

bir ekilde bir bakasının ilk defa giydiğı belli olan elbisesine sıvı yağ sürdü.Adamcağız:

Dur,ne yapıyorsun?O elbiseyi daha dün aldım,dediyse de o:

Merak etme!Bu ilaç o lekeyi çıkarmazsa bedelini benden al,dedi ve oturduğu lekelerin üzerine elindeki

ieden bir sıvı püskürttü.Tüm lekelerin üstü birkaç saniye içinde beyaz bir tabaka ile kaplandı.Satıcı bu

değimeyi kendi lehine kullanmak amacıyla:

Hepiniz tanıksınız,ite ilaç etkisini göstermeye baladı bile.On be dakika bekleyin, çünkü ilaç bu sürede

kurur.Sonra kuruyan ilaçlı kısmı fırçalayın.Lekeden eser bile kalmadığını hayretle göreceksiniz. İlaç kuruya

dursun,biz de satımımızı yapalım.Bu ilacın tanesi yurt dı piyasalarda en az 25 Amerikan dolarına satılıyor.Bizde

sadece 5 lira.Yanlı anlamayın dolar değil lirayla satıyorum.Belli sayıda getirttiğimiz bu mucize ilaçtan alabilmek

için acele edin!

Gene almak için bir hücum oldu,ama taraktaki kadar cokulu değildi.Belli ki bazıları neticeyi görüp de almak düüncesindeydi.4050 tane sattıktan sonra satıcı ilacın marifetini göstermeden eyalarını topladı ve:

Unutmayın,iyice kuruduktan sonra fırçalayacaksınız.Be dakika daha bekleyin,dedi ve kaçarcasına oradan uzaklatı.

Tabii be dakika sonra leke üzerindeki ilacı fırçalayanlar,lekenin biraz silindiğini ama çıkmadığını gördüler.Bazıları:

Acaba erken mi fırçaladık?diyorlardı.

AlMakam önü çöp dolu Belediyenin yanından yürümeye baladı.Ağır bir pis koku oradan geçen herkesi

rahatsız ediyordu.Bu,çürümü et kokusunu andırıyordu.Bahçeye park etmi pislik içersinde bir çöp kamyonu

vardı.Koku ondan geliyor olmalıydı.Burnunu tutarak oradan uzaklatı.Belediye bahçesinin yanındaki Derman

Bul İlaç Satım Yeri’ni gördü.Onun da yanında bir okul vardı. Öğrenciler dışarıda olduklarına göre

demek ki

teneffüsteydiler. Yaları büyüktü,lise öğrencisi olmaları büyük bir ihtimaldi.

Okul bahçesinin dında simitçiler,turucular,sakızcılar,dondurmacılar bahçe duvarlarındaki demir parmaklıklar arasından öğrencilere satı yapıyorlardı.Arada bir belediye zabıtaları satıcıları kovalıyor,zabıtalara

gidince hepsi tekrar eski yerlerini alıyorlardı.Dıarı nasıl çıktıkları belli olmayan birkaç erkek öğrenci,tane ile

sigara satı da yapan simitçiden aldıkları sigaraları bir köde heyecan ve zevkle içiyorlardı.

Okulun hemen bittiğinde de fabrikatör Mikdat beyin fabrikası yer alıyordu.Belediyeden gelen koku

burada da rahatsız ediciydi.Bundan kurtulmak için caddenin karısından yürümeye karar verdi ve arabaların

bıraktığı bir aralıktan yararlanarak kendini karı kaldırıma attı. Iklara doğru yürümeye baladı.

Iklara geldiğinde karı tarafta Belediye Parkı'nı gördü.O tarafa geçti.Parkın içinden dumanlar ve kızarmı

et kokuları hemen fark ediliyordu.Parkın dıı ise tam evlere enlikti.Bir kasap bir köde bir keçi,bir diğeri bir

koyun boğazlıyor,bir bakası caddedeki bir ağaca astığı koyunu yüzüyordu.

Büyük kütükler üzerinde kabaca parçalanmış etler,seyyar çengellere küçük parçalar halinde tekrar

parçalanmak üzere asılmış koyun ve keçiler,pis bir terazide tartılan birkaç kiloluk eti hiçbir eye sarmadan eliyle

kaptığı gibi kebab yapmak üzere parka doğru koturanlar...Bir kasap onu müteri zannetti:

Buyurun beyim!Görüyorsunuz etlerimiz oldukça tazedir.On dakika olmadı keseli. Fiyatlarımız da

hesaplı.Kilosu sadece 9 lira.Đster misiniz,but tarafından vereyim mi?

Bir bakası:

Beyefendi ciğer,dalak,böbrek lazım mı?Bir hayvanınkilerin hepsini takım olarak 5 liraya veririm, diyordu.

Bu konulara hiç cevap vermeden yürümesini sürdürdü.Parkın içine girdiğinde ellerindeki

gazete,kürek,tencere kapağı gibi araçlarla mangaldaki kömürü tututmaya çalışan,tutuan kömürün

üzerine

çiğ etleri koyan,pienleri çıkaran,ellerinden yağlar süzülerek zevkle yiyen,yağlı ellerini üstüne silen,küçücük

çocukların ağızlarına yarı çiğ yarı pimi etleri zorla sokan bir sürü insan gördü.

Radyolardan,teyplerden çıkan müzik sesleri birbirine karıyordu.Müziklerin hemen hepsi de arabesk türdendi.Bir ağacın altında iri yarı bir adam,dıarıdaki kasapların etini ya pahalı bulduğundan ya da beğenmediğinden bu sorununu kendisi çözmek amacıyla bir ayağıyla kanatlarına bastığı bir horozu hem

kesmeye çalışıyor hem de bir türkü söylüyordu.Hayvanın boğazına bıçağı sürttü, sürttü... Birkaç sürtmeden

sonra hayvanın boğazından kan aktığını görünce kestiğini zannetti.Ama bıçak pek keskin olmadığından kanat

üzerindeki ayağını kaldırıncı hayvan etrafa kanlar saçā saçā zıplamaya baladı.Hayvanın bazı zıplamaları bir

metreyi buluyordu.Durumu gören birisi keskin bir bıçakla geldi,horozu yakaladı ve hayvanın kafasını keserek bu

ikenceye son verdi.

Top oynayanlar,yürüyü yapanlar,seyyar satıcılar,çay demleyenler,piyango satıcıları parkın diğer sakinleriydi.

Gördüklerinden tiksinererek oradan da ayrıldı.Parkın dına çıktığında durarak biraz nefeslendi.

Gördüklerine inanamıyordu.Dün ve bugün ne kadar çok anormal olay yaamıtı.akındı ve morali

bozuktı.Sinirlerini yatıtırıcı bir ilaç almayı düündü ve yanından geçen kelli felli bir adama hastanenin yerini

sordu.O da tarif etti.

Biraz sonra hastanedeydi.Hastane insan doluydu.Bu kalabalıkta kendisine sıra gelmeyebilirdi.Gideceğı

doktor belliydi:Aklını kaybetmemek için bir Psikolog'a ya da Psikiyatrist'e ihtiyacı vardı.Ama acaba burada bu

branlarda uzman doktor var mıydı? Kapılardaki isimleri ve doktor branlarını okumaya baladı.Hepsinin önü

insan yığılıydı,birisi hariç.Orada hiç kimse yoktu.Bu kapıya yaklaşıp kapıdaki yazıyı okudu.Bir kez daha ama bu

sefer daha dikkatli okudu:Psikiyatrist Hayati Söylemez.

Kapıyı yavaşça vurdu,içeri girdi.Hayati bey,yakın gözlüğünün üstünden bu yeni gelen hastasına baktı ve

“Al ite,bir kaçık daha geldi.Biraz bo zamanım olsa hemen birisi bitiveriyor.Sanki adamların antenleri var!” diye

aklından geçirdi ve bir tane hasta bilgileri kayıt formu çıkardı.

Ho geldiniz.Barkot aldınız mı?

Ne barkotu,nereden alacaktım?

Amaan bo ver.Olmasa da olur.Bu barkot markot ileri zaten gereksiz eyler.öyle

buyurun,oturun.Adınızı,soyadınızı ve yaınızı alayım.

Söyledi,doktor da yazdı.

imdi de derdinizi söyleyin!

Doktor bey,anlatacaklarıma inanmayacaksınız ama inanın ki doğru söylüyorum.

Neden inanmayaym canım?Her gün senin gibi onlarca insan geliyor.Öyle eyler anlatıyorlar ki, küçük

bir çocuk bile inanmaz söylenenlere, ama ben gene de inanıyorum.

Ben kendim yaadıklarımı inanmıyorum ki...

Bırakın bunları da sadete gelem.

Önce kimseye söylemeyeceğinize söz verin!Çünkü size bir sırrımı vereceğim,ama bu sır aramızda kalacak.

Benim soyadım Söylemez.O nedenle söz,söz.Hadi söyleyin!

Ben aslında sade bir vatanda gibi görünüyorum,ama değilim.

Belli,belli...Hadi sade olmayan vatanda,önce u sırrını söyle!

Sıkı durun söylüyorum:Ben Memleketim'in AlMakam'ıyım.Yeni atandım. Göreve balamadan önce habersizce gelip burayı tanımak istedim.

Bunu duyunca Psikiyatrist,karısındakine çaktırmadan hafifçe gülümsedi. Tehisi koymutu. Önündeki forma hemen yazdı:Paranoyak...

Ee,AlMakam bey söyleyin bakalım,daha neler anlatacaksınız?Madem dertleiyoruz, ben de size bir sırrımı vereyim:Aslında ben Tıp Fakültesi'ni bitirmedim.Eczacı çırağı idim,bir diploma buldum,üzerine kendi

fotoğrafımı yaptırdım.Yıllardır enayilere doktorum diye kendimi yutturuyorum. Neyse, neyse! Benim derdim

değil,seninki önemli.Hemen bala anlatmaya!

AlMakam,baından geçenleri bir bir anlattı.Konumalarının arasına çocukluk dönemi anılarını da arada sırada kattı.Doktor sorduğunda eskiyi hatırlamakta bazen zorlandı,bazen durakladı,bazen de çelikili ifadeler

kullandı. Bunlar tehise ilave yapılmasına yol açtı: izofren Paranoyak...

Konuma ve tehis koyma bittikten sonra Hayati bey,reçeteyi en ağır akıl hastalarına verilen ilaçlarla doldurdu.Reçeteyi alıp teekkür ederek oradan ayrıldı.

AlMakam elindeki reçete ile ifam Olsun Đlaç Satım Yerinin önüne geldiğinde karı kaldırımından adeta uçarak gelen bir adam gördü.Bu Derman Bul Đlaç Satım Yeri'nin sahibiydi.Adam,hemen AlMakamın koluna girip

hızla karıya geçirdi,reçeteyi elinden kaptı,öyle bir baktı reçeteye,sonra yüzünü ekitti ve içinden “Vah zavallım,vah!Bu illetin en ağır olanına tutulmu.”diye düündü.

AlMakam ilaçları alıp otele döndü ve valizini toplamaya baladı.Burada artık duramayacağını anlamıtı.Bir

an önce uzaklamak niyetindeydi.Valizini alıp aağıya indiğinde resepsiyon memuru ile karılatı.Onun otelden

ayrılma niyetini sezen memur bir günlük parayı geri isteyeceğı korkusuyla:

Beyefendi,iki günlük ödemitiniz.Neden bir gün daha kalmıyorsunuz?Size geri ödeme yapamam,bunu bilesiniz,dedi.

Geri ödemezsen ödeme be!...diye kendisinden beklenmeyen bir kabalıkla bağırdı.

Otogarda hemen bir otobüse atladı,bir an önce buradan kurtulmak ister gibiydi.ansına gene cam kenarı

dümütü.Hem de öne yakın bir sıradaydı.Otobüs hareket edince torbadaki dört tane ilaçtan birer tane çıkardı,muavinden bir bardak su isteyerek hepsini birden yuttu.Oysa doktor,ilaçların en az bir saatlik ara ile

alınması gerektiğini söylemiti.Ama olsun,o her eyi unutmak istiyordu.Đyi halt etmi,bir de buradan bir arsa

almıtı.Bunu yaptığı için çok pimandı.Hapların etkisiyle derin bir uykuya daldı.

Gözlerini açtığında önce nerede olduğunu anlamadı.Gözlerinin üzerine parmaklarıyla biraz bastırdı,alnına

masaj yaptı.Yava yava kendine geldi ve yaadıklarını bir bir hatırlamaya baladı. Đnanamıyordu, ama hepsi

gerçektı.

Memleketim'den ne kadar uzakta olduğunu,kaç kilometre yol aldıklarını tahmin etmeye çalıtı,ama baaramadı.Yanıındaki yolcuya sormaktan da çekindi. Tam o sırada muavin:

Sayın yolcular,on be dakika ihtiyaç molası! diye seslendi ve otobüs yollarının üzerindeki ilk dinlenme

tesisine girdi.Tesislerde birkaç özel araba ve üç tane de ehirlarası otobüs vardı. Otobüslerden birisi

Memleketim'e gidiyordu.

Yolcular teker teker otobüsü boalttılar.O,inmek niyetinde değildi.Olanları düşünmek istiyordu.”Yaptığım

doğru bir davranı mı?Kaçmak bana yakıır mı?Mücadele etmem gerekmez miydi?Kolayı herkes sever,esas olan

zoru baarmaktır.Üstelik yaadıklarımın ilginç ve komik tarafları da yok mu?Farklı bir açıdan olaylara bakamaz

mıyım?” dedi,yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. Birazdan gülümseme kahkahaya dönütü.Kendi kendine

gülüyordu. Birisi görse kim bilir ne düşünürdü,ama bu umurunda bile değildi.Evet kararını değitirmiti. Ona

göre bu kaçı utanç vericiydi ve geri dönmeliydi.

Otobüsten aağıya atladı,Memleketim’e giden otobüsün yanına geldi.Araba harekete geçmek

üzereydi.oföre kendisinin de geleceğini,biraz beklemesini, çünkü valizinin diğer arabada bulunduğunu söyledi.

Hızlı adımlarla dinlenme tesisinin lokanta kısmına girdi.Yemek yemekte olan muavine durumu

anlattı.Muavin yemeğini bırakmak zorunda kaldığı için memnuniyetsizliğini gösteren bir el hareketi yaparak

masadan kalktı.

Muavin,bagajı açarak valizi AlMakam’a verdi ve arkasından kendi duyabileceğı bir sesle:

Sarho ite ne olacak,gitsin mi kalsın mı bir türlü karar veremiyor.Zaten Memleketim’e kolay gelinir,ama

Memleketim’den zor gidilir,dedi.

Muavinin ”sarho” benzetmesi doğru sayılabilirdi.Çünkü ilaçlar AlMakam’ın dengesini bozmutu.Adeta bir

sarho gibi bir o yana bir bu yana sallanarak yürüyordu.

Memleketime döndüğünde gece bir hayli ilerlemeti.Artık tecrübe sahibiydi ve o nedenle aynı otelde

kalmayacaktı.Yeni bir otel bulabilmek için Hükümet Konağı’nın bulunduğu tarafa doğru yöneldi.Hükümet

konağının hemen yanındaki oto galerisinin tabelalarının değitirildiğini gördü.Karanlık olmasına rağmen yazılar

büyük olduğu için tabelayı okuyabiliyordu: ”Galeri En Keriz,Keriz” Okuduğundan bir ey anlamadı.Anlaması için

yarının olması gerekiyordu.

Teleskop Alıveri Merkezi'nin yanındaki sokaktan sola dönünce PTT binasını ve biraz ilerideki Huzur Otel'i gördü. Yedisekiz katlı büyük bir oteldi. Burada kalabilirdi.

Bu otel öncekinden çok konforlu ve temizdi. Girite üç tane asansör görülüyordu. Resepsiyonundaki genç

kız oldukça kibar davranıyordu. Bir gecelik ücreti 50 liraydı ve buna sabah kahvaltısı da dahildi. Genç kız kaydını

yaparken sordu:

Odanız deniz manzaralı olsun ister misiniz?

Daha önceki otelden yediği kazık aklına geldi ve yüksek sesle:

Hayır, hayır istemem manzara manzara, dedi. Kız aırmıtı.

Siz bilirsiniz, diyerek iine devam etti.

Kayıt ilemi bitince ücreti ödedi ve odasının anahtarını almak için elini uzattığında resepsiyondaki kız anahtar yerine manyetik bir kart uzattı.

Bu ne? diye sordu.

Odanızın kapısını bununla açacaksınız.

Teknolojinin ne kadar geliştğini ve yaamı nasıl kolaylatırdığını düündü. Öyle ya kocaman tokmaklı, ağır

anahtar yerine incecik bir kart aynı ii yapacaktı. Kartı alıp cebine koydu ve asansöre yaklatı. Oda numarasını

sormayı unuttuğu için tekrar geri döndü ve sekizinci katta 813 nolu oda olduğunu öğrendi. Asansörlerin üçünün

de çağırma düğmelerine bastı, beklemeye baladı. Hangisi önce gelirse ona binecekti. Ama iki dakika beklemesine rağmen gelen asansör olmadı. Tekrar çağırma düğmelerine bastı. Üç dört dakika sonra gelen

asansöre bindi. Asansörün içi oldukça geniti.Yukarı doğru çıkmaya baladı. Asansör her katta duruyordu.Bazı

durmalarda binen oluyor ama çoğunlukla durmasına rağmen binen insana rastlanmıyordu.Bu dur kalklar canını

sıkmıtı. Sekizinci kata geldiğinde derin bir nefes aldı.

813 nolu odanın önünde cebinden kartı çıkardı,kapıdaki manyetik kart okuyucudan geçirdi,okuyucu yeil

bir ıık yakarak sinyal verdi.Kapıyı açmak için kapı koluna hamle yaptı.O da ne, kapı kolu yoktu.Sadece bir

demir parçası görölüyordu kapı kolunun takılı olduğu yerde.Bu demir parçasını kurcaladı,kapıyı iteledi,ama kapı

açılmadı.Valizini eline alıp asansöre yöneldi,gene bütün çağırma düğmelerine bastı.

Dakikalar sonra resepsiyonda idi ve derdini anlatıyordu.Görevli kız:

Kapının kolu yerinde miydi?diye sordu.Demek ki kapı kolları ile ilgili daha önce benzer sorunlar yaamılardı.

Hayır,yerinde değildi.

Özür dileriz,onun yerine bir baka odayı 818'i size veriyorum.

Yeni kartı aldı,asansör macerası bir kez daha yaanacaktı.Asansöre bindiğinde “Ay sizin teknolojinize...”

diye söyleniyordu.

Nihayet odasında idi.Yatağın ba ucundaki telefonu aldı,resepsiyonu çevirdi:

Alo,affedersiniz.Bir ey soracaktım.

Buyurun sorun.

Acaba otelinizde lokanta var mı?

Var ama u saatte servis kapanmıtır.

Ben zaten imdi için değil,yarın akam için soracaktım.

Yarın akam da lokantamız maalesef hizmet veremeyecektir.

Neden o?

Çünkü otelimiz salonlarında yarın iki tane düğün birden yapılacak.Bütün personel düğünlerde görevli olacağı için yarın lokanta servisimiz kapalıdır.

Düğün olduğu zaman insanlar yemek yemiyorlar mı da lokantanız hizmet vermiyor?Düğün var diye yaamın diğer etkinliklerine son mu vermek gerekiyor?

Maalesef efendim,durum bu.Yoksa biz her alanda müterilerimize hizmet veriyoruz ama düğünler bizi bazen engelliyor.

Peki,anlaşıldı,açıklamalarınız için teekkür ederim,dedi ve telefonu kapattı.

Dua girip,ılık suyla yıkandı.Dutan sonra göz kapaklarının daha da ağırlatığını hissetti. ”Gene o lanet ilaçlar yapıyor bunu” dedi ,ilaçları bırakmaya yemin etti ve bedenini yatağa attı.

Sabah uyandığında saat 09’a geliyordu.Otel personelinden kahvaltı salonunu sordu, yava yava kahvaltısını yaptı.Saatine baktığında bu kahvaltı zevkinin bir saati bile geçtiğini gördü.Teekkür edip sokağa çıktı.

Dünkü gezintisinde deniz tarafını görmemiti.Oraları merak ediyordu.Deniz kenarında oturabileceği bir

çayhane bulacağından emindi.Đte karıdan bir tane görünmütü bile:Kılkuyruğun Yeri...

Đçeri girdi.Masaların çoğu doluydu.Normal oyun ve oturma masalarından baka iki tane de bilardo masası

vardı.Bunlar diğerlerinden oldukça uzakta oldukları için etrafa rahatsızlık vermiyorlardı.

Masaların ikisinde kağıt,birinde tavla,birinde dama,ikisinde de domino oynayan insanlar vardı.Hatta bo

satranç takımı bir masanın üzerinde duruyordu.Satranç takımını görünce “Demek ki burada da bazı iyi eyler

olabiliyor. Đ onları arayıp bulmada!”diye düündü.

Duvarlarda birkaç tane noter tasdikli bir belgenin fotokopileri yer alıyordu.Uzak kaldığı için okuyamadı,ama ne olduğunu da doğrusu pek merak etmedi.

Burası çayhane,kıraathane,oyun salonu karımı bir yerdı.Sahibi Tufan herkesle dalga geçen,herkese gıcık

veren birisiydi.Onun için Kılkuyrık olarak anılırdı.

Yan masadakilere bânla selam verip cam kenarında deniz manzaralı bir masaya oturdu.Denizin görüntüsü ahaneydi.Mavinin bir çok tonunu yansıtıyordu.Bu manzarayı doya doya seyretmek kararındaydı,ama

buna pek de imkan bulamıyordu.Çünkü çayhaneye her gelen AlMakam’ı ilk defa gördüğü için ona selam

veriyor,”ho geldiniz” diyordu.Bir misafir geldiğini fark eden uzak masalarda oturanlar bile AlMakam’a

selamlarını gönderiyorlardı.O da hepsine aynı ekilde cevap veriyordu.

Galerici Altan içeri girdiğinde önce AlMakam’ı selamladı,elini havaya kaldırdı ve:

Ey millet,bir dakika beni dinleyin!dedi.

Herkes oyunu bıraktı,ona baktı.

Bundan sonra artık Galerici Altan yok!

Ne o,yoksa kendi kendine vefat ilanı mı verdin?

Öyle de sayılır.Galerici Altan öldü.Yaasın Memleketimin En Keriz Kerizi Altan!

Kerizi anladık da,en kerizi ne?

Öyle değil,en keriz kerizi!

Her neyse canım!

Yani kerizin de kerizi...

Herkes ne olduğunu anlamaya çalıyor,merakla Altan’a bakıyordu.Altan bir sandalye çekip oturdu:

Kılkuyrık,bana bir çay ver.Herkese de sor,ne içerse ver.Önce misafirden bala!

Tamam,ay ii kolay.Sen neler oldu anlat hele!

Herkes sandalyelerini Altan’a doğru yaklatırdı.Altan onların meraklarını gidermekte gecikmedi:

Dün notere gittim ve Memleketimin En Keriz Kerizi olduğumu onaylattım. Onaylı belgenin fotokopilerini

burası dahil bir çok yere astırdım.Gece de galerinin tabelasını yeni ünvanıma uygun olarak değitirttim.Bundan

sonra kimse en kerizlik iddiasında bulunmasın!Yoksa yasal açıdan suç ilemi sayılır.

Senden daha kerizleri vardır be Altan!Biz nelerini gördük,neler yaadık, kerizden bol ne var

Memleketim’de?

Böyle konuup da kafamın tasını attırma!Valla veririm seni mahkemeye,arkada markada

dinlemem.Benden daha kerizi olabilir mi, anlatayım da hepiniz birden karar verin!

Biz zaten senin bazı kerizliklerini biliyoruz,bilmediğimiz var mı?

Var tabii.Utandığım için bir çoğunu anlatmamıtım.

imdi anlatırken utanmayacak mısın?

Hayır,artık utanmıyorum.En keriz keriz olduğum için onur duyduğumu bile söyleyebilirim.

Anlat o zaman.

Hanginiz evi be kere soyulduktan sonra elik kapı taktırdınız da altıncı kez gene eviniz soyuldu.Hırsız

benim eve dadandı bir kere.Adam babasının evi gibi elini kolunu sallaya sallaya gecenin bir saatinde eve

giriyor;salonda,yatak odasında geziniyor,mutfağı girip yaptığı tostla bir güzel karnını doyuruyor.

Hadi canım,o bunları yaparken siz geberdiniz mi de bir ey duymuyorsunuz?

Sağ mıyız geberik miyiz bilmem,ama böyle.Hırsızın bizim evde bir tek ilingir sofrasını kurup demlenmediğı kalıyor.Ho,bizden aldıklarıyla kendi evinde o sofrayı kurup sağlığıımıza kadeh kaldırıyordur ya!

Duymuyor musunuz,diyorsun.Aslında en son girdiğinde bir tıkırtı duyup uyandım.Hırsız girdiğinden

üphelendim,ama hanımı bile uyandırmadım.Öksüreyim de kaçsın diye düündüm.Bir kaç kere öksürdüm.Ne

oldu bilir misiniz?

Hırsız tabanları yağlayıp kaçtı.

Balkondan kendisini attı.

Saklandığı yerde tir tir titremeye baladı.

Hiç biriniz bilemediniz.Mutfaktan “beni rahatsız etme” dercesine öksürükle cevap verdi.Hani tuvalet dolu

mu diye kapıya vurup öksürürsünüz,doluysa içeriden bir öksürük cevabı gelir,aynen öyle.

Tabii sen,öksürüğü duyunca kaptığın gibi vazoyu daldın mutfağı.Aman katil matil olma elin hırsızını yüzünden!

Olur muyum canım?Öksürüğü duyunca adamın bıçağı,tabancası vardır korkusuyla yorganı baıma

çektim,öylece sabahı bekledim.Sabah olduğunda tekrar öksürdüm.Cevap gelmeyince gittiğini anladım.Hakkını

yememek lazım,adamcağız mutfakta su içtiğı bardağı bile kirli olduğu anlalsın diye ters kapamı.imdi söyleyin

bana,benden daha en keriz kerizi var mıdır?

Biriki kii “bilmem,belki” dercesine kafasını salladı,ötekilerden ise hiç ses çıkmadı.

Dahası var.Geçen sene adı bende saklı kalsın,bir tüccar arkada çok sıkımtı.Benden on günlüğüne

borç para istedi.Çıkardım 125 bin lira verdim.”Dünyanın her türlü hali var,gel senet vereyim,ipotek yapayım

sana .” dedi. Ben de on gün için buna gerek olmadığını söyledim. Aradan üç ay geçti bizim borçludan haber

yok.Adamı yolda görüyorum,kafasını çevirip görmemezlikten geliyor.Utanmasın,belki durumu

bozulmutur,düzeltmeye çalışıyordur,diye düündüğümünden dükkanına gidip parayı da isteyemiyorum.

Neyse,aradan on ay geçince canıma tak dedi.On gün nere on ay nere?Yüzümü kızartıp dükkanına gittim,

kibarca borcunu hatırlattım.Bana ne dese beğenirsiniz?

Ne dedi,ne dedi?

Kim bu,biz de bilelim.

Ne diyecek “Ayıp ayıp,bu kadarcık paranın lafını etmek,ne kadar ayıp!”dedi.Bu kadarcık dediği para az

önce söyledim,tam 125 bin lira.

Amma pikinmi ha!

Gene o değil,ben utandım.Önüme baka baka galeriye geldim.

Sonra,aldın mı parayı?

Bulursam alacağım,adam geçen ay buradan kaçtı.imdi söyleyin bana benden en keriz kerizi var mı?

Üçdört kii “yok!” dedi,diğerlerinden gene ses çıkmadı.

Dahasını da anlatayım mı?

Anlaat!

Deinizde aynı tantanacılara bir günde iki kere soyulan var mı?

Olur mu öyle ey?Hadi birincisi kaza,ikincisi affedersin ama düpedüz kerizlik...

Haklısın.Ben de zaten onu söylemeye çalışıyorum.El çantam koltuğumun altında Namık'ın büfesinin

yanından geçiyorum.Doğu yöremiz insanlarına benzeyen iki genç önüme çıkıp kavgaya tututular.Üstüme doğru

geliyorlardı.Çantayı bir elime alıp,öteki elimle bu kavga edenleri iteledim.Benim itelememden sonra bunlar

kavgayı bırakıp kaçmaya baladılar. Namık büfeden bağırdı.”Altan abi,dikkat et,bunlar yankesici olabilirler!”

Baktım çantam elimde,sol cebim dolu duruyor,sağ cebimdeki araba kontak anahtarı da orada.”Yok bi ey

Namık.” dedim.Biraz ileride ceplerime iyice baktığımda sağ cebimdeki 1000 doların yerinde yeller estiğini

gördüm.Demek ki üç kiydiler ve ben kavga edenleri itelerken üçüncü kii de arkadan cebi boaltmıttı.

Bu kadar uzun anlattığıma bakmayın.Bu iin toplam süresi 1015 saniyeyi bulmaz.Biraz ileride polis ekip

otosu vardı.Gittim,durumu anlattım.Polisler “Parayı arka cebinde tısaydın iyi olurdu,oradan para zor

çekilir,çantaya koysaydın çalamazlardı, cepleri yandan açılan pantolonlar giyme!”eklinde akıl vermeye

baladılar.Bu konuda bana yardımları dokunmayacağı belliydi.

Mesleği oförlük olan bir kii lafa girdi:

Deme Altan abeycuğum!Ha benu da aynı yerde soydu o uğursuzlar.650 liramı aynı oyunla

çaldular.Karudaki manav onları tanırmı.Bir gün ondan öğreneceğüm onları,anam avradım olsun ki taksi ile

sıkıturacağım,vuracağım taksiyi,vuracağım taksiyi...

Öyle ey olmaz.Vuracaksın da paran geri mi gelecek?Belki çocukların ihtiyacı var?Belki özendikleri eyler

var.Ulaamadıkları eylere belki de bu yoldan ulaabileceklerini düşünüyor olabilirler.Paraya ihtiyaçları olduğu

kesin.Öyle olmasa aynı adamı Teleskop Alıveri Merkezi’nde ikinci kez soymaya kalkarlar mı?

Gene mi seni soydu aynı kiiler?

Eveet, gene beni soydular. O günün akamı giyim reyonundan gömlek bakıyordum. Mağaza içinde alıcı gibi dolaan üç genci gözüm ısırdı, ama nereden tanıdığımı tam çıkaramadım. Hatırlamak için kendimi fazla da

zorlamadım. Beğendiğim bir gömleği daha yakından incelemek için çantamı yanımdaki bankonun üzerine

koydum. Gençlerden iki tanesi yanıma geldiler, gömlekleri ellerine aldılar, birbirlerine kaliteli ve güzel olduğunu

söylediler. Onları dinlerken çantayı gene 1015 saniyeliğine unuttum. Tekrar çantamı elime aldığımda ise içinin

boaltıldığını gördüm. Đki tane kameralı cep telefonu, bir ehliyet, 1300 lira civarında para, altı tane banka kartı

çalınmıtı. Elinizi vicdanınıza koyup söyleyin! Benden en keriz kerizi var mı?

Bu sefer “yok” diyenlerin sayısı sekize ulamıtı. Altan anlattıkça onun kerizliğine onay verenlerin sayısı

artıyordu.

Üstelik o gün omzuma iki kere de ku pislemiti. Hani ku pislği ans getirirdi?

Altan abi, omzuna değil, kafana pislerse ans getiriyor.

Ha omuz ha kafa! Bir en keriz keriz hikayesi daha anlatmamı istersiniz herhalde! Bakın öyle

anlatayım: Arabayı hep evin önünden geçen caddeye park ederim. Böylece balkondan bakınca arabayı rahatlıkla

görebiliyorum. Üç ay önce balkonda oturma etrafı seyrediyorum. Bu sırada benim arabanın etrafında dolaan bir

genç gördüm, bir eyler arar gibiydi. ”Delikanlı, bir ey mi kaybettin?” diye sordum. ”Yok abi, bu araba kiminse

sahibine söyleyin kapısı açık kalmı. Đsterseniz kapatayım kapıyı.” dedi. ”Araba benim. Sana zahmet kapatıver be

koçum! Ben kilitledim sanıyorum ama demek ki unutmuum. Sen kapıyı itele ben alarımın kumandasını

alıp,buradan kilitlerim.”dedim.Đçeri girip kumandayı alıp,balkona geldim. ”Abi,kapıyı iteledim.Bas bakalım

kumandaya kilitlendi mi?”dedi.Ben de “Basıyorum, dikkatli bak,kilitlenip kilitlenmediğini bana söyle!” deyip

kumandaya bastım.Aslında böyle yaparak arabayı kilitlemiyor,kilitli olan kapıyı açıyordum.Kumandaya basınca

arabanın dörtlüleri yandı,bunu gören genç de açılan kapıdan arabanın içine atladı.Arabayı çalacağını anlamıttım.Onun için koarak aağıya indim,ama arabanın yerinde yeller esiyordu.

Pes vallahi.

Doğru,pes vallahi,ama biraz daha var.Çalınan arabam kasko sigortalıydı. Gittim sigortaya, saf saf olayı

aynen anlattım.Bana demezler mi “Sen hırsıza arabayı kendi elinle teslim etmişin.Sana bir kuru bile ödemeyiz.”

Sigorta vermedi mi parasını?

u ana kadar alamadım.Sigortayı mahkemeye verdim.Sonuç ne olur bilemem.imdi sizler söyleyin

bakalım Memleketim’de benden en keriz kerizi var mı?

AlMakam hariç hepsi bir ağızdan:

Yook,diye cevap verdiler.Herkes “kerizlik hikayeleri burada sonlandı!”demesini beklerken Altan yine

konumaya baladı:

u bizim bilgiseverof Yalaka Hamdi var ya,o bile beni dolandırdı.

Bunda aılacak bir ey yok!O ufak tefek herkese borç takar zaten.

Ne ufağı ne tefeği?Bana taktığı kazık Memleketim Deresi’ne köprü olur.

Anlat o zaman da dinleyelim.

Yalaka bir gün bana geldi.”Bir eser üzerinde çalıyorum.Bitmek üzere.Böylesi bir eser Felsefe tarihinde

yazılmadı.Dünyayı yerinden sarsacak bir eser.Eser mükemmel de benim onu bastırarak param yok.Gel bu esere

senin de yazar olarak adını koyalım,buna karılık sen de masrafları üstlen.Satıtan elde edeceğimiz parayı

masraflar çıktıktan sonra yarı yarıya bölüürüz.Kabul edersen çok karlı çıkarsın.Diyelim bir koydun en az yüz

alısın.Adının tarihe geçmesi de cabası!”dedi.Ben de “Ben çok para kazanmak amacıyla bu ie girmem.Đsmimin

duyulmasını doğrusu isterim.Teklifini bu nedenle düüneceğim.”dedim.

Bana verdiği üç günlük süre bitiminde galeriye geldi.Kabul ettiğimi duyunca “Göreceksin katlarımız, yatlarımız,belki de çiftliklerimiz olacak.”diyerek boynuma sarıldı.Bir matbaa bularak kitabı 20 bin adet

bastırdık.Yalaka’ya göre bu küçük bir rakamdı,çünkü kitabın kısa sürede tükeneceğini ve durmadan baskı

yapmak zorunda kalacağımızı söylüyordu.Kitabın kapağına yazarlar olarak ikimizin adı yazıldı.Oysa ben bırakın o

kitabın bir satırını yazmayı kitabı okumamıtım bile!Yalaka kitaptan o kadar emindi ki birinci sayfaya

beğenmeyenlerin kitabı iade etmeleri durumunda ücretlerinin geri ödeneceği garantisini de koydurdu.Kitap

piyasaya çıkınca gazetelere,televizyonlara onca reklam verdik.Kapı kapı satılacak ve bir tek iade bile

olmayacak sanıyorduk.Đlk günler reklamların etkisiyle çok sattı,ama sonraki günler kitapçılardan “Durmadan

iade geliyor” yakınmalarıyla karılatık.Gelen iade satılandan da fazlaydı.

Gelen iadenin satılandan fazla olması imkansız.Öyle ey olur mu?

Olur,hem de nasıl olur biliyor musun?Meğerse bizim kitabın korsan baskıları da kitapçılara iade

ediliyormu.Yani korsan baskının ceremesini de ben çekiyorum.Ayrıca bizim Yalaka kitabın neredeyse tamamını

baka kitaplardan aırmı.Eserlerinden çalınan yazarlar bizi mahkemeye verdiler.Kazananların tazminatlarını da

ödüyorum.Uzun lafın kısası u an benim galerinin deposunda yakacak bir fırın,bir ocak ya da bir fabrika

aradığım 20 binin üzerinde kitap var.

Peki,bu ie Yalaka ne dedi?Bu baarisizliğin hesabını ondan sormadın mı?

Yalaka’da laf çok.Ona göre bu bir insanlık ayıbıdır.Yüzyıllar sonra bu eserin değeri utanç duyularak anlaılacaktır.Artık iin o kısmını düşünmek bile istemiyorum.imdi biraz daha düşünün ve o temiz vicdanınızla

karar verin: Memleketim’de benden en keriz kerizi var mı?

Bu sefer AlMakam da katıldı:

Yook!sesleri çok uzaklardan bile duyulabiliyordu.Kılkuyruk’un içiricisi:

Hepinizi Memleketim’in En Keriz Kerizi Altan beyin maddi huzurunda bir dakikalık saygı duruuna davet

ediyorum.Saygı duruundan sonra ayrılmayın çünkü Sayın En Keriz Kerizin sizlere çay ikramı olacaktır,dedi.

AlMakam’ın Memleketim’e geliinin yedinci gecesi önemli bir olay yaandı.Bu olay,Memleketim tarihçileri

tarafından “Mikdat Yangını” olarak kaydedildi.

Mikdat beyin Aiyan Caddesi üzerindeki lisenin hemen bitiğinde tekstil üretimi yapan bir fabrikası ile onun üç yüz metre kadar ötesinde,sekiz dönümlük orman arazisine sahip tripleks bir villası vardı.

Okula bu kadar yakın bir arazide bir fabrikaya nasıl ruhsat verildiği bazı Memleketimliler tarafından sorgulandı ise de Mikdat bey onlara:

Ben bu fabrikayı yaptığımda burada ne okul,ne cadde ne de ev vardı,diye cevap verirdi.

Diyelim ki fabrika ile ilgili söyledikleri doğrudur.Peki orman arazisi içinde bir sürü ağaç arasına tripleks

villayı nasıl kondurmutu?Villanın kaçak olduğu besbelliydi,fakat kimse bundan fazlasını söylemeye cesaret

edemiyordu.

O gün Mikdat beyin villasında gündüz balayan hareketlilik akam da devam etmiti.Hizmetçiler sağa sola

kouturuyorlar;tabaklar,yiyecekler bir yerden bir baka yere tainıyordu.Kalın zincirlerle bağlı ayı kadar

iri üç

tane köpek, bu gece durmadan,gelene gidene havlıyordu.

Akam yemeğini yiyen Mikdat bey ve davetliler,kahvelerini yudumlarken bir yandan da gülüerek sohbet

ediyorlardı.Kahve faslından sonra ark Köesi'ne geçtiler,tepsiler içine hazırlanmış içki ve mezelerini yava

yava tüketmeye baladılar.İyice duyulsun diye müzik setinin sesini de sonuna kadar açtılar.

Gecenin ilerleyen bir saatinde villanın bahçe kapısının önüne yaklaan bir minibüs,görevlileri alıp gittikten

sonra içeride Mikdat bey,üç erkek arkada ve dört tane yabancı uyruklu bayan kalmılardı.

Aceleyle evi terk eden hizmetçilerden birisi, içi su dolu cezveyi yanan ocağın üzerinde unutmutu. Daha

doğrusu kapatıyorum sanıp yanlışlıkla ocağın düğmesini ters tarafa çevirmi,yani ocağı söndürmemi sadece

ate miktarını kısmıttı.Ocak yava yava yanarken cezvenin içindeki su da ısınıyordu.

Mikdat bey,Döviz Rıza,Taklitçi Avni ve Be Dakika Mehmet içtikçe keyifleniyor, keyiflendikçe de her eye

gülüyorlardı.Hele yabancı bayanların çat pat konumaları onların kahkahalarını patlatmaya yetiyordu.

Döviz Rıza bankacıydı.Kredi ilerinde Mikdat beye oldukça yardımı dokunuyordu.Bu alemin düzenlenme

nedeni de Rıza'nın en son ayarladığı yüklü bir kredi idi.Mikdat “Bunu becer,seni öyle bir yaatayım ki hiç

unutamayasın!” demiti.

Taklitçi Avni,aırı neesiyle bu tip eğlencelerin vazgeçilmez bir üyesiydi. Bazen taklit de yapmaya kalkar,

ama pek beceremezdi.Zeki Müren'i taklit ederken halk müziği söylediği, Ayhan Iık'ı taklit ederken Erol Ta gibi

konutuğu çok olurdu.

Be Dakika Mehmet fotoğrafçıydı.Her türlü fotoğraf iini be dakikada teslim etmeyi garanti ederdi.Bu tür

gizli eğlenceleri yanında getirdiği küçük bir fotoğraf makinesiyle ölümsüzletirir, çektiği filmleri itina ile

dükkanında basar ve gizli bir bölmede onları saklardı.Daha sonra fotoğraf dükkanında bulutuklarında resimlere

bakıp bakıp anılarını tazelerlerdi.

Ocaktaki cezvenin içindeki suyun önemli bir kısmı buharlamıtı.Saat de 01'e geliyordu.Herkes bayan arkadaşını alarak bir odaya çekildi.Mutfığa bakmak akıllarının ucundan bile geçmemiti.

Saat 02'ye yaklaırken cezvenin içindeki su tamamen bitmi,maden kısmı ate gibi kızarmı,tahta sapı da yanmaya balamıtı.Daha sonra ise cezvenin yanan sapından mutfığın zeminindeki halının üzerine düen ate

parçaları halıyı tututurmu,halıdan yükselen alevler de perdeleri sarımtı.Villanın içi duman doluydu ve alt katta

göz gözü görmüyordu.

Mikdat bey ve misafirleri yangını fark ettiklerinde onlar için çok geç olmasa bile geçti,çünkü ancak canlarını kurtaracak kadar zamanları vardı.Dört erkek ve dört bayan elbiselerini bile alamadan kendilerini

villanın bahçesine attılar.

AlMakam,saat 02,30 civarında dışarıdan gelen seslerle uyandı.Balkona çıkıp baktığında kouan bir sürü

insan ve okul tarafından göğe yükselen alevler gördü.Etrafa yayılan duman oraya kadar gelmiti,burnu ve

boğazı acı acı yanıyordu.Giyinip aağıya indi ve yangının olduğu tarafa doğru koan insanların arasına katıldı.

Đtfaiye kasabanın öteki tarafında,dere kenarındaydı.Yangın yerine oldukça uzaktı.Yangın ihbarını alan

Đtfaiye Amiri sağa sola emirler yağdırıyordu:

Acele edin,bu adamın günahları kadar yangını da büyük olur.Günahkarın günahları yanıyor,ama ne yaparsın görev görevdir!Siz gene de acele edin!

Kimin yangını büyük olur amirim?

Kimin olacak,Fabrikatör Mikdat'ın!Siz onu bunu bo verin de itfaiye aracının içi su dolu mu,onu söyleyin.

Amirim,gündüz parklardaki çiçekleri sulamıtık,sonra da doldurmayı unuttuk.

Allah kahretsin,tam buldunuz aracı boaltacak zamanı...

Hortumları hemen yangın vanasına bağlayıp aracı doldurdular,ama oldukça fazla zaman da kaybetmilerdi.Sirenlerini açtı ve yola çıktı Memleketim'in tek itfaiye aracı....

Mikdat'ın villasının yanına gelenler,çırılçıplak bayanları ve erkekleri bahçede saklanmak için oradan oraya

kouurken görünce yangını bırakıp onları seyretmeye ve gülümeye baladılar.

Sarho Cemal,daha önce birkaç kundaklama olayına karian,sonra yakalanan ama cezai ehliyeti olmadığı

için her defasında serbest bırakılan Neron Tahir'e takılmadan edemedi:

Oğlum Neron,bu ite senin parmağın var mı?Doğru söyle!

Yok be sarho abim.Benim yangınlar bunun yanında çocuk oyuncağı sayılır.Baksana u güzelliğe,u muhteemliğe...Seyrettikçe insanın içi açılıyor.Kocaman villa çatır çatır yanıyor,birazdan bir avuç külden baka

bir ey kalmayacak.Sonra,bunu orman ve ardından da fabrika izleyecek.Bu macera kaçmaz!Kendime iyi bir yer

bulup ,iin tadını çıkaracağım.

Yangın sapığı,ne olacak!dedi Sarho ve onun yanından uzaklatı.

Neron Tahir'in dediğı doğruydu.Yangın söndürülemezse kısa sürede her yanı sarabilirdi.

Saklandığı ağacın arkasından çıkan Mikdat bey,elleriyle bir önünü bir arkasını saklıyor,daha doğrusu sakladığını sanıyordu ve seyredenlere bağıırıyordu:

Utanmazlar,açıktaki bi ey mi gördünüz de bakıyorsunuz? Elalemin eyine bakacağınıza yangını söndürmeye yardım etsenize!O itfaiye denilen konserve kılıklı araba da nerede kaldı?Her ey yandıktan sonra

mi gelecek?

Be Dakika Mehmet,giysilerini alamamıtı ama nasılsa fotoğraf makinesi elindeydi.Bir ağacın arkasından

hem yangının hem de toplanan insanların fotoğraflarını çekiyordu.

Çalılar arasında saklanmaya çalışan Döviz Rıza'nın her tarafı yara,çizik içindeydi. Vücudunu kaplayan kan

çıplak görüntüsünü biraz örtüyordu.Acıdan inliyor,arada bir de çığlık atıyordu.

Yabancı bayanları u sıra görebilen yoktu,ama aniden yangın yerine giren itfaiye aracının farları onların

yerini de herkese gösterdi.Birbirlerine sarılmılar,çıplak bir tek beden görüntüsü veriyorlardı.

İtfaiyeyi gören Mikdat bey,alaylı bir ekilde:

Nihayet terif edebildiniz sayın yangın ekibi!Sizden bu iin hesabını mahkemede soracağım,dedi.

İtfaiye amiri:

Mikdat bey,arabamıza roket mi takıp da gelecektik?Bu külüstürle bundan çabuk gelinmez.

Arkadalar,villanın ii bitmi.Onu bırakın önce ormana su sıkın,hiç olmazsa ormanı kurtaralım.

Ne ormanı,ne kurtarması?Bırakın ormanı da önce benim fabrikamı kurtarın.Suyu fabrikaya sıkın ki tutumasın.

Beyefendi,fabrika sadece sizin ,oysa orman hepimizin.Öncelik ormanda!

Bunu da size ödeteceğim.

AlMakam bu konumaların ancak sonuna yetiebilmiti.Topluluktaki bazı konumaların ise tümüne tanıktı:

Meczip Muammer “Allah Allah” deyip kafanı sallayacağına,sen bilirsın söyle bakalım bu yangının sebebi

nedir?

Balıkçı Sadi,bunu sadece ben değil,Allahın verdiği akla sahip olan her kii bilebilir.Bu yangın undan bundan değil bu insanların günahlarından çıktı.Günah atetir,insanı sararsa insanı yakar,evin içinde günah

ilenirse evi yakar.Ormanda da bu i yapıldıysa ormanın da hiç kurtuluu yoktur.

Mikdat,yanan villasına yaklamak istediği sırada üzerine bir parça ate sıçradı.Acıyla haykırdı:

Yandım anam!

Seyredenlerden buna bir cevap gelmede gecikmedi:

Yananı Allah görür!

Bir bakası:

Yanan kendi derdine yanar.

Villanın kontrollü bir ekilde yanması sağlanıp hem ormana hem de Mikdat beyin fabrikasına bolca su sıkıldı.Durgun,rüzgarsız bir hava vardı.Bu büyük bir anstı.Bu sayede yangının yayılması önlenebilmiti.

İtfaiye birkaç kez gidip geldi,getirdiği son suyu villanın kızgın külleri üzerine boalttı. iddetli bir “coozzz”

sesiyle birlikte ortalığı büyük bir kül bulutu sardı.İnsanların çoğu sağa sola kaçtı,ama orayı tamamen terk eden

olmadı.Seyrin bitmediğini düşünüyorlardı.

Yanan ate kalmadığından ortalık iyice kararması gerekirken aksine aydınlanmıttı. Çünkü artık sabahtı.İtfaiyeciler ileri bittiği için malzemelerini topladılar,araçlarına bindiler.Binlerce kii araçlarına binen

İtfaiyecileri cokuyla gönülden alkıladılar. ”Memleketim sizinle gurur duyuyor!” sloganı ortalığı inletiyordu.Halkın bu alkılarına İtfaiye korna çalarak cevap verdi,bu aynı zamanda bir selamlamaydı.

Bilgiseverof Umursamaz Rütü avazı çıktığı kadar bağırıyordu:

Thales’in teorisinin doğruluğunun kanıtlandığını binlerce kii az önce burada gördü.Ne demi

üstat?”Varlığın ilk ana maddesi yani arkhe su’dur.”demi.Bir düşünsenize su olmasaydı bu gece bu ehrin hali

nice olurdu?

Bazı kiiler:

Galiba bilgiseverof haklı!derken bazı kiiler de:

Gene zırvaladı kaçık felsefeci,diyorlardı.

AlMakam,Burcu Pansiyonun tombul sahibesiyle yaptığı sıkı bir pazarlıktan sonra üç günlüğüne 60 liraya

anlamıttı.Memleketimde , birkaç gün de pansiyonda kalmaya karar vermiti.Odası cadde üzerinde sevimli

ufacık bir yerdi. Tuvaleti ve banyosu da içindeydi. Odadaki dolaba eyalarını yerletirdikten sonra tuvalete

girdi.Tuvalet duvar ile lavabo arasındaki daracık bir yere sanki zorla sıkıştırılmış gibi duruyordu.Sığıp

sığamayacağını düündü,lavaboyu biraz iteledi,sanki lavabo biraz ileri gitmi gibi geldi ona.Tuvalet taina

oturmasıyla kalkması bir oldu,çünkü fazla uzun bırakılmış olan tarat borusu altına batmıttı.Tuvalet kağıdı

rułosundan biraz kopararak boruyu kağıtla tutup hafifçe eğdi.Belki imdi oturabilirdi.Bir kere daha oturmayı

denedi.Oturmasına oturdu ama oturduktan sonra da kımıldamasına dahi imkan olmadığını gördü.Kilolu birisinin

herhalde burayı kullanabilmesi çok zor olacaktı.Đini bitirdikten sonra lavaboyu devirmemeye dikkat ederek

yavaça kalktı,ellerini yıkadı.Dolması için gerekli süre geçtiği halde rezervuardan sürekli su sesi geldiğini fark

etti.”Bu devamlı akarsa,gece iimiz i!Uyumak bu sesten dolayı mümkün olmaz.”diye düündü.

Aağıya indi,pansiyonun kaldırırma koyduğu üç masadan birisine oturup tombul bayandan bir çay rica etti.Diğer masalarda da insanlar vardı,ama onlar hiç de pansiyonda kalan müterilere

benzemiyorlardı.Memleketimin yerlisi olmalıydılar.Biraz soluklanmak ya da sohbet etmek için oturmulardı.Yan

masadaki 50’li yalarda iki bayanın konumalarına kulak kabarttı:

Sorma Aylacığım,gittiğime gideceğime piman oldum.Sabahın köründen akama kadar bekledim,ancak iki tane ilaç alabildim.Hastaneye sağlam gittim sinirden hasta döndüm.Bin bir ayak bir yerde.O kadar hasta mı

var bu memlekette?Eğer gelenlerin hepsi gerçekten hasta ise vay bizim halimize!

Ne olacak ekerim,doktora giden tam tedavi olamıyor ki.Geçen gün ben de gittim,bana verilen sıra 108 numaraydı.Giren biriki dakikada doktorun yanından çıkmak zorundaydı.Bu sürenin içinde muayene ile beraber

kayıt ve reçete yazılması da var.Doktor bazen muayene bile etmeden,neyin olduğunu sorup reçeteyi yazıyor.Seninle hiç ilgilenmiyor.

Bazıları da bir çok hastayı özel muayenehanelerine yönlendiriyorlarmı. Orada tepeden tırnağa muayene

ederler belki!

Nerdeee?Özel muayenesine de gittim bir doktorun.70 liramı aldı,ama gene hastanedeki kadar vakit ayırdı.Öğlen yemeği arasında muayenehanesine gelip özel hastalarına bakıyor,orası da tıklım tıklım.Kırk be

dakika vakti ya var ya yok,çünkü oradan çıkıp hastanedeki öğleden sonraki hastalarına bakacak.

Belki özel muayenehanesine gidersen hastanede daha iyi davranır.Đlaç yazarken biraz cömert olur.

O avantajı var tabii.Tehis tam konulamayınca hastalık da tam tedavi edilemiyor.Aynı insanlar durmadan

doktor kapılarını aındırıyorlar.

Hastanede beklerken ellerinde kocaman çantalarıyla doktorların yanına teklifsiz giren o ilaç pazarlamacılarına çok kızıyorum.Onların çaldıkları zaman da bizim zamanımız değil mi?

Haklısın,onlara söylenenleri çok duydum ama yüzlerine karı bir ey söyleyeni görmedim.

Konuma hastalık ve hastane üzerine devam edip gidiyordu.AlMakam daha önce hastaneye gitmiti,ama kendi derdine dütüğünden ne olup bittiğini anlayamamıttı.Yarın erkenden hastaneye gidecek ve olanları

yakından görecekti

AlMakam sabahın oldukça erken bir saatinde kalktı.Pansiyonun kapısını açmak istedi ama

açamadı.Çünkü sahibesi bu kadar erken bir saatte uyanmazdı.Kapıyı zorlayınca çıkan gürültüye uyandı ve

uykulu akın gözlerle ona bakarak kapıyı açıp uykusuna devam etmek üzere odasına yöneldi.

AlMakam hastanenin bahçesine adımını atar atmaz keskin bir ilaç kokusu burnuna geldi. Ağrıyan karnını

tutarak ilerlemeye çalıan 1617 yalarında bir genç çocuk, bir kadının koluna girerek yürütmeye çalıttığı ama

aslında sürüklediği 7580 yalarında bir ninecik, topuklu ayakkabılarının çıkardığı sesi zevkle dinleyerek bahçede

dolaan bir genç kız, çöp bidonlarının yanında adeta pusuya yatmı gibi gizlice sigaralarından çekmeye çalıan

kadınlı erkekli altıyedi kii,hiçbir eye aldırmadan orada bulduğu plastik çay bardağına ayağıyla vurarak

oynayan bazen de bu oyundan zevk aldığını gösteren sevinç çığlıkları atan dört yalarında bir çocuk ve onu

gözetleyen baı örtülü bir kadın ,telala oraya buraya kouturan beyaz önlüklü görevliler,ne yaptıkları

anlaılmayan ama bir arada bulunan toplu bir insan yığını hastane bahçesinde göze çarpıyordu.Ortam genelde

sakin ve sessizdi ama birden ağır bir vasıtanın önce motor ,sonra ise fren sesi bu sessizliği bozdu.Hatta

korkuyla bazı insanlar oraya buraya kaçımaya baladılar.Kimisi :

Yuhh ayı!

Sürücü değil kasap bu kasap !

Sabah sabah gebertecek bu adam bizi.” diye söylenenler de vardı.

Bu konumaları duyan sürücü “Tıbbi atık aracı “ yazan çöp kamyonunun camından baimi çıkarıp cevap verdi:

Korkma teyzem.korkma dayım,korkma bacım! Biz kimseye zarar vermeyiz. Yıllardır sallarım bu direksiyonu,daha bir tane bile vukuatım yok!

Bunu duyan yalı bir kadın öfkeyle:

Belki de bugün ilk vukuatın biz olacaktık , bo bo konuma da iine bak . Zaten buradaki insanların derdi onlara yetiyor, diye bağırdı

Sürücü sırtarak camdan bir kez daha baktı. Arabayı birkaç metre geriye çekti ama sesini çıkarmadı. Hastane binasının giri kapısına yaklatıkça kalabalık artıyordu, çünkü birçok yönden gelen insanların hepsinin hedefi bir an önce o kapıdan girmekti. Buradan önce girmek içeride muayene için gerekli olan barkotu

da önce almak demekti.Barkot dağıtan gielerin önünde yüzlerce insan imdiden birikmiti.AlMakam da barkot

kuyruklarından birine girdi..Orta yalarda bir adam kalabalığı görünce yanındaki kadına :

Sözüm ona erken geldim diye seviniyordum. Baksanıza u önümüzdeki insan çokluğuna.Bu insanlar hiç uyumadan gece yarısı geldiler herhalde buraya.Bugün gözden gene muayene olamam ben,bana gelinceye

kadar kontenjan dolar.Ama ansımı bir kere daha denemek istiyorum.

Bir hayli önlerde bulunan bir kadın:

Doğru tahmin ettiniz beyefendi,geçen hafta sabah altıda girdim kuyruğa ve tam üç saat sıra bekledim ama

muayene olamadım.Diğer poliklinikler böyle değil,göz hastası çok ama bakan doktor az.

Çile çekmek bizim gibilerin kaderi galiba. Baksanıza kuyruklarda iyi giyimli kimse var mı?

Bu iyi giyimli lafi bazılarının canını sıktı, hatta homurdananlar bile oldu,ama bunun kendileri için bir hakaret olduğunu söyleyebilecek kimse çıkmadı.Köylü bir adam karıtı konumaya:

O dediklerinin vardır parası, gider özele.Orada ne sıra vardır ne de beklemek.Bizi burada bir dakikada

kontrol eden doktorlar orada onlara saatlerce bakarlar.Bir dakikada benim hastalığımı nereden bilecek?Geçen

benim süt ineği hasta oldu,çağırdım bir veteriner tam bir buçuk saat uğratı hayvanla.

Senin süt ineği kaç para eder?

Üçdört bin yapar yeni parayla.

Bu muhabbete kızanlar da vardı.Bu konumaları bo buluyorlardı.Sessizce de olsa:

Sıktı artık! sözcükleri bazı dudaklardan dökölüyordu.

Yarım saat sonra kalabalık iyice arttı. Kalabalığın artıyla insanların üzerine gielere doğru bir iteleme

tazyiki gelmeye baladı. Bağırınlar hatta çığlık atanlar oldu.Bu kargaayı fırsat bilen bazı uyanıklar kuyrukların

ön tarafından yer kapmak için harekete geçtiler.Kuyrukta bekleme deneyimi olanlar bunu hemen fark ettiler ve

bir karı hamle ile cevap verdiler :

Lütfen araya girmeleri önleyelim. Herkes önündeki insana iyi dikkat etsin!

Đlk balarda kuyruktaki insanlar tek balarınaydı, fakat zaman ilerledikçe bilhassa en öndeki insanların yanında onlarla sohbet eden birkaç kii beliriverdi. Bu eklenen insanların çoğu oradakilerle ne akraba, ne

arkada ne de komuydu.Ön sırada bulunmanın birden yarattığı bir çekicilikti bu...

Gielere nihayet açıldı ve ilemler baladı. Herkes derin bir “Ohh!” çekti. Biraz sonra aradan yarım saat geçmesine rağmen bir adım bile ilerlememi olan insanlar bunun nedenini aratırmaya baladılar. Arkalarda

bulunanların bekleme nedenini doğru tahmin etmelerine imkan yoktu.O yüzden arka sıralardan homurtular

yükselmeye baladı.Sırada olmadığı halde bir yolunu bulup ön sıralara yerleen birisi gerilimi azaltmak için:

Bilgisayarlar bozuldu, bilgisayarlar arıza yaptı. Tamir etmeye uğraıyorlar, diye arka sıralardan da duyulabilecek bir sesle bağırdı.

Biraz sonra bilgisayarların sesi duyuldu. Baka zaman rahatsız olacağı bu bilgisayar sesi birçok kiiye huzur vermiti. Ümitle beklemeye baladılar.Arka sıralarda oldukça kilolu bir bayan belini tutarak kıvranmaya

baladı.Yere dümek üzereyken yanındakiler tuttu, kaldırdı.Gözleri büyümü ve alnından terler boalıyordu.

Birisi:

Karde sen uraya otur,sıran gelince sana haber verimiz.

Senin ikâyetin ne?

ikayeti ne olursa olsun,baksanıza duramıyor kadıncağız! Öndekiler izin verin de ilemini yaptırırsın.

Bu teklif birçok öndeki kiinin canını sıkma benziyordu.Hayır diyenler çoğunlukta ama en öndeki bir adam:

Bir kiiden ne çıkar.Gelsin yaptırırsın , deyince iki kii hasta kadının koluna girerek gie önüne getirdiler ve

hem hasta kadının hem de kendi ilemlerini yaptırdılar.Böylece arkadakilerin bekleme süresine biraz daha

zaman eklediler.

Beklemekten canı sıkılan AlMakam ortalığı hareketlendirmek için:

Bize bu yaptıkları tam bir gâvur eziyeti. Aslında gavurların günahını alıyoruz,çünkü onlar hasta olan birisine

bu kadar acı çektirmezler,dedi ve etraftan tepki gelmesini bekledi.Ancak hiç kimse en ufak bir tepki göstermedi.

”Korkaklar!” diye düündü kendi kendine,ama iyice sinirlenmiti.Tam o sırada önündeki bayanın ii

bitmi sıra

ona gelmiti ki önündeki bayanla konuan diğ er bir bayan gienin önüne atlamıtı bile.

Hanımefendi siz sırada değılsiniz, sıra bende.Lütfen kuyruğ un en arkasına geçiniz.

Herkes ahit, ben saatlerdir bekliyorum burada.Sırada olduğ umu siz de gördünüz.

Evet ama siz oraya sonradan o bayanla konumaya geldiniz. dedi ve diğ er bekleyenlerden destek istercesine gözlerine baktı. Hayret, gene destek yoktu. ”Lanet olsun” dedi ve ısrardan vazgeçti.

Kadın, bu suskunluk üzerine sevinerek elindeki poetten sağılık karnesini çıkardı ve gieye uzattı.  ki   dakika süren ilemden sonra tekrar elini poete attı ve bu sefer    tane daha sağılık karnesi çıkararak gieye

uzattı.Kadını izleyen AlMakam’ı bu son hareket iyice  ileden çıkardı:

Hanımefendi,bütün mahallenizin sağılık karnelerini toplamısınız.Hak etmediğ iniz halde kendi iinizi yaptırdınız,üstüne üstlük    kiinin iini de yaptırmak istiyorsunuz. Burada bekleen bu insanlara saygısızlık

yaptığ ınızın farkında mısınız? Yoksa bu kadar insan aptal da bir tek siz mi akıllısınız? Memur hanım,lütfen bunu

 nleyin ve o karnelere ilem yapmayın!

Görevli memur bu isteğı duymamazlığ a geldi ve eskisinden daha hızlı bir ekilde iini yapmaya

koyuldu.Arada bir AlMakam’a da bakıyor ve adeta “Bana ne!” demek istiyordu. Yan sıralardan birinde küçük bir

 ocuk annesine bir ey sormak istedi ama annesi onu :

Sus!Bak orada kavga oluyor ve ben senin yüzünden duyamıyorum.Sesini kes de ne olduğ unu anlayayım,diyerek engelledi.

Yalı bir kadın :

Ayıp,ayıp.Hem de çok ayıp!Ne günlere kaldık yarabbi! diyordu ama kimi kınadığı hiç de belli olmuyordu.

Kavga bitse de memurlar rahat çalısa!Yoksa daha saatlerce bekleriz burada.

Adam doğru söylüyor,ama biz kendi hakkımızı savunmasını bilmiyoruz.

Savunsan ne olacak,kötüler ve kötülükler bitecek mi?

Belki kadının acelesi var.Yaptırsın iini canım.

eklinde kavga ile ilgili birçok görü ortaya kondu.Kadına itiraz eden AlMakam'ın dikkatini giede oturmakta olan hastanenin güvenlik görevlisi çekti. Hemen ona yöneldi:

Beyefendi buradaki düzeni ve sırayı sağlamak sizin göreviniz değil mi? Lütfen bu bayanı sıradan çıkarınız.

Bu sözler güvenlik görevlisinin houna gitmedi,ama birden yerinden fırladı.Onu gören de hemen problemi

çözecek sanır.Oysa o hareket ,oradan kaçı içinmi.Çünkü daha sonra saatlerce oralarda güvenlik görevlisi

gören olmadı.

Di biten kadın ağır ağır dört tane sağlık karnesini poetine yerletirirken bir yandan da arkasındaki Al Makam'a kötü kötü bakıyor ve herkesin duyabileceği bir sesle söyleniyordu:

Đnsanlarda acıma duygusu kalmamı,benim ayakta duracak halim yok.Đnallah Allah sana da bir hastalık

verir ,o zaman benim derdimi belki anlarsın!

Hem suçlusun hem de güçlüsün.Haksız yere i yaptırdın,bir de utanmadan söyleniyorsun. Pes doğrusu!Burada bekleyenlerin hepsi hasta,keyif için hiç kimse bu daracık yerde saatlerce beklemez.

Kadın söylene söylene uzaklaırken AlMakamın arkasındaki adam:

Sana beddua ediyor.

Etsin.Mehur sözdür:Köpeklerin duası kabul edilseydi her gün gökyüzünden kemik yağardı.

Đnsanlar altı sıra kuyruk olmulardı ve kuyrukların sonu binanın çıkı kapısına dayanmıtı.Ötekilerin yanında

çok kısa görünen ve birçok kiinin özenerek baktığı yedinci kuyruğun giesinde “Acil barkot”

yazıyordu.Durumları acil olmadığı halde orada da ansını deneyenler yok değildi.

Bayılmak üzereyim,üzerime bir fenalık geldi.

Karde o zaman acile geç.

Acil öteki bölümlere göndermiyor.Oradan sadece acil kısmına gidebilirsin.

u bey oradan ilem yaptırdı,ona soralım .Beyefendi affedersiniz ama hangi bölüme gideceksiniz?

Sizi neden ilgilendiriyor anlamadım ama gene de söyleyeyim:Dün dahiliyede ilerim yarım kalmıttı,bu yolla

tamamlayabileceğimi söylediler.

Bak,gördün mü , benim dediğim çıktı.

Ben vazgeçtim acile gitmekten.Orası iimi yapmazsa buradaki sıramdan da olurum.

Kızım bebek arabasıyla sırada beklemek zor olur.urada bekleyen annem var,yalı olduğu için oraya oturtular.Đstersen bebeği onun yanına bırak.

Olur mu teyze,ya çocuğumu çalarlarsa?

Ak olsun biz öyle ey yapar mıyız?

Ama ben sizi tanımıyorum ki...

Kızım git acile.Senin bebeğin var,söyle sana barkot verirler.

Bu kadın da her önüne geleni acile gönderiyor.Ona kalsa herkes acillik!

diye düündü AlMakam.Barkot alma iini bitirmiti ki,tam bu sırada en arka sıralardan bir bayanın:

Eyvah,soyuldum,yetiin kaçıyor!diyerek attığı çığlık duyuldu.Đnsanlar birbirine karıtı, sıralar bozuldu,

öndekiler arkaya arkadakiler ise öne doğru hücum etti.Ne soyulan ne de kaçan vardı.Az sonra sıralar yeniden

olutu ama bir çok kii öndeki yerini kaybetmiti. Anlaşılan bu çığlık da yeni bir sıra kapma taktiğiymi.

Daha önce önde olanlar bu yeni sıralamaya itiraz ettiler,eski yerlerine geçmek istediler.Öndekiler tabii ki

buna yanamadılar.Đtimeler,kakımalar baladı.Biraz sonra da yumruklar konutu.Çantalar,sağlık karneleri

havada uçuuyordu.Doktor kapılarında bekleyen hastalar,doktorlar ve hastane personeli kavganın olduğu yere

dolutu.Herkes ne olduğunu anlamaya çalışıyordu:

Galiba birini soymular.

Bomba koyarken birini yakalamılar.

Hamile bir kadının sırada sancıları tutmu.

Olay çıkarmak isteyen bir grup ortalığı karıtırma.

Bir bayanın çocuğunu kaçırmılar,gibi çeitli tahminler yapılıyordu.

AlMakam,tam da kavganın ortasında kalmıtu.Yüzünde tırmık izleri vardı,gömleğinin iki düğmesi de

kopmutu.Buradan kurtulmanın çarelerini ararken bir el omzuna dokundu.Bainı çevirip baktığında tanıdık bir

yüz görmenin verdiği sevinçle gülümsedi:Karısındaki kii Psikiyatrist Hayati beydi.O da gürültüye koanlar

arasındaydı.Kendisine yardımı dokunacağını sanıyordu ama durum tamamen tersineydi.Hayati bey:

Sevgili hastalarımız lütfen sakın olun!Olayı yaratan kiiyi biliyorum.Đte yakaladığım bu ahıstır,diye Al

Makam'ı iaret ediyordu.O bir ey yapmadığını söylese de ona kimsenin inanacağı yoktu.Hayati bey:

Sakın kim olduğunu söyleme AlMakam müsveddesi.Demek ki geçen gün buraya AlMakam olarak

bugün ise bir terörist olarak geldin.Görevliler yakalayın bunu ve hemen 46'lıların koğuna götürün!

Đtirazları para etmedi.Üç tane hastabakıcı karga tulumba aldılar adamcağızı ve emredilen yere

götürdüler.

Barkot sırası bekleme yerinde artık her ey normale dönmüdü.Öyle ya suçlu bulunmutu.AIMakam'ın az önce konumaya çalıttığı adam:

Terörist olduğunu zaten anlamıttım.Beni tahrik etmeye çok alıttı ama kandıramadı, diyordu yanındakilere.

Đbitirici Sait, Pipirik Mehmet, Kuruntulu Soner ve Hanımcık Metin hararetli hararetli bir kağıt oyunu oynuyorlardı. Sait, miras yoluyla kalan büyük bir arsayı 18 varisi ikna ederek metre karesi altı liradan alıp dokuz

liradan sattığı için oldukça keyifli ve hogörölüydü. Pipirik Mehmet'in göz göre göre yürüttüğü kağıtları bile

görmemezlikten geliyor ve içinden “Amaaan, bir kağıt için huzursuzluk çıkarmaya değer mi?” diye düünüyordu.

Pipirik Mehmet aslında gözü, kulağı sağlam, beyni genç insanlarla oyun oynamazdı. Saatlerce kendi gözüne kestirdiğı oyuncuları gelmesini beklerdi. Bu oyuncular gözleri iyi görmeyen, öyle ki bırakın yerdeki

kağıtları elindekileri bile ancak gözüne yaklatırdığı zaman tanıyabilen, kulakları davul çalsa duymayan, yaları

yetmie dayanımı yada geçmi oyuncuları seçer, gerekirse bütün gün orada pineklerdi. Yenilmekten hiç holanmazdı; hele hele Kuruntulu Soner'in kendisini yendikten sonra “ Gazoz ağacı!” diyerek takılmasına hiç

tahammülü yoktu. Bugün eytana uymu, gaflete dümü ve kareyi tamamlama ısrarlarına nasılsa “Olur” demiti. u an oyundaki durumu hiç de iyi değildi. Kağıtları yürütmesine rağmen sonlarda yer alıyordu. “

Salaklık ettim.” diye mırıldandı. Mızıkçılık çıkarıp oyunu bozmak için bir bahane aramaya baladı...

Kuruntulu Soner çok üpheciydi. Diğer oyuncularını sürekli göz hapsinde tutuyor, elindeki iyi kağıtlarını verdiği cesaretle kağıtları hızla masaya çarpıyor, “Hile yapanı yakarım!” diyerek Pipirik Mehmet’e gözdağı

veriyordu. Đbitirici Sait’in pis pis sırıtması hem sinirlerini bozuyor, hem de üphesinin Pipirik Mehmet’ten baka

onun da üzerinde toplanmasına neden oluyordu. Đbitirici Sait’in mutlu hali neredeyse onu çıldırtacaktı. Bir ara:

Ne o Đbitirici, ağzın keyiften kulaklarına varıyor. Yoksa bittin mi? Bir el daha dön, biz de belki sayı azaltırız. dedi.

Yok bir ey. Benim keyfimin nedeni baka. Elimde üçü benzer kağıt bile yok!.. diye cevapladı Đbitirici.

Onların konumasını elindeki kağıtları masanın üzerine açan Hanımcık Metin böldü:

Buraya kadar arkadalar, herkes elindekileri saysın!

Kaçan mı var? Seninki de kancık eek ansı be! dedi Pipirik Mehmet ve kağıtları öyle savurdu ki hepsi masaya çarpıp yere düdü.

Elindeki çay tepsisini bo bir masaya bırakan içirici koarak geldi, kağıtları topladı ve:

Fazla heyecan yapma Pipirik! Bunlar senin kurbanlıklara benzemez, çetin cevizdir bunlar çetin... dedi.

Hadi be, git baımdan! Öfkemi senden çıkarırım sonra...

Hanımcık Metin bugün anslı bir günündeydi. Her zaman aynı ansı yakalayamazdı. Bugün yıllık izninin

ilk gününü kullanıyordu. Devlet memuru idi. Homo değildi, ama biraz kırıtarak yürürdü. Bunu cinsel tercih

nedeniyle değil kibarlık zannettiği için yapardı.

Umursamaz Rütü bir bilgiseveroftu. düünce sistemlerini alt üst edecek bir felsefe gelitirdiği

düünceindeydi. Bütün sorun kendisini anlamayan insanlardı. Yalaka Hamdi de bir bilgiseveroftu. Belki onu

anlayabilirdi ama o da zengin yada üst kademedeki insanlara yağ çekmekten baka bir ey yapmıyordu.

Umursamaz Rütü bir bıçak, bir karpuz ve bir mum aldı. Kimsenin göremeyeceği çimenlik bir yere oturdu.

Karpuzun üst kapağını kesti. Kabuğa hiç zarar vermeden karpuzun içindeki kırmızı kısmı çıkardı ve yedi. Bu sıcak

havada doğrusu iyi gelmiti. Öyle haz vermiti ki bu karpuz ona... Tadı damağında kalmıtı. Bir ara karpuz

üzerine bir felsefi sistem kurmayı bile düündü ama çabucak bundan vazgeçti. Dçi bo olan karpuz kabuğunun

dıından özenle sekiz on tane pencere açtı. Karpuz kabuğunun açık olan kapak tarafına iki tane delik delerek

bu deliklere elle tutulabilecek bir ip bağıladı. Bir iki saat kuruması için karpuz kabuğunu güne'e bıraktı. Dyice

kuruduktan sonra bir mum yaktı, yanan mumdan karpuzun içine biraz sıcak sıvı akıttı ve mumu onun üzerine

dikti.

Bir keçi sesi duyup sesin geldiği tarafa baktı. Bir oğlak meleyen annesini emiyordu. Bu sırada burnuna

kızarmı et kokusu geldi. “Oğlağı gördüm ağzım sulandı. Demek ki insani zaafılarımı yenemedim!” diye düündü

ama biraz ileride üç sarhoun çatallı iki oduna taktıkları bir oğlağı nar gibi kırmızı atetin üzerinde kızarttıklarını

gördü. Bu görüntü ona ilham verdi. Kağıdını kalemını hemen çıkardı ve felsefe tarihine bir not daha düdü:

“Doğmak ne kadar zor! Çünkü her canlının bu dünyaya gelebilmesi katrilyon kere katrilyon belki de daha fazla

ihtimale bağlı. Oysa ölüm öyle mi? Kısacası canlanmak çok zor, ölüm ise çok kolay.”

Umursamaz karpuzunun ipinden tutarak yürümeye baladı. Oyun oynayan dörtlünün yanına geldiğinde avazı çıktığı kadar bağırdı:

Zaman bu kadar ucuz mu, bu kadar bol mu?

Cevaplar gecikmedi:

Sana ne bizim zamanımızdan.

Sadece sizin değil; o zamanda benim de, herkesin de hakkı var. Böyle hovardaca harcayamazsınız.

Bilgiseverof, gel otur bir çay iç! Dçirici bir çay ya da oralet ver bizim felsefecimize! Belki iyi gelir.

Baksana gene üütmü iyice. Elindeki o delikli karpuz da ne? Onun içinde ılık mı yanıyor?

O karpuz değil. Fener, fener...

Güpegündüz elinde fenerle niye dolayıyorsun o zaman?

Beni anlayacak adam arıyorum. Daha doğrusu akıllı bir adam arıyorum.

Oyunun içine ettin! deyip zaten oyunu bozmak için bahane arayan Pipirik Mehmet kağıtları atarak masadan kalktı. Diğerleri homurdanarak itiraz ettilerse de Pipirik Mehmet’in mızıkçılığı üstünde olduğundan

tekrar onu masaya çekemediler.

Bilgiseverof iyice öfkelenmiti. Tepinerek söyleniyordu. Öyle ki alnından terler, burnundan sümükler akıyordu. Bir ara ter ve sümüklerini gömleğinin koluna sildi. Bunu gören Hanımcık Metin “Ööö” diye böğürerek

tuvaletе doğru kotu. Pipirik Mehmet:

Felsefeci yeter.!

Ama o duymadığı için Pipirik, yüksek sesle devam etti:

Gündüz fenerle adam arayan Diyojen bozuntusu, mukallit felsefeci, kes artık da kafamızı dinleyelim!

Bu itham daha da kızdırdı bilgiseverofu ve :

Diyojen de kim oluyormu benim yanımda! Onun ömrü fiçıda geçmi. Benim bir fiçım bile yok.

Çöplükte mikroplarla karde karde yaıyorum. O, dereden tatlı su içermi, ben mahalle çemesinden koli basili

dolu su içiyorum. O, organik olarak üretilen lahana yermi, ben ise hormonlu sebzeyi bile bulamıyorum.

Hükümdara kabadayılık ettiği için herkes onu alkılıyor, ben ise medeniyete, teknolojiye ve çağa karı direniyorum. Söyleyin, o mu büyük ben mi?

Bizden olduğun için tabii ki sen büyüksün sevgili Umursamaz Rütü bilgiseverofumuz! dedi Đbitirici Sait.

Bu söz felsefeciyi yumuatmaya yetmiti. Karpuzdan fenerini aldı , herkese selamını verdi ve dıarı çıktı.

Đte Sait bir i daha bitirmiti. Doğrusu ansı bugün ona da gülüyordu...

Kasabanın en ilek caddesi Aiyan caddesi idi. Aiyan “Ku yuvası” anlamına geliyordu. Tevfik Fikret’in hastası olan bakan ısrar etmi ve meclise bu ismi koydurtmutu. Oysa bu caddede bırakın ku yuvasını doğru

düzgün bir ağaç bile yoktu. Çünkü olanlar cadde geniletilirken zaten kesilmiti.

Caddede araçlar için ayrı ayrı gidi geli yolları vardı. Birkaç tane yaya geçidine ve bir tane de üst geçide sahipti. Buna rağmen geçitlerden geçenlerin sayısı çok azdı. Herkes istediği yerden yolun karı tarafına

kendini atardı. Buna karılık yaya geçitlerinden sağa sola bakarak geçen köpeklere rastlamak da mümkündü.

Bir keresinde insanlar arabalara sürtünerek geçerken be tane koyunun üst geçitten geçtiğini gören bilgiseverof

Yalaka Hamdi:

Acaba akıl yata değil de postta mı? diye bir inci döktürmütü.

Aiyan caddesinin iki tarafında karılıklı iki tane Đlaç Satım Yeri vardı. Bunlardan birisi Derman Bul Đlaç

Satım Yeri idi, diğeri ise ifam Olsun Đlaç Satım Yeri. Bu iletmeler aralarında kıyasıya rekabet ederlerdi.

Derman Bul’un sahibi Sinirli Sami, ifam Olsun’un sahibi ise Sarsak Hüsni idi. Günde en az on kere bir

taftan “ Sinirliiii!” diğeri taftan ise “ Sarsaaak!” bağırılırları yükselirdi. Bu faaliyet rakibin moralini bozmaya

yönelik psikolojik bir savatı. Mücadelede her yolu mübah kabul etmilerdi.

Elinde reçeteyle kaldırırda yürüyen birisi; yürüdüğüne yürüyeceğine pıman edilirdi Sinirli ve Sarsak

tarafından. Eğer kii Sinirli’nin tarafından gidiyorsa önsezi ile onu Sarsak hisseder, hemen karıya kendisini atar,

dakikalarca o kiiyi “ Bana gel!” diyerek çektirirlerdi. Aynı ey Sarsak’ın olduğu tarafta olduğunda da geçerliydi. Karıdan karıya hızla geçerken ikisi de defalarca arabaların altında kalma tehlikesi

atlatmıladı.

Sinirli, o gün telalı ve öfkeliydi. Kötü bir ey olacağını hissediyordu. Tezgahın üzerini silerken elleri titriyordu. kırılan bir cam sesi onu çıldırtmaya yetti:

Varan bir, aksilik! dedi.

Kalfa bir iğne ampulünü düürerek kırmıtı. Onu biraz haladıktan sonra:

Git bana içiriciden bir çay kap da gel. Dıarıda oyalanma! Tepemin tası atmak üzere yoksa!..

Kalfa, iin ciddi olduğunu anladığından koarak gitti ve her zaman en az on be dakikada getirdiği çayı üç dakikada Sinirli'nin önüne koydu.

Sinirli, çaydan bir yudum aldıktan sonra kendi kendine:

Bugün Sarsak'tan hiç ses çıkmadı. Kim bilir nasıl dümenler çeviriyordur dedi ve kendini kaldırımında buldu. Evet, ite içine doğanlar doğruydu. Sarsak mütekait Remzi Bey'i yakalamı, ikna etmeye çalıyordu. “

Varan iki aksilik!” dedi ve on saniye sonra da yanlarındaydı:

Sen Sarsak'a kanma Remzi Bey! Ver elindeki reçeteyi. Sana indirim de yapacağım, dedi Sinirli. Sarsak

cevap verdi:

Esas seni kandırmak isteyen Sinirli'dir. Đndirim der kazık atar. Gerçek indirim bende. Senin reçetendeki

ilaçların SSK payını ben ödeyeceğim. Đndirim budur, budur ite!..

Remzi Bey afallamıttı. Ne olduğunu anlamaya çalıyordu. Elindeki kağıdı iyice sıktı, avucuna

sığdırmaya alıttı, ama sığmadı. Bunun üzerine elini arkasına sakladı ve :

Beyler, ben ilaç mila almayacağım. Bizde hasta yok ki ilaç gereksin! Bana gereken Sakarin'den ise bir

kutu aldım mı altı ay gidiyor, dedi.

Buna da kanmadılar ve adamcağızı ekitirmeye baladılar. O kadar hırpaladılar ki adamcağız halsizlikte

oradaki merdivenlere yığılıp kaldı. Bu durum Sinirli için kaçırılmaz bir fırsattı. Hemen karıdan bakmakta olan

kalfaya iaret etti. Kalfa da anında ustasının yanında bitti. Remzi bey direnemeyeceğinden rahatlıkla kendi Đla

Satım Yerlerine götürebilirlerdi. Đki koluna girdiler, caddedeki arabalar hasta geçiyor sanıp arkadaki arabaları

tehlikeye atacak ekilde durup yol verdiler. Ortalık fren sesiyle inliyordu.

Remzi Bey'i içeri sokunca rahatlamılardı;bir sandalyeye oturtular, yüzüne gözüne bol bol kolonya sürdüler. Sinirli, kalfaya:

Ko, Remzi Bey'e soğuk bir ey getir. Biz reçeteyi yaparken o da içip serinlesin, dedi. Kalfa yıldırım gibi

ıktı, yıldırım gibi girdi elindeki kola iesiyle.

Remzi Bey, ver reçeteyi! dedi Sinirli. O daha da çok saklamaya alıttı. Đkisi birden adamın üzerine atlayıp sıkılı elini açmaya uğratılar. Ohh, nihayet adamın eli açılmıttı. kağıdı kalfa kaptı ve:

Usta, görünüe göre burada bir sürü ilaç var.

Oku bakalım pahalılardan mı ucuzlardan mı yazıyor?

Peki okuyayım: Bir paket makarna,250 gr kıyma, 150 gr peynir, yarım kilo eker, bir bulaık deterjanı, yarım kiloluk çamaır tozu...

Yeter, yeteeer! Saçmalama!

Valla öyle yazıyor usta!

Adamcağız yava yava kendine gelince:

Tane Tane Bakkaliyesi’ne gidiyordum. Hanım bir eyler ısmarlamıtı da,dedi.

Sinirli:

Ko oğlum Tane Taneye, bunları al gel! Biz müterimizi bakasına kaptırmayız. Hem bizde hizmette sınır yoktur.

Biraz sonra elinde büyükçe bir poetle Derman Bul Đlaç Satım Yerinden çıkan mütekait Remzi Bey’Đ gören Sarsak Hüsnü:

Yazık oldu! Çok büyük bir av kaçırmıım... diye dövünüyordu. Çünkü poetin dında yazan Tane Tane

Bakkaliyesi yazısını bile okuyamayacak kadar baı dönmütü. Kocaman poetin içindekilerin hepsini ilaç

zannediyordu.

Bu olayın bir benzerini mütekait Remzi Bey,birkaç gün sonra da yaamıtı.O yüzden “Bunlar da hep beni

bulur.”diye sinirleniyordu.

O gün,askerdeki oğlunu ziyarete gitmeye karar vermiti.Hanımı Kremli Aye'den valizini hazırlamasını istedi.Aye süsüne,püsüne dükün bir kadındı.Orta yaları çoktan geride bırakmasına rağmen süslenmekten kendini alıkoyamıyordu.Tuvalet masasının üstü parfüm, deoderant ve kremlerle doluydu.Çoğu zaman yüzüne sürdüğü kremi cildine iyice yedirmediğinden kalıp halinde uzaktan bile hangi kremi kullandığı seçilebilirdi.Kremli

Aye kocasına seslendi:

Valizin hazır,yollarda dikkatli ol,kapkaççılara karı uyanık ol!

Hanım,sen de beni iyice çocuk yerine koydun vallahi.Ben kendimi korumasını bilirim.Bana bir eycik olmaz,merak etme.

Ben uyarımı yapayım da..Sonra söylemitim derim.

Giderayak kavga çıkarmak istiyordu,ama Remzi'nin buna niyeti yoktu.Kapının yanındaki valizini eline

almadan evvel ayakkabılarını giydi ve:

Haydi bana eyvallah,deyip dıarı çıktı.Arkasından Kremli Aye'nin “Güle güle” deyip demediğini duymadı bile.

Yolda yava yürüyordu,çünkü valiz pek ağır değildi ama artık iyice yalanmıtı.Naççık Veli yolda ona yetiti ve:

Remzi dayı,valizini tayıyım mı?dedi.O da:

Sağ ol,gereği yok.Ben tayıabiliyorum,dedi.

Naççık Veli:

Remzi dayı,bunda gocunacak ne var?dedi.

Remzi bey,son cümleden bir ey anlamamıtı.Zaten bu cümleinin belirgin bir anlamı da yoktu,ama Naççık

Veli ikide bir yerli yersiz “Bunda gocunacak ne var?”derdi.Remzi bey,bir bakası istese valizini taitırdı,fakat

Naççık Veli ile ilgili kulağına bazı söylentiler çalınmıtı. ”Eli biraz uzun,buldu mu götürür...” gibi laflar ite.Üstelik

hanımı Aye de kapkaç mapkaç demiti,yoksa daha on dakika bile geçmeden kadın haklı mı çıkacaktı? Oysa

Naççık Veli:

Bunda gocunacak ne var,bunda gocunacak ne var?diye diye oradan uzaklamıtı bile.Bunu fark edince rahat bir nefes aldı.

Yolda kimleri görmedi ki!..Bir sürü kiiyle selamlatı,bazılarının sorması üzerine nereye gittiğini de defalarca anlatmak zorunda kaldı.Kıvırarak giden Hotunuz Sami’yi,Sayacı Mehmet’i,Mirasyedi Cafer’i,Hipap

Can’ı,Hayret Bi ey Tahir’i ayrı ayrı selamladı.”Bunlar selamlamakla bitmez!” deyip caddeden ayrıldı,büyük bo

bir arsaya saptı.Buradan otogara daha kısa yoldan ulaabilirdi. Arsaya saptığını gören Doymaz Hamit arkasından:

Remzi emmi,oradan gitmesen iyi olur.Đleride çukurlar var,düersin sonra,diye seslendiyse de duymamazlıktan geldi.

Biraz yürüyünce Hamit’in haklı olduğunu gördü.Ancak bunlar geçilemeyecek çukurlar değildi.1520 metre

ileriye gittiğinde kurumu bir dere çatağı gördü.Geçmesi zora benziyordu.Nasıl geçerim,diye düşünürken

çukurun sağ tarafına bir kalasın yerletirildiğini,kalasın iki tarafında da levhalar bulunduğunu ve bir kazığa da

teneke bir kumbaranın bağlı olduğunu fark etti.Levhalar ve kumbara çatağın öteki tarafında da vardı.Bu belli ki

iğreti bir köprüydü.Yaklatı ve sağdaki levhaya gözü iliti:

“Modern Deli Dumrul ViyadüğüGeç ama para ver!1,93 cm. uzunluğunda.Mimarı Belli” yazıyordu.Yanlı

mı gördüm diye valizi yere bırakıp bir de gözlüklerini takarak okudu.Yanlı değildi gördükleri.Öteki levhada

yazılanları da okudu.”Hızlı geçmek istiyorsan OGS ve KGS kullan!Kredi Kartı geçerlidir.”

Đki levha da siyah bir zemin üzerine beyaz yağlı boya ile yazılmıştı.Yazılar pek düzgün olmamasına rağmen rahatlıkla okunabiliyordu.Teneke kumbarayı salladı,bombotu.Demek ki kimsecikler para atmamıştı.Elini

cebine attı,bozuk para aradı,yoktu.Zaten para atıp atmama konusunda kararsızdı.”Aman,bo ver!” deyip,gören

var mı diye etrafa bakındı.Sonra sağa sola sallanan kalasın üzerinden karıya geçti.Doğrusu geçerken

dümekten çok korkmutu. Korkusu yaralanmaktan filan değil de Aye’nin çenesindendi.Hemen balayacaktı:

”Demedim mi, demedim mi?Ben adamımı bilirim...” diye.

Karıya geçince derin bir nefes aldı ve oradaki kumbarayı da salladı.O da botu.Đleride otobüsler görünmeye balamıştı.”Az kaldı.” diye düündü ve adımlarını hızlandırdı.

Otogara girmeden önce koarak kaçan 1012 yalarında üç tane çocuk ve onları kovalayan bir adam gördü.Adamın Ali Ağa Güm Tak Tak olduğunu küfürlerinden anlamıştı.

Rivayet olunur ki Ali,camide namaz kılarken secdeye eğildiğinde yellenmişti.Bunu duyan birkaç kii olayı

etrafa anlatınca adamcağızın adı Ali Ağa Güm Tak Tak’a çıkmıştı.O kendisini “Mesh’im ses çıkardı.”diye

savunuyordu ama bu gerçek bile olsa ona kimse inanmak istemiyordu.Çocuklar:

Ali Ağa Güm Tak Tak,diye bağırarak kaçıyor,o da:

Ananızı,avradınızı,sülalenizi....Bilmem ne kuruları,bilmem ne çocukları... diye küfür ederek kovalıyordu.Remzi bey:

Bo ver Ali,bırak unları!Çocuk ite!dedi.Ali:

Remzi bey,sadece çocuklar mı?Büyükler de aynı eyi yapıyor.Hepsinin...

Bırak küfür etmeyi,ağzını bozma!

Vallahi mesh'im gıcırdadı Remzi bey,diyerek kim bilir kaç bininci kez insanları inandırmak için aynı savunmayı yapıyordu.

Remzi bey,otogara girdiğinde emekli olduğu fabrikanın müdürü Cezmi'yi gördü.Ne o?Cezmi koltuk değnekleriyle yürüyordu.Sordu:

Cezmi bey,ne oldu?Geçmi olsun.Đnallah kötü bir ey değildir.

Sağ ol Remzi amca,yok bir ey.Anlatırım.Gel urada hem bir çay içelim hem de biraz konualım.

Cezmi,kimya mühendisiydi.Kısa sürede sabun,kolonya,deterjan gibi maddeleri yapmayı öğrenmi ama bu tür iler onu pek sarmamıtı.Bu konuda oldukça yetenekli olmasına rağmen bu yeteneğini kullanmak istememi ve konfeksiyon üzerine faaliyet gösteren tanınmı bir firmanın fabrikasına müdür olmutu.Kısa sürede kendini kanıtlamı,tutulan bir eleman haline gelmiti.Tek kusuru her gece iten sonra,ya da tatil günleri

gündüzler de dahil içki içmesiydi.Đçtiği zaman baka bir kiiliğe bürünüyor,kendisine yakımayan davranılar

yapıyordu.

Cezmi,Remzi beyi hem sever hem de sayardı.”Gözüm arkada kalmadan fabrikayı emanet edebileceğim

tek kii.Yardımcılarıma bile güvenmem ona güvendiğim kadar.”derdi ve ona hep “Remzi amca!” diye hitap

ederdi.Remzi de mutlaka onun isminin yanına bir “bey” ekleyerek konuurdu.Otagarın kafesinde Cezmi anlatmaya baladı:

Remzi amca,geçen hafta bizim takımın maçını izlemek için Đs....'a gittim.(Cezmi fanatik bir

taraftardı.Tuttuğu takımından söz ederken benim takım demez,bizim takım derdi.Çünkü varsayardı ki herkes o

takımı destekliyor.Öyle ya o varken diğerk takımlar desteklenebilir mi?)Maçın sonlarına doğru biz 10 öndeyiz.Bir

ofsayt golü ile durum 11 oldu.Đki dakika sonra hakem bir de aleyhimize haksız bir penaltı verdi.Adamlar

penaltıdan golü atar atmaz hakem maçın biti düdüğünü çaldı.O hakem kesin satın alınmıttı.Bu bizi

çıldırttı.Biraz da alkol almıttım maçtan önce.(Onun biraz dediğı herhalde en azından bir ufak rakıydı.)Neyse biz

baladık sağa sola saldırmaya.Polis bizi coplaya coplaya sahanın dına attı,fakat biz dışarıda da bo durmadık

ve takınlığı sürdürdük.

Biraz durdu,nefeslendi.Çaydan bir yudum,sigarasından da bir nefes aldı ve konumasına devam etti:

Caddede uzun boylu bir genç “Yapmayın beyler,ayıp oluyor.Bu yapılanlar sporseverliğe yakıymıyor!”

diye bizi uyarmaya kalktı.Vay bunu diyen sen misin,sportmenliği senden mi öğreneceğiz?Kafa da iyi ya!Ben

bütün hıncımı ondan almak amacıyla gence saldırdım.Biriki vurdum,ama aniden yedi –sekiz kii bana saldırdılar.Vurdular,vurdular,vurdular...

Sonradan öğreniyorum,benim saldırdığım ve diğerkleri yani hepsi sivil polismi.Yediğim dayağın sonunda

öyle kötüymüüm ki beni döven polisler ölürüm korkusuyla bir polis arabasına koyup hemen bir özel hastaneye

atmılar.Burasını iyi dinle Remzi amca,çünkü aırıp kalacaksın...Neyse,ben gözlerimi açtığımda aynı filmlerdeki

gibi üç tane doktor üzerime eğilmi,konuuyorlar ve durumun ciddiyetini anlatmak istercesine kafalarını sallıyorlardı.Gözlerimi açtığımı gören bir doktor:

Gözlerini açtı,kendisine geliyor,dedi.Diğeri:

Bekleyelim,iyice ayılsın o zaman söyleriz,dedi.

Ben,tekrar gözlerimi kapadım.Baları olduğunu zannettiğim doktorun konumalarını duyuyordum:

Gene bayıldı.Acaba özel sigortası var mı?Çünkü ayağın kesilmesi masraflı bir ameliyattır. Kendine gelince

sorarız.

Gözlerimi tekrar açtım,kafamı kaldırdım ve kalkmaya çalıştım.Doktorlar bastırarak beni yatmaya zorladılar.

Ne ayağı,ne kesilmesi?Kasap mısınız siz?dedim.Birisi:

Beyefendi,durumunuz kritik.Kesmekten baka çare yok.Özel sigortanız var mı,ya da masrafları karılayabilecek durumda mısınız?

Benim özel sigortam migortam yok.Bırakın beni!Ben SSK'lıyım.Ömer Seyfettin'in Diyet isimli hikayesinde

kasap kolunu kesip diyetini ödeyen adamın önüne atıyor,siz de benim ayağımı kesip çöplüğe atacaksınız.Bırakın

beni!

Bağırmayın,böyle yaparak sağlığını tehlikeye atıyorsunuz.Biraz sakınlein de öyle konualım.

Ben sakınim,ayağımı kestirmem.Beni en yakın SSK hastanesine götürün. Buradan çıkmak

istiyorum.Bırakın beni bırakııın... diye avazım çıktığı kadar bağırmaya baladım.Bağırمام hastanenin bir çok

yerinden duyulmu olmalı ki hemen iki hemire koarak içeriye girdi.

Bu ie yaramıtı ve yarım saat sonra bir sigorta hastanesindeydim.Oradaki doktorlar da muayene

ettiler,film çektiler ama ne kesmeden ne de ameliyattan söz ettiler.Bir ay daha bu değnekleri kullanmam

gerekiyormu.Kendi hikayemle bاینı ağrıttım Remzi amca.Sizde ne var ne yok,nereye böyle?

Estafurullah,ibretle dinledim.An.....’ya bizim askerdeki oğlanı ziyarete gidiyorum.Sen nereye Cezmi bey

oğlum?

Desene kerata büyüdü de asker bile oldu!Ufakken onu fabrikaya getirirdin.Ufak dediysem o zamanlar

1213 yalarında vardı herhalde!

Evet vardı,vardı.

Ben de Ds.....’a gideceğim.Valideden kalma bir miras ii var da.

Hayırlısı.

Çayların parasını ödeyip birlikte çıktılar.Remzi bey yürürken hem yanındaki Cezmi bey ile konuuyor hem

de otobüs firmalarının tabelalarına bakıyordu.Bir kaç adım atmışlardı ki Çığırtnkan Yanık Ses Neet önlerini

kesti.Esas adı Neet değildi ama Neet Erta’a özendiği ve onun eserlerini söylediği için kendisine bu adı

vermişti.Gerçek adını bilen ya hiç yoktu ya da biriki kiydi.

Bazı firmalar yolcu kandırmak daha doğrusu yakalamak için çığırtnkan tutuyorlardı.Neet bunların içinde

en beceriklisiydi.Anlatılanlara göre bir keresinde diğer firmaların aynı yere giden arabaları bombo olmasına

rağmen kendilerinde yer olmadığı için bir karıkocayı dört saat aralıkla ayrı ayrı otobüslerde gitmeye ikna

etmişti.Yıldızı parlak bir çığırtnkan olduğu için diğer firmalardan transfer teklifleri almasına rağmen vefa borcu

nedeniyle bunları geri çeviriyordu.Çünkü ilk balarda ona hiç kimse i vermemiken bu firma elinden tutmuştu.Tecrübesine güvenerek sordu:

Abilerim,amcalarım nereye böyle?Yolculuk mu var?Hangi tarafa?Sizlere yardımcı olalım...

Neet,usulüne uygun konuordu.Tabii ki abi diyerek Cezmi’yi,amca diyerek de Remzi’yi

kastediyordu.Cezmi:

Evet,yolculuk var,ben biletimi dünden aldım.Herhalde Remzi amca da almıştır,diyerek sol elindeki koltuk

değneğini sağdakinin yanına alarak cebinden bileti çıkarıp Neet'in gözüne sokarcasına gösterdi.Remzi bey:

ey,ben daha almadım.Düünüyorum,hangisi ucuzsa ona bakıyorum.Hem önce defi hacet haneye bir uğramam gerek.Sonra karar veririm.Cezmi bey oğlum,sizi yolunuzdan alıkoymayayım,isterseniz siz gidin.

Tamam Remzi amcacığım,hoça kal,iyi yolculuklar,deyip Remzi beyin elini öptü.

Size de iyi yolculuklar.Dönünce görüelim Cezmi bey oğlum,dedi ve defi hacet haneye yöneldi.

Cazgır peindeydi.Adının da Remzi olduğunu öğrenmiti.Müteriye adıyla hitap etmenin etkisini çok iyi bilenlerdendi.Bu tür konuma müteriyi daha yakınlatırıyordu.O nedenle ismi ile hitap ederek:

Remzi amca,bizden ucuzunu,bizden konforlusunu bulamazsın. Televizyonda en son vizyona çıkan film

bizde; çay, kahve, kola, bisküvi servisleri bizde.Canın ne zaman isterse su içmek bizde.Hem çiiim miim gelir

yolda diye düşünme,korkma iç içebildiğin kadar çayı ya da suyu!Gelsin çiin,çünkü otobüsün içinde defi hacet

bizde...

Đte bu iyi,yani otobüste defi hacet hane olması iyi.Desene artık tren gibi,otobüsler de defi hacet haneli

oldu.

Đte Neet,bu müterisinin de zayıf bir noktasını yakalamıttı.Gerçi otobüslerinde defi hacet hane olduğu

yalandı,ama yalan olduğunu anlayana kadar müteri ilk mola yerine ulaırdı.Çay,kahve,kola,bisküvi gibi ikram

mikram da yoktu.Bir bardak suyu bile muavin söylene söylene getiriyordu:

Mola yerinde millet yeyip içerken biz gene su dolduracağız çemedem.Bu yolcular kendi evlerinde olsa

bu kadar su içerler mi?Bele ya...Đç Allah iç... diye duyulacak bir sesle dert yanıyordu.Bu yakınmadan sonra su

iste isteyebilirsene!Su verdiği her müteride çalkalamaya bile ihtiyaç duymadığı aynı plastik bardağı kullanıyordu.Öyle ya bir bardak kaç paraydı,müterinin bundan haberi var mıydı?O arkasına yaslınsın,ohh,muavin durmadan ona su taısın!

Otogardaki defi hacet haneyi lakabı ZartZurt olan Okan iletiyordu.Kıran kırana geçen bir mücadeleden

sonra yüksek bir bedelle burayı üç seneliğine kiralamayı baarmıtı.Bırakın Memleketim'i Avrupa'nın en modern

,en temiz defi hacet hanesini ilettiğini iddia ediyordu.Hatta bu ilerle uğraan bir profesörün teftie geldiğini

ve yakında bir takdirname göndereceğini ve gelince de bunu duvarın en ba köesine asacağını

söylüyordu.Nedense yeri ayrılmasına,aylar geçmesine rağmen bu takdirname bir türlü gelmemiti.

Remzi bey dışarıdan baktığında buranın iki tane kapısı olduğunu gördü.Birinin üzerinde pipo,diğerinin ise

bayan ayakkabısı resmi vardı.Bir yanlılık yapmayayım diye ZartZurt Okan'a sordu:

Evlat,hangisi erkeklere?

Sağdaki amca!Anlamadın mı ,kapısının üzerinde pipo resmi var.Pipoyu kim içer,tabii ki erkekler.

Ne bileyim oğlum,kadınlar da artık sigara içiyor.Belki pipoya da balamılardır diye düündüm.Bir yanlılık yapmayalım da..

Ama herhalde kadın ayakkabısı giyen erkek yoktur.Oradan da anlayabilirdin.

Orası da üpheli ya,neyse bırak imdi bunları da aç u hapishanenin kapısını.Çok sıkıttım,hemen aç!

Remzi bey,"hapishane" demekte haklıydı.Çünkü girite raylı bir demir kapı vardı,müteri girerken açılıyor

ve arkasından kapatılıyordu.Đhtiyacını gideren kiinin buradan çıkması yasaktı,ancak yandaki turnikelerden

çıkabilirdi.Tabii turnikelerin üzerinde yazan miktardaki parayı atarak.Turnikelerden birinde Küçük:25,diğerinde

Büyük:50 yazıyordu. Remzi bey baka ehirlerde de böylesini görmütü ama buradakinin tersineydi.Yani

turnikeler girite idi,girerken para atılırsa geçilebiliyordu ve “büyük” ya da “küçük” ifadeleri de yer almıyordu.

Remzi bey,en sonunda içerideydi ve hacetini giderebilecekti.Karıda el yıkama muslukları ve aynaların

üzerinde yine Küçük:25,Büyük:50 yazıları vardı.Bunlara ilaveten “Not:Kabızlar ücretsiz” ve “Dçeride bakalarını

rahatsız edecek ekilde zarzurt yasak” uyarıları vardı.Sol tarafta alaturka hacet yerleri,sağ tarafta psivuarlar yer

alıyordu.Sağ tarafa yöneldi.Psivuarları birbirinden ayıran mermer bölmelerin üzerinde susuzluktan kurumu iki

saksı çiçek de göze çarpıyordu. Psivuarın yanına geldiğinde matbaa harfleriyle yazılmış bir baka yazı ile

karılatı.Orada da “Dikkat,prostatınız olabilir!..Lütfen aağıdaki telefonu arayınız Size yardımcı olalım:0242

5....” diyen bir özel hastane reklamı vardı.Onun da altında elle yazılmış bir deyi yer alıyordu.”Ne kadar

sallarsan salla dona düer son damla..”

Đini bitiren Remzi bey,ellerini sıvı sabun mu,ucuz bir bulaık deterjanı mı olduğu belli olmayan bir sıvı ile

yıkadı.Ellerini silecek bir eyler arandı etrafta,yoktu.Su sesini duyan Okan seslendi:

Amca,peçeteler dıarıda veriliyor.

Tamam,geldim.Nasıl çıkacağım buradan?

Makineye para atarak.

Hangisine,ne kadar?

Önce söyle bakalım amca,büyük mü küçük mü?

Ayıp oğlum,ayıp!Bu yataki adama böyle sorulur mu?

Niye ayıp olsun amca?Sadece sana değil herkese soruyoruz.Söyle,büyük mü küçük mü?

Ne bileyim ben büyük mü küçük mü?O insanına göre değir.Hem ben ölçmedim ki büyük mü küçük mü

bileyim.Varfa cetvel yada mesura gidip ölçeyim.Bundan sonra bu tip yerlerde demek ki sorgulanmak da

varmı.Bilsem öğrenir gelirdim.

Yok amca,yanlı anladın.Hacet büyük mü küçük mü,onu sordum.

Haceti neye göre büyük neye göre küçük diye sınıflandıracamız?O iin büyüğü,küçüğü olur mu?

öyle sorayım o zaman:sağa mı gittin sola mı?

Çıkıa göre değerlendirdiği için Remzi beyin gittiği yer solunda kalıyordu,oysa Okan girie göre soruyordu.Onun için Remzi bey:

Sola,dedi.

Ah,imdi oldu.O zaman soldaki turnikeye 50 kuru atıp geçeceksin.

Yok daha neler?Bir simit 25, bir çay da 25 kuru iken bir hacet 50 kuru . Olur mu öyle ey?Bir çay iç 25

ver,çıkarmasına 50 ver.

Bunu duyunca Okan yanlılığı anladı ve:

Tamam amca,o zaman sen 25 kuru ver.Kiminin parası kiminin de duası.

Paramı aldığın yetmedi,bir de duamı mı alacaksın?Hem bende bozuk para yok,hepsi bütün.

Olsun bozarız.

Remzi bey dıarı çıktığında olanlar nedeniyle kızgındı.Kendisini bekleyen Yanık Ses Neet'i görünce kızgınlığı daha da arttı.Bağırarak sordu:

Ne var?Yoksa beni mi takip ediyorsun?

Ne münasebet Remzi amcacığım!Geciktin de...Gelmeyince bir ey mi oldu diye meraklandım.

Cazgır yalan söylüyordu.Çünkü dakikalardır Remzi bey çıkacak diye nöbet tutuyordu.Beklemekten neredeyse ağaca dönmütü.Bir ara gitmeyi bile düündü,tam o sırada Remzi bey görünmütü.

Remzi bey yatımamıtı.Gene öfkeyle:

Çekil yolumdan,geçeceğim,dedi.

Olmaaaz,eker amcam olmaz!Biz burada amme hizmeti görüyoruz.Seni bırakayım da kurda,çakala yemi olasın?Baksana aç köpekler açmılar ağızlarını seni tuzaklarına düürmek için bekliyorlar.

Anlaşılan bundan kurtulu yoktu.Çaresiz onunla yazıhaneye gitti.Bilet satılan yerdeki bilgisayarın önünde

genç bir kız oturuyordu.Karısındaki koltuklarda da iki tane yolcu vardı.

Girer girmez Cazgır,Remzi beye oturabileceği en iyi yeri gösteriyor,bir yandan da zafer kazanmı bir kumandan edasıyla kızıdan izin istemeye gerek bile görmeden önündeki telefonu kaparak yüksek bir sesle:

Oğlum,torpillisinden Remzi bey amcama bir çay getir!diyordu.

Oysa çayın geldiği yerde telefon bağlantısı yoktu.Bağırınca kolaylıkla içirici sesi duyup çayı getiriyordu.Bu

da Neet'in zararsız bir numarasıydı.

Gelen çayı kendi elleriyle Remzi beyin önündeki sehpaye koydu ve baladı sorgulamaya:

Amcacığım,hem çayını iç hem de sohbet edelim.Yolculuk nereye?

An...'ya!Oğlum asker de...Onu ziyarete gideceğim.

Oğluna hayırlı teskereler amcacığım,inallah sağ salim tamamlar.

Dnallah,derken Remzi beyin çok sevdiği oğlu aklına geldiği için gözleri nemlenmiti. Daha dün elinden

tutup parkta gezdiriyordu bu gün ise asker...

Cazgır gene konumaya baladı ama Remzi bey konumasının çoğuna aldırı bile etmiyordu. Çünkü

Cazgır firmasıyla ilgili reklam yapıyordu.Daha önce söylediği özellikleri bir kere daha saydı.Ayrıca onlara 45

tane daha ekledi.Đçinden de “Yalandan kim ölmü ki” diye düünüyordu.Öyle abarttı ki neredeyse “Arzu

edenlere otobüsümüzün içinde oryantal dans da sunuyoruz” diyecekti.Dilinin ucuna kadar geldi bu sözler,ama

palavra olduğu anlaşılr diye vazgeçti.

Amcacığım,bizi seçtiğin için hem ucuz,hem de konforlu bir yolculuk yapacaksın.En kısa zamanda jet

hızıyla gitmek istediğin yere ulaacaksın.Burada bizimle yarıacak,rekabet edecek firma yok.Biz artık ya

kendimizle ya da Hava Yolları ile yarıyoruz.

Amma yaptın ha!

Binip gittikten sonra anlayacaksın.Bundan sonra hep bizim firmamızı

arayacaksın....caksın....caksın....caksın’lar devam edip gidiyordu.Bankonun arkasındaki genç kızın akınlıktan

ağzı açık kalmıtı.Nasıl bir firmada çalışıyormu da haberi yokmu! Neet’e baktı,bir ey soracaktı, vazgeçti,

konumasını bölmek istemedi.

Yakıklı amcam,bak u anda sat 20,30.Sen An...’ya gitmek için binsen binsen 21,00, yani akam 9

arabasına binersin.Diyelim bindin.An... buraya kaç saat çeker bilir misin?

Evet bilirim:6 saat.

Tamam ite,ben de sana onu anlatıyorum.Saat dokuzda bindiğinde buna 6 saat ekle,sen tam 03’te

orada olursun.Doğru mu?

Doğru.

Oraya 03'te indin,o saatte o bilmediğin yerde ne yapacaksın?Yol bilmezsin,iz bilmezsin...

Bilmem ki...

Çocuğunun yanına o saatte araba bulup da gidemezsin.Diyelim ki buldun ve gittin, gitsen bile seni askeri birliğin bırak içine sokmayı yanına bile uğratmazlar.Haklı mıyım?

Haklısın.

Ah,benim dediğime gelmeye baladın.Sana güzel bir teklifim var.Gel seni son model arabalarımızla önce

Đz...'e göndereyim.

Ne yapacağım ben orada?Benim Đz...'le iim olmaz!

Dur,gözünün yağını yediğim amcam bir dinle hele.Diyelim ki 9'da Đz... arabasına bindin.Đz... buraya 3

saat.Saat 24'te yani gece 12'de Đz...'e inersin.Bizim oradaki yazıhanede oturur çayını içersin,ha sahi unuttum,inince yazıhanenin solundaki büfeden bir tane akam simidi alırsın.Çok lezzetlidir.O yazıhanenin

çayının tadına doyum olmaz.Simidini çayla yedin bitirdin.

Evet,yedim bitirdim.Sonra?

Dur,acele etme.Oradaki yazıhane yeni açıldığı için firmanın ilave ikramları da var.Mesela o saatte bol

sirkeli,sarımsaklı bir ikembe çorbası istemez misin?

Đstemem mi,çoktandır içmedim.Bizim burada adam gibi bir ikembeci açılmadı gitti.

De amcacığım,çorbanı da iç!Afıyet olsun.Çorban bitince hazırlan,çünkü An... arabamız 01’de

kalkıyor.Fabrikadan en yeni çıkan arabayı bu sefere koydular.Yeni ,yani sıfır sayılır. Buradan telefon edip sana o

arabada oförün arkasından,en önden yer ayırtacağım.Yolu,etrafı seyrede seyrede gidersin.

Peki,Đz...Ank... arası ne kadar?

Yedi sat kadar.Yani en geç sabah 08’de An...’da sevgili askerinin yanındasın.

Bu fikre nasılsa Remzi beyin aklı yatmıtı.Aklını çelen teklif acaba bir tas sıcak, sarımsaklı sirkeli ikembe

çorbası mıydı?

Tamam mı amcacığım?Tamamsa ver parayı,kız kessin Đz... biletini.

Tamam be tamam.Yıllardır Memleketimden dıarı adım atmadım,hem böylece biraz gezmi olurum.Al parayı!

Cazgır hemen kaptı,kıza göz kırpıp parayı önüne attı:

Kes amcama bir Đz... bileti.En iyi yerden olsun!

Cazgır’ın firmasının o geceki son arabası Remzi beyi binmeye ikna ettiği Đz... otobüsüydü ve topu topu üç

tane yolcusu vardı...

Memleketim’de iki tane banka vardı.Birisi Mangırbank,diğeri ise Tıngırbank idi.Bankalar pek müteri

sıkıntısı çekmiyorlardı.Bilhassa verdiği yüksek faiz nedeniyle Tıngırbank’ın müterisi oldukça fazlaydı.Hesap

açtıranlarla,para çekenlerle,havale gönderenlerle, kredi alanlarla,fatura ödeyenlerle dolup dolup tayıyordu.Bazı

tasarruf sahipleri son zamanlarda bilhassa,kendi deyimleriyle “OfuSor” hesabı açtırıyorlardı.Bu hesaptaki

paraları,sözüm ona yurt dında çok verimli bir ekilde değerlendirildiğinden bu tür hesapların getirisi çok

yüksekti. Duyan kuyor,malını mülkünü satıyor,Mangırbank’taki hesabını kapatıyor “OfuSor”

hesabına

yatırıyordu.Faizle geçinenlerin sayısı her geçen gün artıyordu. Bazıları aldıkları faiz yetip arttığı için güzelim

ilerinden istifa bile etmilerdi.

Sayacı Ahmet,ayakkabı iiyle uğraıyordu.Dükkanı kapatıp Tıngırbank’a geldiği için huzursuzdu ve bir an

önce o mehur hesaptan açıp dönmek için sabırsızlanıyordu.Önündeki Tuluk Necip iri gövdesiyle görü alanını

daralttığı için ona kızıyordu.Bir ara:

Tuluk,biraz yan dur da görü ufkumuz açılsın,ileriye görebilelim,dedi.

Necip,çok imandı,yüz kırk kilo kadar vardı.O yüzden “Tuluk” adı takılmıtu kendisine.Ahmet’e cevap verdi:

Görüp de ne olacak Sayacı?Sen de o hesaptan mı açtıracaksın?

Evet,ya sen?

Ben de o hesaptan açtırmaya karar verdim.Baksana Pinti Memi Ağa bile o hesaba geçmi.

Pinti Memi Ağa,parasının hesabını çok iyi bilirdi.Asla ya tahtaya bastığı görülmemiti. Faizle verdiği

borçları bile ipoteklerle, senetlerle, biriki değil üç kefile garantiye alırdı.Bu tür bir hesaba para yatırıp

yatırmadığı üpheliydi,ama böyle bir haber kulaktan kulağa hızla yayılmıtu.Tuluk Necip’in bu söyledikleri su

faturası ödemek için kuyrukta bekleyen Züğürt Sinan tarafından da duyulmutu.Konumaya katıldı:

Hadi canım siz de!Pinti’de o göz var mı?imdi yatırılırsınız “OfuSor”a sonra paralar buharlalnca da

bilmem neyi sorarsınız

Züğürt Sinan'ın bu konuması bir çok müteriyi kızdırmıtı.

Nazlı Müge,fabrikadan aldığı ikramiyelerini bu hesaba yatırmak için bekleyenlerdendi. Kendi kendine

“Olur mu öyle ey canım?Baksana adamlar ne diyor:Borcumuzun kölesiyiz.” diye düşünüyordu.

Gerçekten de bankanın içinde,hemen karıda “Sayın Mudi,bize yatırdığınız her kuru,size olan

borcumuzdur.Biz borcumuzun kölesiyiz.Ne veririz ne de inkar ederiz.”yazıyordu.Aslında yazının tamamını

dikkatle okuyan bunların niyetlerini kolaylıkla anlardı,ama yazının tamamını okuyabilen kimse bugüne kadar

çıkınamıtı.Çünkü diğer cümleler okunamayacak kadar küçük yazılmıken “BORCUMUZUN KÖLESİYİZ” Dse

metrelerce uzaktan fark edilecek büyüklükteydi.Doğal olarak zihinlere kazınan da o ifade idi.Züğürt devam etti:

Ho,zaten böyle hesaplara yatıracak param da yok ya!Olmasın, param yok;ama dümanım da derdim de yok.Para insana düman ve dert kazandırır.

Sülük Saffet hafifçe gülümsedi,sonra dudağını büktü ve:

Züğürt tesellisi ite!dedi.

Mangırbank'ın dillere destan güzellikte bir bayan efi vardı.Adı Süslü Hale olarak anılırdı.Bir çok erkek

müteri onun hatırına Mangırbank'a giderdi.Sarho Cemal,onunla konuırken içki içtiği belli olmasın diye

gündüzleri içmekten vazgeçmişti.Artık her gün tra oluyor,kokacak yiyecekler yemiyor,hatta gitmeden on dakika

önce güzel koksun diye ağzına bir tane karanfil atıyordu.Karanfil bulamadığında büfe ileten Dalgacı Sema'dan

bir naneli ciklet alıyordu.Sema her zamanki kahkahalarından birini patlatıyor ve:

Ne o sarho abi,herhalde gene sana Mangırbank yolu göründü,diyordu.

Hadi be,ben cikleti sigarayı azaltmak için çiğniyorum.Mangırbank'la iim yok!

Balıkçı Sadi'nin gözü de Süslü Hale'deydi.Sattığı balıkların parasını yatırmayı bir an bile

geciktirmezdi,hemen koardı Mangırbank'a.Sadi de diğer avcılar gibi atmasyon av hikayeleri anlatmaya

bayılıyordu.Bazen çok arıya kaçtığı da oluyordu.Bir keresinde denizin ortasında düürdüğü oltasını bulabilmek

için beline bağladığı elli kiloluk kaya ile denizin dibine nasıl daldığı hikayesini Hale'ye anlatma gafletine dütü.O

günden sonra da pek yüz bulamadı.Çünkü Hale,açıkça yüzüne:

Kocaman bir kaya ile denizin dibine dalan bir insan tekrar su üstüne çıkamaz ki.Hem denizin ortasında

kayayı nereden buldunuz?Bu,ben lisedeyken bir Matematik öğretmenimiz Mehmet bey vardı,onun söylediklerine

benziyor.Tahtaya bir problem yazar ve derdi ki “Alın size kolay bir soru!Eğer bunu da çözemezseniz,gidin

denizin ortasında kendinizi asın!” Denizin ortasında bir insanın kendisini nasıl asabileceğini günlerce sorgulamı,bir sonuca varamamıttık,dedi.

Balıkçı Sadi çok bozulmutu.Oysa defalarca anlattığı bu hikaye bir çok yerde çok iyi tutmutu.Burada sonunu hazırlayacağını nereden bilebilirdi ki!

Hale'yi en çok etkileyen ise Yazar Rıfki'ydı. Rıfki otuz be yalarındaydı.Hep spor ve marka

giyinirdi.Düzgün kesilmi saçları,çenesinde bir tutam sakalı vardı.Bazen hiç yakmadığı bir pipo tutardı

elinde.Çünkü tütün kullanmazdı.Yazar Rıfki'nın gazetelerde yayımlanan iirleri ve ona gönderdiği mektuplar

Hale'yi etkiliyordu.”Aydın,kültürlü,modern bir insan.Ötekilerden farkı var.Üstelik oldukça romantik.”diyordu.

Rıfki'nın “Memleketimin Sesi” gazetesinde her hafta bir tane iiri yayımlanırdı.Bu iirler sadece Hale'yi

değil bir çok genç kızı etkilerdi. Mangırbank'ta Rıfki'nın iirlerini beğendiğini söyleyen bir bayan olduğunda Hale

için için kiskanırdı.

Bir gün gazete müdürü Rıfkı'yı bürosuna davet etmişti.Müdür lafı dolandırmadan hemen konuya girdi:

Rıfki bey,ben birkaç iirinizi mehur bazı airlerin iirlerine benzettim.Sizi suçlamak istemiyorum,ama bu benzetmem doğruysa hem o airlere saygısızlık etmi oluruz hem de yasal yönden suçlu duruma düeriz,demiti.

Rıfki pikin pikin cevaplamıtı:

Ben olduğu gibi almıyorum,aldıklarımı uyarlıyorum.Ne varmı bunda saygı ve yasallık açısından?Uyarladıktan sonra o iir o airin olmaktan çıkmaz mı?

Çıkmaz efendim çıkmaz!Bu yaptığınız etik açıdan yanlı,dedi müdür ve o günden sonra da Rıfki'nın iirlerine o gazetede rastlayan olmadı.

Hale,Yazar Rıfki'ya defalarca artık gazeteye neden iir yazmadığını sorduğu halde cevap alamadı.”Belki

ücrette anlaamadılar da,ben ne kadar paragöz adam derim,diye söylemiyor”,eklinde düünüyordu.

Olsun,iirleri yoktu ama o duygusal mektupları vardı ya!Hale ile artık parklarda, cafelerde geç saatlere

kadar dolamaya ve gönderdiği mektupları tartımaya balamılardı.Tek bir mektubu değerlendirmek bile haftaları alabilirdi.

Mayıs'ın son günü Hale'nin doğum günüydü.Hale'ye bir çok arkadaşından olduğu gibi Sarho

Cemal'den,Balıkçı Sadi'den ve tabii ki Rıfki'dan hediyeler gelmiti.

Hale'nin arkadaı Havalı Rana hediyesi olan kitabı verirken:

Mutlaka oku Haleciğim!Senin bu kitabı çok beğeneceğini umuyorum,demiti.

Rana,lakabından da anlaılacağı gibi çok havalıydı.Bir eyi kolay kolay beğenmezdi.O beğendiğine göre

iyi bir kitap olabileceği düüncesiyle hediyeinin ambalajını yırttı.”Milena'ya MektuplarKafka” yazısını Rıfki dahil

bir çok kii görmütü.Bir kaç dakika içinde de Rıfki sırra kadem basmıtı.O günden sonra Rıfki Mangırbank'ın

yanından bile geçmedi .

Hale,Milena'ya Mektuplar'ı okumaya baladı.Oradaki duygusal akı okudukça heyecanlanıyordu.Çünkü

kitap ona bildiği bazı eyleri anlatıyordu.Bir ara “Acaba Kafka yıllar öncesinden benim ruhumu mu okudu?” diye

düündü.Okudukça düğüm çözüüyordu.Bir mektubun ortasında okumayı bıraktı, çekmecedен Rıfkı’nın gönderdiği son mektubu aldı, kitaptaki ile karılatırdı:Virgülüne kadar aynıydı.Rıfkı’nın bir önceki mektubuyla

kitaptaki bir öncekini karılatırdı.O da ve diğeri de aynıydı.Yıkılmıtı.Ellerini yüzüne kapayıp saatlerce

ağlamak istiyordu.Bir yandan da rüyasından uyanmasına neden olduğu için kitabı hediye eden Rana’ya

kızıyordu.Keke bu kitap hiç yazılmamı olsaydı!...

Belediye Bakanı Belediye Parkı’nın ortasına,üzerine keçeli uçlu kalemle yazılabilen uzunluğu

dört,yüksekliği iki metre olan bir pano yerletirmi,tepesine “Zırva Gazetesi” yazdırmıtı.Özel kalem bölmeleri ve

yukarılara yazabilmek için bir merdiveni bile vardı.

Halkın dearj olması amaçlandığından hiçbir yetkili yazılanlardan dolayı soruturma açmaz,kimse kimseyi

kınamazdı.Dileyen beğenmediği yazıyı silebilirdi.Tek bir art vardı: Yazıyı yazan kim olduğunu da belirtecekti.Đte ilk hafta Zırva’da yer alan yazılardan bazı seçmeler:

“Hocam,biraz insaf etsen!”Öğrencin Murat.

“Ye beni!”Histerik Leyla.

“”Geç de göreyim.”oför Hasan.

“Küçükken severken derdiniz tosun,imdi insafı olan tabağıma bir kaık yemek koysun” Đçi Adnan.

“Müjde,bir kiralık ev var” Đbitirici Sait.

“Sinirli intikamım yaman olacak” Sarsak Hüsnü.

“Geç bunları Hüsnü,laf değil eylem ortaya koy” Sinirli Sami.

“Lütfen çöpleri poete koyalım.Biz de insanız yani değil mi?Kokudan hasta olduk valla.”Çöpçü Kasım.

“Kesilmi hayvan kellelerini atmayın,bana verin.” Demirkoparan.

“Valla mesh’im gıcırdadı.”Ali Ağa Güm Tak Tak.

“Hale ne olur beni affet!”Yazar Rıfkı

“Çok geç Rıfkı!” Süslü Hale

“Üç aydır düğün fotoğraflarını almayan sevgili müterim,paran yoksa yardımcı olalım.”Be Dakika Mehmet

“Ben karıyı boadım bile,fotolar senin olsun Mehmet!”Yanık Ahmet

“Tamir ileriniz itina ile yapılır.” Keyfekeder Zühtü

“Tüm fabrikalar kapansın.Dumanları halkı zehirliyor.”Astikli Zifir Ömer

“Gürültü etmeyin uykum var.”Uyuuk Hasan

“Malı çok olan beni evlatlık alabilir.”Mirasyedi Cafer

“Dert etme,çaresi bulunur.”Hallederiz Çetin

“Benim derdim dağları atı.”Dertli Yeli

“Fazla ekmekleriniz itah ile yenir.”Doymaz Hamit

“Düük ücretle yağcılık yapılır.”Bilgiseverof Yalaka Hamdi

“Paranın ne önemi var,mühim olan felsefedir.”Bilgiseverof Umursamaz Rütü

“Ne duydum bir bilseniz!”Dedikoducu Safiye

“Dansa davetlisiniz.”Hipap Can

“Fazla yiyecek var,isteyene verilir.”Sıska Umut

“Tarihini bilmeyen bir ulus yok olmaya mahkumdur.”Tarihçi Zagof

“Kimsesizlere yardım,bir insanlık borcudur.”

Bu son zırva ,yazan kimliğini belirtmediği için bir sonraki zırvalayıcı tarafından hemen silindi.Çünkü kurala

uyulmamıtı.

O gün Memleketim’de “Büyükler Emekleme enlikleri” vardı.Bazı yerlerde bebek emekleme yarımaları

yapılırken burada büyükler emekleyerek yarınıyorlardı.Bakan yaptığı açılı konumasında katılan davetlilere

teekkür ettikten sonra,yarımanın kurallarını açıkladı:

Yarımacı,100 metrelik kulvarı emekleyerek tamamlamak zorundadır.Ayağa kalkmak,elini baından yukarı kaldırmak,rakibine el ya da ayakla vurmak diskalifiye nedenidir.

En sonunda da bu enliklerin düzenlenme nedeni hakkında konutu:

Vatandaşımız bir yılın 364 gününü sürünerek geçiriyor.Đstedik ki hiç olmazsa bir gün emekleyerek teselli

bulsun!...

Bakanın konuması bitince izleyicilerin alkısıyla birlikte sağanak halinde yağmur da yağmaya baladı.Çok

iddetli yağıyordu.Yaklaık yarım saat süren yağın sonunda Memleketim Deresi'nin teması nedeniyle alçak

yerleriki buna Hükümet Konağının bulunduğu yer de dahildi sel basması ihtimali vardı.

Yarının ve enliklerin yapıldığı stadın olduğu yer yüksekte bulunduğundan orayı sel basmamıtı,ama her taraf çamur içindeydi.Buna rağmen yarı yapılmak zorundaydı.

Yarımacılar yerlerini aldılar.Bakanın düdük çalarak verdiği iaretle otuz dört tane erkek yarımacı emeklemeye baladılar.Yarımacılar arasında kimler yoktu ki:Sinirli Sami,Tuluk Necip,Sarsak Hüsni,Naççık Veli,

Demirkoparan, Bilgiseverof Umursamaz Rütü,Kasıntı Rami v.s...

Đzleyiciler kocaman cüssesine karılık hiç bir yarımadan geri kalmayan Tuluk Necip'in çamurun içinde

debelenmesine,elleri ve ayaklarıyla sıçrattığı çamurun diğer yarımacıları rahatsız etmesine çok güldüler.

Bilgiseverofların hem yarııp hem de atımaları da ilginçti.Yalaka Hamdi:

Umursamaz adam olamadın ama hiç olmazsa yarımacı oldun,derken diğeri hemen cevabı yaptıırıyordu:

Köpek gibi yalakalık yapsaydım,bakaları gibi beni de adam yerine koyarlardı.

Yarıılan mesafe fazla uzun değildi,fakat çamur yarımayı uzatmıtı. Bittiğinde yarımacılar çamurdan tanınamayacak bir haldeydiler.Jüri,kısa bir toplantı yapıp birinciye belirledikten sonra Bakan yarımacının elini

havaya kaldırdığında herkes birbirine soruyordu:

Kim o,birinci olan kim?

Seyirciler bunu sormakta haklıydı,çünkü en yakındakiler bile iri cüssesinden dolayı sadece Tuluk

Necip’i

tanıyabiliyorlardı.Geriye kalan 33 tane çamurdan adam ise birbirinin benzeriydi.

Sorular bakanın kulağına kadar geldiği için mikrofonla birinciyi açıklamak zorunda kaldı:

Bu yılki Büyükler Emekleme enlikleri’nde düzenlenen yarımamızın birincisi, Bilgiseverof Umursamaz

Rütü olmutur.Kendisini kutluyorum.

Bakan birinciyi ilan edince izleyiciler cokuyla alkılamaya baladılar;bir çoğu bu baarıyı ayakta

alkılamayı tercih etmiti.Alkılara ıslık sesleri ve davul sesleri de karınca ortalık az önceki karamsar havadan

kurtulup enliğe benzemeye balamıtı.

Birinciye ödölünü vermeye çalışan Bakan ile,Umursamaz arasında bir iti kakımanın olduğu uzaktan bile

görölüyordu.Ödölü alması için ısrar eden Bakanı çamurlu elleriyle iteleyen Umursamaz ,adamcağızın yeni aldığı

elbisesini çamur içinde bırakmıtı.Yaptığı hata için özür dilemek amacıyla Bakanı kucaklayan,öpen Umursamaz

ii daha da karıtırmıtı. Hangisinin Bakan hangisinin Umursamaz olduğu artık kolay kolay ayırt edilemiyordu.

Bakan da çamur içindeydi.Umursamaz:

Ben ödöl için,para için yarımadım.Amacım bir bilgiseverofun neler yapabileceğini göstermektir.Hem

yarımayı kazanarak duyduğum manevi hazzı bana hangi ödöl ya da hangi para verebilir ki..deyince Bakan da

ikna oldu ve ısrarından vazgeçti.

Yarımadan sonra seyircilerden biri:

Bu tür yarımalara bayanları da alsalar ya!dedi.Diğeri:

Onlara “girmeyin” diyen mi var?Bir bakası:

Senin amacın baka.Yarıma değil emekleyen güzeller görmek istiyorsun!dedi.

enlikler arkı,türkü ve halk oyunları ile devam etti.Birçok Memleketimli enliklerdeydi. O yüzden alçak yerleri,sel basıp basmadığı ile ilgili kimsenin haberi yoktu. enlik bitince yine ilk uyanan Bakan oldu ve:

Haydi arkadalar,acele edelim.Bakalım bu yağmur Memleketimize bir zarar verdi mi?

Memleketimin çukurda kalan yerlerine doğru gittikçe selin büyük zararlara neden olduğunu gördüler.Đ

makinaları evlerde,iyerlerinde mahsur kalanları kurtarmaya balamılardı bile. Fakat kurtar kurtar bitecek gibi

değildi.Hükümet Konağı'nın önünde en az iki metre yüksekliğinde su vardı ve alt kattaki Adliye evrakları,dosyaları suyun üzerinde yüzüyordu.

Selden yararlananlar da yok değildi.En bata çocuklar denize girercesine zevkle suya atlıyorlar,çamurla

bulanmı yarımacılar da ellerini,yüzlerini sel sularıyla yıkıyorlardı.

Çocukları suda yıkanırken görünce Demirkoparan dayanamadı.”Zaten evde su yok,bir daha bu fırsat ele

geçmez. Onca çamur nasıl temizlenir?” diye düündü ve :

Ya Allah!deyip suya atladı,çocuklarla birlikte yüzmeye baladı.Bir yandan da 67 santim uzunluğundaki sakalında kurumu olan çamurları temizlemeye çalışıyordu.

Demirkoparan Roman bir vatandatı.Karısı ve be çocuğu ile birlikte yaıyor,hurda toplayarak geçimini sağlıyordu.Demirkoparan aağı,Demirkoparan yukarı diye diye herkes onun da gerçek ismini unutmutu.

Ona Demirkoparan adının verilmesinin nedeni de;kasaba dında çok sağlam demirden bir bahçe kapısının demirlerini elleriyle kırıp yürütmesinden dolayı idi.Bu ii yaparken yakalanmı, ancak mal sahibi

ikayetçi olmadığı için ceza almaktan kurtulmutu.

Demirkoparan ve ailesi hemen her gece sağdan soldan topladıkları çalı çırpıyı bahçelerinde yakarlar;o

atete kelle kızartırlardı.Kellenin gözlerini,hatta kulaklarını bile piirip zevkle yerlerdi.Kısacası

kellenin kemik

kısmı hariç hiçbir yanı ziyan edilmezdi.Kelle yemeyi çok severlerdi,ama bu sevgi biraz da kellenin ucuz

olmasından kaynaklanırdı.

Demirkoparan suyun içinde yüzerken biraz ilerde gözündeki kurumu çamurları yıkamaya çalışan,birinciliği kazanan bilgiseverofu gördü ve seslendi:

Umursamaz,gel bir yarı da burada yapalım.Bakalım gene birinci olabilecek misin?Anladık,sürünmeye alıksın,o yüzden emeklemede birinci oldun.Gel bir de burada dene ansını!Hem çamurların temizlenir,hem de

vücudun yıllar sonra su görmü olur.Gel hadi,kirlerini yumuatıp onlardan kurtulmak istemez misin?

Hayır istemem.Çünkü o kirler benim.Kirlerim beni dı uyarıcıların zararlı etkisinden koruyor.Ayrıca onlardan kurtulursam Sıska Umut'tan da zayıf görünürüm,diye cevap verdi Umursamaz.

Memleketim'de belediye ile ilgili ilerde “Rüvet alınıyor” ikayetleri Bakan'ı rahatsız ediyordu.O nedenle

iki soruluk bir anket hazırladı:

1Hiç rüvet verdiniz mi?

2Nereye,kime rüvet verdiniz?

Daha sonra bakalarını rahatsız eder düüncesiyle ikinci soruyu ankette çıkardı. Anket formları önceden

basıldığı için ikinci sorunun üzerini çizdi. Üzeri çizik olan soru kolaylıkla okunduğundan vatandaşların çoğu

bilerek veya yanlışlıkla o soruyu da cevaplandırmışlardı. Cevaplarda kimlerin isimleri yer almıyordu ki..

Anketler evlere dağıtıldı. Esimsiz olduğu için herkes çekinmeden cevaplandırabilirdi. Anketler toplanıp, sonuçlar değerlendirildiğinde “Evet verdim.” diyenlerin oranı %70,65 idi.

Bakan, sinirden ağzı köpürerek mecliste bu sonucu açıklıyordu:

“Ester misiniz sorulmadığı halde kime rüvet verdiklerini yazanların dediklerini de açıklayayım? Bilesiniz ki

sizin çoğunuzun ismi de var orada. %70,65 ne demektir, bir düşünün! Bu rüvet vermeden i yapılamadığını

göstermez mi? Pazar yerlerinden, kaçak inaatlardan, seyyar satıcılardan, iyeri ruhsatlarından, su ilerinden

rüvet alınıyormu. Burası küçük bir örnek, bunu tüm ülke için düşünün ve olayın ulatığı boyutu görün! Her

yerde ve her ite rüvet var. Din ilginç yanı, rüvetin olduğunu hepimiz biliyoruz; ama yokmu gibi, bilmiyormu

gibi davranıyoruz. En namuslu, en dürüst geçinenlerimizin çoğu hırsız! Bize namuslu görünmeye çalışıyorlar. Biz

buna inanmasak da gerçeği yüzlerine haykıramıyoruz, ”Sen hırsızısın” diyemiyoruz. Yenen her rüvet; senin,

benim, yetimin, yoksulun, köylünün yani hepimizin parası. Kaldırın rüveti, çözülsün bir çok sorun! Ben iddia

ediyorum ki enflasyonun da nedeni rüvetdir. Rüvet bitsin, enflasyon da biter.

Meclis üyelerinden birisi “Bakan amma da attı ha! Enflasyonun rüvetle ne ilikisi olabilir ki? Bu adam Don

Kiotluğa soyunuyor.” diye düündü ama bakanı konumasının tam burasında en çok o alkıladı.

Bakan konumasını sürdürdü:

Rüvetle gelen para gereksiz eylere harcanıyor.Aırı ve gereksiz harcama fiyatları artırıyor.Bu da enflasyon demektir.Kesin rüveti,ahlak dıı olaylar ve zararlı alıkanlıklar da azalsın.Rüvet alamayan içkici daha

az içecektir,rüvet alamayan hovarda metres tutamayacaktır.

Bu kadarı da olmaz! diyen bir üye konutuktan sonra eliyle ağzını kapattı ise de bakan dahil herkes ne söylediğini duymutu.Bakan onun dediğini umursamadan devam etti:

Bize gördüğü halde görmediğini söyleyen,bildiği halde bilmiyormu gibi davranan bireyler lazım değil.Bize “Kral çıplak!” diyebilen kiiler lazım,diyerek konumasını tamamladığında salon adeta alkıtan

yıkılıyordu.

Üyeler salondan çıkarken önlerine bakıyor, birbirleriyle göz göze gelmekten kaçınıyorlardı. Çoğunun ortak

korkusu ve sorusu “Benim de rüvet aldığımı acaba bakaları da anladı mı?” idi.

Bakan rüvetin kökünü kazımaya kararlıydı.Bu i için kolları sıvadı.Önce Zabıta Amiri’ni görevden aldı.Daha sonra hoparlörden defalarca anons yaptırarak ve yerel gazeteye ilan vererek sınavla Zabıta Amiri

alınacağını duyurdu.Sınava ba vurmanın tek koulu olarak da bugüne kadar hiç rüvet almamı olmayı açıkladı.

Sınav sorusunu kendi hazırladı.Bu tek bir soruydu:”Kuyunun içine ay düerse ne yaparsınız?”

Sınavı sözlü olarak,kendisi yapacaktı.Sınav için yüzlerce bavuru olmutu.Herkes kuyrukta heyecanla sıranın kendisine gelmesini bekliyordu. Sınavdan çıkanlar “Ne soruyor?” sorusu ile karılıyordu.Cevapların çoğu:

Saçma bir soru.

Kolay ama dalga geçer gibi bir soru.

Öyle soru olur mu?

Girince görürsün!

Nasıl bir soruysa,çok güldüm,eklindeydi.

Sırada bekleyenler arasında Çavu Hilmi de vardı.Çavu Hilmi 35 yalarında,tek kolu dirseğinden kesilmi,akli dengesi yerinde olmayan birisiydi. Askerliğini yaparken Çavu olmutu.Bu onun için çok büyük bir sevinç kaynağıydı. Ancak çavuluğunun daha dokuzuncu gününde malulen askerden ayırmılardı.Çünkü teröristleri takip ederken mangasında bulunan bir asker bir mayına basarak gözlerinin önünde parçalanmı,Hilmi de bu olayda tek kolunu kaybetmiti.Yaadığı ok,ruhsal dengesini de etkilemi,tedavi olmasına rağmen iyileememiti.

Hilmi,deli doluydu ama hem çok dürüsttü,hem de çok çalışkan.Tek kolu olmasına rağmen hangi i olursa olsun yapmaya çalışırdı.

Bekleyen diğer adaylardaki heyecan belirtisi Hilmi’de görülmüyordu. Bekleyenlerden birisi Hilmi’ye takılmadan edemedi:

Ne o Çavu,yoksa sen de mi sınava geldin?Đster misin Bakan seni seçsin? Zaten Bakan da senin kafadan!..dedi.Hilmi cevap vermedi.

Bakan’ın sorusunu duyan adaylar önce aırıyor,sonra gülmek istiyor,ama “Ciddi olayım,belki denemek için böyle bir soru sormuttur.Gülersem kazanabileceğim bir sınavı kaybedebilirim.”diye düşünüyorlardı.Adayların

hemen hepsi mantık çerçevesinde,hoa gidecek cevaplar vermeye çalıyordı. Verilen cevapların hiç biri

Bakan'ı tatmin etmemi. Yorulduğunu hissetti. Zile bastı,içeri giren odacıya:

Git bana bir kahve yap!Dıarıda bekleyenlere de söyle,sınava yarım sat ara verdim.

Odacı dıarı çıktıktan sonra adaylardan gelen homurtuları Bakan da duydu ve mesajın iletildiğini anladı. Az sonra gelen kahvesini yudum yudum içmeye baladı. Odacı gene suyu unutmutu ama olsun.

Kahve Bakan'ın tüm yorgunluğunu almı. Devam edebilirdi. Sınav tam yarım saat sonra baladığında

Bakan'ın odasına ilk giren aday Çavu Hilmi'ydi. Bakan onu güler yüzle karıladı.

Ho geldin Çavu!Geç otur. Nasılsın?

Sağ olun Bakanım,dedi Hilmi ama bir türlü oturup oturmamaya karar veremiyordu.

Otur Çavu,otur,çekinme!

Neden sonra bir koltuğun köesine iliti. Bakan:

Din ne olduğunu biliyor musun?

Biliyorum Bakanım.

Sınavı kazanırsan bu görevi yapabileceğine inanıyor musun?

Nasıl inanmam Bakanım?Ben manga komutanıydım askerde. On tane askeri idare ettim. Bunu mu yapamayacağım?

Bu i asker idare etmeye,teröristle savamaya benzemez.Bu iin içindeki rüvetçi,

dolandırıcı,hırsız,ahlaksız ve sorumsuzla savamak inan ki Çavu teröristle savamaktan daha zordur.Teröristin

kökünü kurutabilirsin ama bunları yok etmek ne mümkün..

Olsun,ben üstesinden gelirim.

O zaman sana da sorumu soruyorum:Kuyunun içine ay düerse ne yaparsın?

Gider önce güçlü kuvvetli bealtı kii bulurum Bakanım.

Ne yapacaksın bealtı adamı?

Biraz sonra gerecekler Bakanım.

Peki,sen anlat.Sonra?

Sonra,bir kovanın ucuna sağlam bir halat bağlarım,salarım kovayı kuyunun içine.

Eee,sonra?

Adamlarıma halatı sıkı tutmalarını tembih ederim.Kova suya daldığında yukarı çektiririm.

Çektin,sudan baka kovada bir ey gelmedi.Senin aklın yok mu,kuyuya ay düer mi diye düşünmez misin?

Düünmesine düünürüm de böylesi bir eyi Bakan dediğine göre,ya doğruysa diye de sorarım kendi

kendime.Her ihtimali akıl etmek gerekmez mi Bakanım.Bile bile kovayı çekmemin,adamları tutmamın sebebi

bu!

Bakan yerinden kalktı ve Çavu Hilmi'nin alnından öperek:

Sınavı sen kazandın.Zabıta Amirim görevine ho geldin!dedi.

Çavu çok sevinmiti.Sevinçten akındı.Az önce duymadığı heyecanı imdi duyuyordu. Eli ayağına

dolayıyor,ne yapacağını,ne diyeceğini bilemiyordu. ”Zabıta Amiri heyecanını da yenmesini bilmeli..”diye

düününce kendisine gelir gibi oldu.

Bakan Çavu'un elinden tutup,toplantı halindeki meclise girdi ve:

Arkadalar,yeni Zabıta Amiriniz karınızda.Herkes dikkatli olsun.Çünkü bu amir “Kral çıplak” diyenlerden.

Meclis üyelerinin ağız açık kalmıtı.Neredeyse tamamı “Bakan,kendi gibi bir kaçık buldu!” diye akıllarından geçiriyorlardı.

O gün Aıyan caddesinde, iki tane açılı birden vardı.Üçer saat arayla açılılar gerçekleti.Bunlardan birisi

“Beraber Kazanalım Bürosu”ydu ve hemen caddenin baındaki dört katlı bir binanın altındaydı.Diğeri ise bundan

1520 dükkan aağıda iki katlı bir binada yer alan “Borcunu Bana Yatır Bürosu”.

Açılılar çok aaalı oldu.Yiyecekler,içecekler gırla gitti.Memleketim halkından açılılara katılanlardan hiç

birisi o gün öğlen ve akam yemek yeme ihtiyacı hissetmediler.O kadar çok doyurmulardı karınlarını.

Đki büronun da gerçek sahibi Sülük Saffet idi.Ama büroların gerçek sahipleri evrak üzerinde baka iki kii

görünüyordu.

Özel giysiler içersinde sekreter kızlar ve havalı görünöleri ile güvenlik görevlileri herkesi etkilemiti.Bütün

personelin boyunlarına asılı kimlik bilgileri,görenlere güven veriyordu.

“Beraber Kazanalım Bürosu”nda yerler kaliteli bir mermerle dönmü,her taraf klima ve bilgisayarla doldurulmuştu.Büronun hizmetleri arasında her türlü elemana i bulma,her türlü i yerine eleman bulma,inaat,ithalat ve ihracat ileri bata geliyordu.Diğer yan ilerle de uğramıyor değildi.

“Beraber Kazanalım Bürosu”nun ilk müterisi Sat Kaç Mümin oldu.Mümin geçmite bir daireyi yedi kiiye

noter senediyle satmış,parasını pein aldığı kırk iki kiinin dairelerini yarım bırakmış,parsellediği arsaları müstakil

tapulu deyip müterilere vermiş,bunların sonradan müterek tapu olduğu ortaya çıkmış ve sonunda kaçarak

Memleketim’e yerlemiti.

Beraber Kazanalım Bürosu’nun görünen sahibi Fahri beyin odasında konuuyorlardı.Çayın,kahvenin birisi

gidiyor,diğeri geliyordu.

Fahri bey,kelli felli,çok iyi giyimli bir adamdı.Konutuğu kiiyi etkilemesini bilirdi. Ayrıca o kiinin zaaflarını

da kolaylıkla görebiliyordu.Karısında bolca parası olan bir dolandırıcı bulunduğunu anlamakta gecikmedi.

Misafirine yeni bir ikramda bulunmak için telefona sarıldı.Misafirlere ikram elemanı olarak görevlendirdiği

genç kızı çağırdı:

Kızım,bize amerikan bardan iki tane viski hazırlar mısınız?Buzlu olsun lütfen!Đçeriz değil mi Mümin bey?

Tabii,tabii;ama zahmet olmasın!

Bir saat içinde bir ie viski boalmıtı bile.Mümin içtikçe couyor,cotukça içiyordu. Fahri bey ise temkinliydi.Mümin bey üç kadeh içerse kendisi bir kadeh içiyordu.Đi bağlayabilmesi için ayık kalması

gerekiyordu.Mümin:

Ben inaat iiyle uğraıyorum.Biraz birikimim var.Sizin gibi bir firma ile ortak çalışmak isterim.

Biz de bundan onur duyarız.Dilerseniz yurt dında,Bulgaristan’da yaptırdığımız inaatlar var.Daha doğrusu bağlantımız olan güvenilir büyük bir irket var.Sizin birikiminizi orada değerlendirebiliriz.Biliyorsunuz

Komünist rejim bittikten sonra Bulgaristan’da çok büyük inaat gereksinimi olduğu ortaya çıktı.Sahi ne kadar

birikiminiz var?

Yaklaık 750800 bin dolar civarında.

Güzel,çünkü biz bu ite 100 bin dolardan ağısını kullanamıyoruz.irketle yaptığımız anlaa daha az para ile ie girmemizi engelliyor.

Ben kendimi sıksam,söylediğimden de fazlasını çıkarabilirim.

Buna gerek yok beyefendi.Bu kadarı yeterli.Đnanın iki senede paranızı ikiye katlama imkanınız var.irket

size her türlü yasal garantiyi verecektir.Đsterseniz birkaç gün düşünün sonra karar verirsiniz gelin,tekrar

görüelim.

Yok canım,düünecek ne var?Ben yarın size parayı nakit olarak veririm. Görümek üzere,deyip bürodan

ayrıldı.

Ertesi gün Tıngırbank’taki tüm parasını müdürün ısrarına rağmen çekti ve büroya getirip teslim

etti.Karılığında bir not yazılı kağıt bile almadı.Çünkü Fahri bey onon be gün içinde Bulgaristan’daki irketten

yasal güvencelerin ulaacağını,gelir gelmez onu arayacaklarını söylemiti.

Daha sonra,on be gün dolunca Mümin bey büroya gidecek ama her defasında Fahri bey onu ikna edip gönderecekti.Bu oyalama yaklaık üç ay sürecekti ve Mümin bey,parasını da güvencesini de alamayacaktı.Kısacası ava giderken avlanmıttı.Diğer bir deyle el elden üstündü.

Mümin parasını büroya yatırdıktan sonra etrafındaki parası olan arkadaşlarına olayı anlatmış,büronun gönüllü bir reklamcısı olmu ve ona inanan birkaç arkadaşı da paralarını götürüp büroya yatırmışlardı.Mümin

beyin bu işe girdiğini duyan bazı zenginler,hatta parasını çekmemesi için onu ikna etmek için dil döken banka

müdürü bile aynı tuzağa düştü.

Büroyu ziyaret edenler bunlarla sınırlı değildi.Büronun diğer ziyaretçileri arasında fabrika müdürleri ve iş

arayan elemanlar da vardı.Büronun geç saatlere kadar ııklarının yandığı görülüyordu.Bu demekti ki bazı

görüşmeler,anlamalar yapılıyordu.Memur ve güvenlik elemanları saati hiç belli olmayan bir mesai uygulamasına tabi idiler.Bazı günler evlerine gecenin yarısında gittikleri bile oluyordu.Kimi elemanlar bu ağır iş

artlarına alınamayıp istifa etti.Kimi memurların istifası bile etrafta duyulunca büro için olumlu bir reklam

oldu.Çünkü bu,tutulduğunun ve iyi iş yaptığının bir göstergesiydi!

Büroya gelip gidenler sadece varlıklı insanlar değildi elbette.Gariban,isiz insanlar da vardı.Bunlarla da

Fahri bey,ayrı ayrı ilgileniyor,bir fabrikatöre gösterdiği misafirperverliği bir iş arayan kişiye de gösteriyordu.Bu

da halk arasında “Ne kadar alçak gönüllü bir adam! Zenginle fakir arasında ayırım yapmıyor,herkesin problemini

çözmeye çalışıyor.Bu adam ülkede bir sene babakanlık yapsa isiz insan kalmaz!” ekinde konumalara neden

oluyordu.

Sarı Ethem evleneli üç ay olmuştı.Evlendikten bir ay sonra çalıştığı fabrika onu iten çıkardı.Düğünde takılan altın ve paralarla iki ay idare ettiler.Karısının kolunda birkaç bilezik kalmıştı.O nedenle durmadan iş

arıyordu.İş bulmak burada gerçekten zordu.Son bir çare olarak Fahri beye başvurdu.

Fahri bey onu da kibarca karıladı,soğuk bir merubat getirtti.Viski alıp almayacağını sordu.Ethem:

Viski de nedir ki?dedi.

Đçki canım,hani rengi biraz biraya benzer.

Yok,ben almayayım.Birkaç kere bira içtim,ama bilmediğim bir eyi içmesem!

Siz bilirsiniz.Size nasıl yardımcı olabilirim?

Đ arıyorum da.

Nasıl bir i olsun,ne i yaparsınız?

Her ii yaparım

Olmadı ite,bu olmadı!Çağımızda her ii yaparım yok.Her ii yaparım dersiniz hiçbir iten

anlamam,sonucu çıkar bundan.Günümüzde iler uzmanlık gerektiriyor.Yani bir kii bir i yapar,ama en iyi

ekilde yapar.

Bu konuma Sarı Ethem'in moralini bozmutu.Yüzü asıldı.Fahri bey bunu hemen fark etti ve :

Üzülmeyin canım,bizde onun da çaresi var.Sizin durumunuzda olan insanlar için düzenlediğimiz meslek

kursları var.

Fahri bey,önündeki ince ekranlı bilgisayarın bir tuuna bastı:

Bakın burada düzenleyeceğimiz tam 32 tane kurs var:Đnaat ustalığı, dökümcülük, boyacılık,

pazarlamacılık, güvenlik, sekreterlik,oförlük gibi... devam edip gidiyor.Bunlardan size uyan bir i var mı?

Evet,boyacılık uyar.

O zaman tamam.Sizi bu kursa yazıyorum.Kurs bitiminde iiniz hazır.u an biz kurs öğretmenleriyle

anlamalar yapıyoruz.Kurs merkezi olarak dört katlı bir bina tuttuk.u derenin alt tarafında.

Ben de dereye yakın oturuyorum.Demek ki kursa gidip gelmem kolay olacak.

Desenize ans sizden yana.Ne diyordum?Bina tutuldu,içinin düzenlemesini yaptırıyorum. Tahtaları, sıraları, eğitimöğretim araçları v.s alınacak.Sanıyorum bunların hepsi iki ay içinde biter ve kursa balarız.

Đyi.Biraz daha idare ederim.

On be gün içinde size ii öğreteceğiz ve sizi iinize yerletireceğiz. Yalnız iverenler biraz nazlı

oluyor.Đçilerin ii bırakıp gitmesinden korkuyorlar.O yüzden ie alacakları elemanlardan bir miktar teminat

istiyorlar.

Ne kadar?

2400 dolar kadar.Bir de tabii bu işlemler için yasal harç ve vergiler var.Bu da 100 dolar tutar.Yani sizin

bir an önce 2500 dolar verip bugün yaptığımız ön kaydı kesinletirmeniz lazım.

2500 dolar çok para.

Bunun 2400 doları her koul da zaten sizin.Đten ayrılırken kıdem tazminatınızla birlikte bu teminatı da alacaksınız.

Sarı Ethem,eve gittiğinde karısıyla bu konuyu uzun uzadıya konutu.Sonunda karısının kolundaki

bilezikleri satmak ve etraftan bulacakları borç ile 2500 doları tamamlayıp kesin kayıt yaptırmaya karar verdiler.

Ertesi gün Ethem'in 2500 doları Fahri beyin kasasına girmiti.Fahri bey,Ethem'in adresini ve telefon numaralarını sözde kayıt evrakının üzerine yazdı ve:

Sizi en geç iki ay içersinde arayıp,kursumuza davet edeceğiz,dedi.

Ethem'in iki ay sonra i bulacağı haberi çabuk duyuldu.Ortalıkta bir sürü isiz insan vardı.Karısının

altınlarını satan,sağdan soldan borç alan,köylerindeki tarlalarını satan, babalarına ineklerini sattıran, hatta

bankadan kredi çeken yüze yakın isiz,soluğu Fahri beyin yanında aldı.

Beraber kazanalım Bürosu'nda dolarlar havada uçuyordu.Her taraf dolar dolmutu.Yalnız o ara önemli

bir problem de çıktı: Çalışanların çoğu,büroda bazı dümenlerin döndüğünden haberdar olmulardı.Bunu kendi

aralarında çekinmeden konuuyorlardı.Fahri bey bunu öğrenince hemen çözümü de üretti:Ay baında her

çalıana sürpriz bir ikramiye verilecekti; hem de dolar olarak...

Aldıkları dolarları sevinçle çanta ya da ceplerine yerletiren çalışanlar:

Ne kadar fesat insanlar var.Çıkardıkları dedikoduya bak.Büro herkesi dolandırıyor mu da...Hepsi

yalan.Burası dolandırıcılık yapsa bizim maaşımızı verir mi?Paramızı tıklar tıklar alıyoruz,hem de fazlasıyla.Kıskanç

eyler ne olacak!diyorlardı.

Borcunu Bana Yatır Bürosu da ie çok hızlı balamıtı.Açılıa katılan davetlilere kendi reklamını yapan

sekiz sayfalık bir broür verilmiti.Broür:

“Sayın Memleketim Sakinleri” diye balıyor ve

“Fatura kuyruklarına son...Elektrik,su,telefon,internet faturalarınızı,vergi borçlarınızı bize yatırabilirsiniz.”

diye devam ediyor ve:

“Sizden aldığınızı gene size verecek olan büromuzun sürprizlerine kendinizi alıtırın.Đte sürpriz 1:Her 100

liralık ileme bir çekili numarası verilecek ve yapılacak olan çekilite 10 talihlimizmarka sıfır kilometre

otomobil,250 talihlimiz 51 ekran TV,250 talihlimiz buzdolabı,250 talihlimiz çamaır makinesi,650 talihlimiz

bisiklet,1300 talihlimiz ütü ve burada sayamayacağımız binlerce hediye kazanacaklardır.Bo yok!Her katılım

numarasına bir hediye..”diye bitiyordu.

Broürde verilecek hediyelerin görüntüleri de vardı.Kimsenin dikkatini çekmeyen bir ayrıntı da burada yer

alıyordu:Verileceği söylenen arabalar 2324 bin lira değerinde iken broüre resmi basılan araba en az 300 bin

lira ederdi.

Bu büronun görünen sahibi Melih beydi.Melih bey 25 yalarında yani oldukça genç bir

iadamıydı.Yüzünden gülümseme hiç eksik olmuyordu.Sık sık elemanlarıyla toplantı yapıyor,güvenlik elemanlarına kapkaççılara karı dikkatli olmaları gerektiği uyarısını yaparken,bürodakilere ise müterilere karı

nazik olmalarını tembihliyordu.

Büronun duvarlarında asgari ücretle ilgili beyan,vergi levhası gibi yazılar yer alıyordu.Müterilerden birisi

bu işlemleri yapabilmek için izinleri olup olmadığını sorduğunda büyük bir hata yaptığını Melih bey anladı ve

hemen ertesi gün Maliye’den alınmı gibi gösterilen sahte bir izin belgesini duvara astı.Neredeyse her ey daha

iin baındayken berbat olacaktı.Neyse ki bu olay ucuz atlatılmıtı.

Đki büro sahibi de birbirlerini tanımıyormu gibi davranıyorlardı.Hatta birbirlerini kötülemekten bile geri

kalmıyorlardı.En iyi hizmeti kendi bürolarının verdiği iddiasındaydılar.

Bankalardaki fatura kuyrukları bitmi,ama Borcunu Bana Yatır Bürosu’nda kuyruklar olumutu.Herkes faturasını bir eyler kazanırım umuduyla buraya yatırıyordu.Öyle ki yatıranlar arasında fabrikatör Mikdat Bey

bile vardı.Birisi sordu:

Fabrikatör bey,yoksa beinci arabayı da buradan mı kazanmayı düünüyorsun?

Buradan geçiyordum da!Cebimde ödenmemi fatura buldum.Yatırayım gelmiken dedim..

Bir çok kiinin elinde imdiden78 tane çekili kuponu birikmiti ,araba hayalleri kurulmaya balanmtı bile.”Televizyon çıkarsa yatak odasına koyarım.Bisiklet çıkarsa toruna karne hediyesi olur.Buzdolabımı kızın

çeyizine,çamaır makinesi bana,bulaık makinesine gelince....”diye konumalar sürüp gidiyordu.

Nihayet çekili günü geldi.Memleketimin neredeyse tamamı çekili için futbol sahasında toplanmtı.Melih

bey sık sık alkıla kesilen konumasını öyle tamamladı:

Çıkan tüm hediyelerin yasal vergileri büromuza aittir.Biz bakaları gibi bu vergileri halkımıza

ödettermeyiz.Sizden sadece bu hediyelerin nakliye ücretlerini talep ediyoruz. Otomobil için 250 lira,beyaz eya

için 50lira,bisiklet için 25 lira,ütü için 7,5 lira ve diğerleri için sadece 5 lira nakliye ücreti yatıracaksınız.Hediyeler

15 gün içinde hak sahiplerine teslim edilecektir.Hediyelerinizi iyi günlerde,güle güle kullanın.Kullandıkça da bizi

hatırlayın!

Arabalardan ilki için çekili yapıldı:16238 numaralı talihlimiz.Bu anonsun arkasından ilk defa Suratsız

Sevda’nın kahkahası ve çığlığı duyuldu.Belli ki ilk otomobil talihlisi o idi.

Dertli Yeli,Mafolduk Asiye,Taklitçi Avni,Hayat Kısa Sadık,Çili Remziye, Uyuuk Hasan, Hotunuz Sami,Falcı Recep,Zart Zurt Okan diğer otomobil talihlileriydiler.

Herkes onları kutluyordu.Hepsi sevinçten çılgına dönmülerdi.Keyfekeder Zühtü dayanamadı:

Arabayı kazandınız,ama 250 lira nakliye parası da vereceksiniz.Hazırlayın bakalım paraları,dedi kıskanarak.

23 bin liralık arabanın yanında 250 lira ne ki,olsa olsa keyfekeder olur,diye cevapladı birisi alay ederek.

Çekili bittiğinde tüm katılanlar evlerine güler yüzle dönmülerdi.Söylenenlere bakılırsa on tane hediye

kazanan bile varmış.Çünkü bazıları tüm akrabalarının faturalarını ,çekili kuponu alabilmek için gönüllü

yatırıyorlardı.

Çekilten sonra Falcı Recep'in ünü iyice arttı.

Bak gördün mü,falcı iki okudu üfledi ve arabayı kendine çıkarttı?Keke önceden gidip yardım isteseydik.Belki u anda biz de araba sahibi olurduk,diyenler vardı.

O günden sonra büronun ileri 23 kat arttı.Bu artıta hemen düzenlenen ikinci kampanyanın rolü vardı.Hediyelerin miktarı iki katına çıkarılmış,her kazanan numaraya kazandığı eyden iki tane hediye verileceği

ve bu sistemin ülkede ilk olduğu duyurulmutu. Yani bir araba mı kazandın,al sana bir tane araba daha!

Kuruntulu Soner bile onca üpheciliğine karılık buna inanmıttı.Hanımına:

Bak hanım!Çıkan arabaların biri sana biri bana.imdiden anlaalım,birbirimizin arabasına karımak yok.Beni uraya götür,beni buraya götür demek yok!Atla arabana anana mı gidersin,kardeine mi gidersin,canın nereye istiyorsa oraya git!diyordu.

Fatura ödeyenlerin sayısının artmasının bir nedeni de civardaki kasaba ve köylerden de ödeme yapmak

için gelenler olmasıydı.Akın akın Memleketim'e geliyorlardı.Eskiden haftada bir kere Memleketim'e minibüs

kaldıran köylerden bile günde 23 kez minibüs seferi konmutu.Lokantalar,çayhaneler,mağazalar dolup taşıyordu.Nedeni bilinmez ama Memleketim'deki otellerde yer bulmak bile imkansız olmutu.

Melih bey,her geçen gün izdihamın arttığını görünce buna da çözüm bulmakta gecikmedi.Önce on tane gezici eleman aldı,bunları üç gün içinde eğitti ve büronun kapısına astığı duyuruda bundan sonra yerli halkın

fatura tahsilatı için büroya gelip kuyrukta beklemesine gerek kalmadığını,çünkü hizmeti ayaklarına götüreceklerini duyurdu.Ertesi gün gezici elemanlar ev ev dolaıp,para alıp fatura kestiler ve ödeme yapanlara

çekili kuponlarını verdiler.

Hizmet böyle olur,zaten ayakta duramıyorum.Allah razı olsun bunlardan,diyen yalı kimselerin sayısı oldukça fazlaydı.

Çekilten tam on be gün sonra herkes Borcunu Bana Öde Bürosu’nun önünü doldurmutu.Hepsi alacakları hediyelerin ambalajları içinde büronun önünde kendilerini beklediğini sanıyordu.Otomobil kazananlar

renk seçimini yapmılardı bile.Mafolduk Asiye:

Eğer bir tek kırmızı araba varsa,bilin ki o benimdir.Kırmızıyı kimseye kaptırmam!

Uyuuk Hasan,kendisinden beklenmeyen bir hızla hemen itirazını yaptıırıyordu:

Yok öyle yağma Asiye bacı!Ben de kırmızıyı severim.Kura çekilecek kura!ansa ne çıkarsa...

Büronun önüne gelenler hediye benzer bir ey göremeyince hayal kırıklığına uğradılar,ama belli etmediler.Dakikalar geçtikçe kalabalık arttı büronun önünde.Bir süre sonra kalabalık Aiyan Caddesi’ne

tatı,derken trafik iki taraflı kapandı.Đnsanların bir kısmı Belediye bahçesini,bir kısmı da yanındaki parkı

doldurdu.Uzaktan bile büronun önünde bir hareketlilik olduğu görüldü.Mikrofon hazırlanıyordu .Demek ki bir

açıklama yapılacaktı.Be dakika sonra Melih bey mikrofonu eline aldı ve konumaya baladı:

Sevgili talihliler,sizlerin buraya neden toplandığınızı biliyoruz.Bugün size sözümüz vardı.Ancak bu sözümüzü tutamamanın mahcubiyeti içersindeyiz.

Topluluktan uğultu eklinde:

Ooooo!sesleri yükseldi.

Bunun nedenini size açıklarsam umarım bizi affedersiniz!Hediyelerinizden on araba iki TIR'a ,diğer hediyeleriniz ise 3 TIR'a yüklenerek yola çıkarıldı.Fakat TIR'larımız otobanda zincirleme bir trafik kazasına

karıştılar.Tam 138 araç birbirine girmi.Bizim TIR'larımızın hepsi bu kazadan dolayı ağır hasar görmü.

Kalabalıktan:

Aaa,ansa bak!Kahrolsun....sesleri duyulmaya balandı.

Bütün hediyeler bu kazada zarar gördü,ama buradan siz hediyelerinizi alamayacaksınız anlamını çıkarmayın.Çünkü be TIR'ın bei de sigortalıydı.Sigorta ile görütüm,hemen zararımızı karılayacaklarını

söylediler.Biz de parayı alır almaz hediyelerimizi piyasadan temin edip sizlere takdim edeceğiz.Sanıyorum bu

iler yaklaık on be gün sürer.Bu gecikmeden dolayı sizlerden bürom adına özür diliyorum.Umarım bu olay

nedeniyle sizlerin gözünde kazandığımız itibarı kaybetmeyiz!

Buna da ükür,geç olsun ama olsun!

Sigortadan Allah razı olsun.

On be gün daha beklersek,ölmeyiz ya!

Adamcağız bize karı mahcup olduğu için üzüntüden ölecek,eklinde konumalar duyuldu ve kısa bir süre içinde kalabalık dağıldı,yaam normale döndü,yolun açılması için durmadan korna çalan sürücüler açılan

caddeden söylene söylene araçlarını sürmeye baladılar.

Bu konuma Melih beye on be gün kazandırmıttı.Buna rağmen o bu sürenin dolmasını beklemeyecekti.Gerçi iler gene aynı yoğunlukta devam ediyordu,ancak birçok müteri birinci,bazıları hem

birinci hem de ikinci faturalarının tekrar,üstelik cezalarıyla beraber ödenmesi için uyarı aldıklarını gelip büroya

söylemilerdi.Melih bey,olayın bilgisayardaki bir arızadan kaynaklandığını, kendilerinin parayı yatırdıkları halde

devlet ve belediyenin hesabına aktarılamadığını, endie etmemelerini, verilecek cezaları da büronun ödeyeceğini

söyleyerek onları baından savmıtı. Mesele anlaşılmak üzereydi...

Melih beyin konumasından on iki gün sonra, o günün gecesi saat 03'te Beraber Kazanalım Bürosu'nun önüne ,bir "evden eve nakliyat "fırmasının aracı yanamı ve on altı tane adam hızla eyaları TIR'ın içine

yüklemeye balamıtı. O sırada oradan geçmekte olan bir polis arabası devriye görevi yapıyordu. Eya yüklendiğini görünce önce bir hırsızlık olayı zannettiler, Fahri beyin de orada olduğunu fark edince rahatladılar. Bir polis:

Hayrola Fahri bey, tainıyor musunuz?

Evet memur bey. Hükümet Konağı'nın arka tarafında geni bir yer tuttuk. Burası artık yetmiyor da!

Gecenin bu saatinde niye tainıyorsunuz? Gündüzler çuvala mı girdi?

Gündüz tainırsak hem trafiği engelleme olurduk, hem de müterilerimize bir gün hizmet veremezdik.

Peki, kolay gelsin! deyip ekip otosu yoluna devam etti. Trafik ıklarına yaklamıldardı ki bir araca Borcunu

Bana Öde Bürosu'nun eyalarının da yüklendiğini fark ettiler. Orada da durdular ve bu sefer Melih beyin de eya

taiyan adamlara yardım ettiğini gördüler. Aynı polis:

Đyi sabahlar Melih bey! Yoksa siz de mi yeni bir bina buldunuz?

Evet, nereden bildiniz?

Fahri bey de tanımıyor da,geni bir bina bulmular.Yoksa gene bir rekabet mi var?

Onlar bizimle rekabet etmeye cesaret bile edemezler.

Bu iddia,gülümelere yol açtı.Polis elini sallayarak arabaya bindi.Bu olaylara tam olarak bir anlam verememiti,ama gene de kötüye yormak istemiyordu.Çünkü o da çekilten bir televizyon ve bir de bulaık

makinesi kazanmıtı.Mutfakta ve salonda bu beyaz eyaların yerlerini hazırlamıladı bile.Đkinci çekilten de bir

araba çıkarsa...

O günün sabahı büro elemanları ve korumaları mesai saatinde ie gelmilerdi.Gördükleri hepsini aırttı.Büroları bombotu.Đçerilerinde tek bir kağıt parçası bile kalmamıtı.Tabii kapılar da kilitliydi.Sadece

birinci büronun dıında bir köede küçük bir sehpa vardıbelli ki aceleyle unutulmudiğerinin kapısının yanında

ise kırılmı bir kül tablası...

Donup kalmıladı,ne diyeceklerini bilemiyorlardı.Ağızlarını bıçak açmıyordu.Belli ki içsel bir deprem

yayıyorlardı.

Tam o sırada cezalı faturaya itiraz için torunu Kepir Osman'ın koluna girmi Fati Bacı söylene söylene geliyordu.

Fati Bacı,seksene yakın yına rağmen gözleri dıında hiçbir ikayeti olmayan bir bayandı.Hala bazı evlere

temizliğe giderdi.O nedenle de AlMakamları, Niyet Müdürlerini, hakimleri,savcıları tanıdığını,onlarla

görütüğünü söyler ve bununla övünürdü.Fati Bacı,her konuda konumayı severdi. Büyük, küçük, kadın,erkek

ayrımı yapmaz herkese anlatacak bir eyler bulurdu.Kısacası hiç susmazdı.Bir gün Fati Bacı'yı karıdan gelirken

gören Hip Hop Vahap:

Fati Bacı,dut yemi bülbül gibisin.Ne oldu sana böyle,hasta mısın yoksa?diye takılınca:

Oua,ouuu,ouaa ,diye Fati Bacı uzun uzadıya bir eyler anlatmı ama Vahap anlatılanlardan tek kelime bile anlamamıtı.Mesele sonradan anlaıldı ki o gün nasıl olduysa olmu ve Fati Bacı'nın dilini arı sokmutu.Bunun nasıl olduğunu öğrenmek için Fati Bacı'nın iyilemesini beklemeleri gerekmiti:Açıkta bıraktığı

balın üzerine arı konmu,bu baldan bir kaık alıp ağzına atmı ve olan olmu. yi görmeyen gözlerine bağlamıtı

bu olayı.

Fati Bacı iyi göremeyen gözleri nedeniyle burada da büronun taındığını anlamamıtı. Yakaladığı görevli

kızlardan birisine derdini anlatmaya baladı.Torunu Kepir Osman:

Nene,baksana büro kapanmı!dediyse de o konumasını sürdürüyordu:

   fatura da cezalı geldi.Yazık değil mi bana?Ben dul bir kadınıım,nasıl öderim onca parayı?Bana amirinizi gösterin.Derdimi ona anlatayım.

Kepir Osman:

Nene,i anlaıldı. stersen sen halini amire değil de Marko Paa'ya anlat!dedi.Fati Bacı :

Paaya da anlatırım.Paanın huzuruna çıkmaktan mı  ekineceğim.Ben hakimlerle, savcılarla g r m  bir insanım...diye klasik s ylevine baladı...

Dolandırıcılık olayının oku,Memleketim’de kısa sürede atlatıldı.Maddi kayıpları çoktu ama neelerinden

hiç bir ey kaybetmemilerdi.Aksine onlara gır gır geçecek yeni konular ortaya çıkmıttı.

Sözüm ona araba kazanmı olan Hotunuz Sami ve Hayat Kısa Sadık yolda karılatılar.Hotunuz Sami kadınsı davranılar gösteren,günahı boynuna bazı erkeklerle de iliki kurduğu söylenen bir bayan kuaförüydü.Sesi oldukça inceydi,çoğu zaman uh bir kadınınkini andıran kahkahalar atardı.Sami yapısı gereği

kibar olmaya çalışırdı.Havlayarak üzerine doğru gelen bir köpeğe “Hot” demek kabalık olur diye düündüğünden “Hotunuz!” demi ve daha sonra hep bu lakapla anılmıttı.

Hayat Kısa Sadık ise ehir içi dolmu ileten bir ofördü.Dolmua güzel bir kız bindiğinde yüksek sesle “Hayat kısa”der gerisini içinden tamamlardı:”Değmez bir kıza!” Herhalde çok derinlerde bir gönül yarası vardı.

Hotunuz Sami dalga geçmek için:

Özel otomobilini tamire mi verdin de yayan dolayıyorsun Hayat Kısa?dedi.Sadık hemen cevapladı:

Hotunuz,sen kendine bak.Duyduğuma göre senin arabanın da motoru su kaynatmı.

Etraftakiler gülütüler ve onlar da birbirlerine takılmaya baladılar:

Koçero,u senin buzdolabından bir ayran ver de soğuk soğuk içelim!

Sen de anana u benim gömleği götür de kazandığınız çamaır makinesinde bizahmet yıkayıversin
Çalçal

Fikret!

Murat Can,iyi ki çekiliten ütü kazandın.Böylece boru gibi pantolon giymekten kurtuldun.Artık kıtır kıtır

ütülü pantolonlarla gezersin.

Sarho Cemal,senin bulaık makinesi de tuz filan istiyor mu,yoksa içine biraz rakı dökünce senin gibi su akıtarak mı çalışıyor?

Çekilite alamayacağı bir araba kazanan da Falcı Recep’ti.Recep arabayı alamadı ama o günden sonra

ününe ün kattı.Evi fal baktırmak için gelenlerle dolduğu gibi bahçeye tatığı da oluyordu.Onun için belediyeenin

çöpe attığı birkaç tane oturma bankını aldı,onardı ve bahçesine koydu.

Falcı Recep,Bulgar zulmüne dayanamayarak oradan kaçmı,Memleketim’e yerlemiti.Burada

becerebileceği,para kazanabileceği bir ii yoktu.Bir keresinde kendi akrabalarından birinin kahve falına

bakmı,daha doğrusu aklına geleni söylemi,tesadüfen yüz tane ey söylediye ikisi üçü çıkmıtı.Bu ilk deneyim

ona ilham vermi ve hemen ilk i olarak eski yazı ile yazılmı bir kitap bulmutu.O kitabı fal bakarken açıyor,ama kendisi tek kelime eski yazı bilmiyordu.Eski yazı okumasını bilen bir kii o kitabı görmü ve

kapağındaki yazıyı okuduğunda kitabın hayvanlarla ilgili bir eser olduğunu anlamı,fakat Recep’in ii bozulmasın

diye kimseciklere bir eyler söylememiti.

Falcı Recep,para istememesi,ne verirsın kabul etmesi,paraya elini sürmeyip minder altına konulmasını

söylemesi(çünkü yakalanırsa “Vallahi billahi elime para almadım!”diye yemin edebilecekti.),kara büyü

yapmaması ile tanınırdı.

Memleketimde Recep’i gönüllü tanıtan ,reklamını yapan bir çok kadın vardı.Recep bir tane ey tutturursa

“Her eyi bildi.Kızın anasının adını bile söyledi(Halbuki az önce sormutu),bilmediği hiç bir ey yok” diye sağda

solda anlatırlardı.

Ramazan karısı ükran’ın methi üzerine Falcı Recep’e birlikte gitmeyi kabul etmi,Recep ona bahçesinde

bir define olduğunu söylemi ve eklemeti:

Defineye ulamadan önce sağlam bir su testisi bulacaksın.Define ,bulduğun bu testiye yakındır.

Eve geldiklerinde Ramazan ve ükran gecenin olmasını ipe çekmilerdi.Komularının kendilerini define

ararken görmelerini istemediklerinden bütün arama faaliyetlerini gece sürdüreceklerdi.Biliyorlardı ki

bulamazlarsa komuları onlarla yıllarca dalga geçerlerdi; bulurlarsa ise hasetliklerinden çatlarlar ve hemen

polise haber verirlerdi.Onun için bu ii gizli yapmaları gerekiyordu.Gerçi karanlıkta biraz zor olacaktı,ama define

için doğrusu bu eziyete değerci.

Günlerce her gece geç saatlere kadar bahçeyi kazdılar.Öyle ki bazı günler sabah ezanı okunurken

yatıyorlardı.Onlara kalsa ezandan sonra da devam ederlerdi,fakat sabah namazına camiye gidenlerden birisi

görür diye korkuyorlardı.

Gece çalıtıkları için öğlene kadar uyuyorlar;onları öğleden önce ziyarete gelen komuları,her defasında

uyurken buluyorlardı.Günei hiçbir zaman üzerlerine doğdurmayan bu insanların aırı uykucu olmaları komularını artıyordu.

Günlerce çalıtıkları halde bırakın defineyi, testiye bile ulaamamılardı.Her defasında “Bu son olsun.” diyorlarsa da ertesi gece gene kazmaya devam ediyorlardı.

Bir gece ükran koarak kocasının yanına geldi,heyecandan konuamıyordu.Bir ey söyleyemeyeceğini

anladığı için konumaktan vazgeçti ve elindeki ufacık bir çömlek parçasını kocasına uzattı.Ramazan’ın

sevinçten

gözleri parladı.

O gece kendilerine ödöl verdiler yani çalımayı kısa tutup erkenden yatıp uyudular.Buna rağmen gene ancak öğlen uyanabildiler.Günlerin yorgunluğu bir günde çıkacak gibi değildi.

Gerçi Ramazan’la ükran sağlam bir testi değil de ufacık bir çömlek parçası bulmulardı.Acaba bu da bir

iafet olabilir miydi?ükran elindeki parçacıkla Falcı Recep’e koturdu,olanları anlattı.Recep ona “devam!”dedi

ve ükran’dan sonra gelen ilk müterisine olayı ballandıra ballandıra biraz da övünerek anlattı.Amacı nasıl

bildiğini kanıtlamak ve kendi reklamını yapmaktı.Đstediği oldu,haber kısa sürede yayıldı:Çömlek parçası iki metre

boyunda küp oldu,bulunamayan define çil çil altın dolu bir sandık oldu.

O gece Recep’ten aldıkları talimat Ramazan ve ükran’ı heveslendirdiği için kazmayı daha da hızlandırdılar.Tan yeri ağarırken yorgun bir ekilde kendilerini yataklarına attılar.

Öğlen olmadan gürültüyle uyandılar.Evlerinin penceresinden baktıklarında neredeyse mahallede

oturanların tamamının onların bahçesinde olduklarını gördüler.Küreği,kazmayı,beli kapan gelmi,bahçenin altını

üstüne getiriyorlardı. Define iinin duyulduğunu anladılar. Ramazan giyinerek dışarı çıktı,oradakilere seslendi:

Komular ne yapıyorsunuz?Orası benim bahçem,bana ait!

Hiç kimse tınmadı bile.Belki de duymamılardı.Herkes hevesle,umutla kazıyordu . Ramazan içlerine girip

bağırdı:

Durun,bırakın kazmayı!

Bu sefer herkes duydu ve kazmayı bıraktı.Ramazan öylesine yüksek bir sesle bağırmıtı ki kendi sesinden

kendisi de korktu.Devam etti:

Burası tapusu bende olan bir toprak,o yüzden define varsa benimdir.Eğer siz de bana yardım etmek

isterseniz,kabul.Ama ben defineyi bulana en fazla onda birini veririm.artlarımı kabul eden kalsın,etmeyen

gitsin!

Giden hiç kimse olmadı,herkes kazmaya kaldığı yerden devam etti.Bu demekti ki artlarını kabul etmeyen yoktu.Öyle ya bir sandık altının onda biri de bir insana ömrünün sonuna kadar rahat rahat geçinmeye

yeterdi.

Bir sürü insanın günlerce süren çalınması boa gitmi bir tek altın bile bulunamamıtı. Ramazan'ın

bahçesinin her tarafı köstebek gibi kazılmıtı.Ancak bu köstebekler biraz büyüktü.Bahçeyi tekrar eski haline

getirmek ayları belki de yılları bulurdu.

Altın bulunamadığı için Falcı Recep'i suçlayan hiç olmadı.Adam onlara bir fırsat sunmutu,bulamadıılarsa

bu onların beceriksizliğinden kaynaklanıyordu.

Cüneyt üniversite birinci sınıftaydı.Sınavları bitirip eve gelmiti.Sınav sonuçları daha sonra

açıklanacaktı.Annesi Zeynep,falcının müdavimlerindendi.O yüzden Cüneyt'i sınav sonuçlarını öğrenmek ve

geleceği hakkında bilgi almak için falcıya gitme konusunda iknaya çalıyordu.Annesinin ısrarlarına dayanamayan Cüneyt:

Tamam,gideceğim.Yalnız bazı artlarım var:Senin oğlun olduğumu söylemeyeceksin, hiçbir sorusuna cevap vermeyeceksin,yaptığı bir yanlıı düzeltmeyeceksin,sadece orada oturup dinleyeceksin.

Tamam kabul.Bak göreceksin,nasıl da her eyi biliyor,dedi annesi.

Bir saat bahçede,bir saat de içerde bekledikten sonra nihayet Falcı Recep'in yanına girdiler.Recep sordu:

Hanginize bakacağız?

Bana,dedi Cüneyt.

Adınız,babanızın ve annenizin adı?

Benimki Zafer,annem Leyla babam da Hıdır.

Sen kalabalık insanların olduğu bir yerde çalışırsan.

Cüneyt olduğundan birkaç ya büyük gösteriyordu.Onun için onun öğrenci değil de evli barklı,çalışan bir

adam olduğunu sanmıttı.

Fabrika mı desem,demiryolu mu desem!

Demiryolu.

Tamam ite,kitap da öyle deyeri.Sen evli misin,bekar mısın bakıvereyim kitaba.

Evli,iki çocuklu.

Tamam buldum,kitap deyeri ki evli ve iki çocuğu vardır.Küçük olanı biraz yaramaz mı ne?

Evet,sabaha kadar hiç durmadan ağlıyor,bizi uyutmuyor.

Ona muska yazmak gerek beyahu!Getir bana yazayım bir muska,bitsin yaramazlıkları.

Cüneyt “Bizden alacağı yetmedi,bir de olmayan çocuğuma muska yazarak para kazanacak ve bir müterisi daha olacak.”diye düündü ve annesine baktı.

Kadın alt dudağını ısırıyor,söyledikleri karısında hayretle Falcı Recep’e bakıyordu.

Dayanamıyordu,konuacaktı ama niyetini sezen Cüneyt,eliyle bir iaret yaparak onu susturdu. Recep,tüm

söylediklerinin doğru çıktığını düünerek iyice comutu:

Karın hanım hanımcık bir kızcağız.Yalnız sizin aranızı bozan birisi var bre.Sarı saçlı, biraz kilolu;dur eyice

bakayım kitaba.Ha göründü ite sarı değil saçları siyah,siyah...

Evet,siyah saçlı ve kilolu.

Kitap da zaten öyle deyere.

Peki,bu geçimsizliğin çaresi ne?

Çocuğu nasıl olsa getirecen,onunla beraber hanım kızımızı da yani karını da getir.Ben kötü büyü

yapmam ama kötü büyüü bozarım.Onun yatağına birisi domuz yağı sürmü, yastığının içine de dokuz kere

düğümlemedi bir parça ip koymu.Kısacası büyü yapmılar ona,ben bunu bozarım.

Tamam,yarın geliriz.Borcumuz ne?

Ne verersen,u minderin altına koy.

Cüneyt parayı minder altına bıraktı,annesiyle birlikte kapıya doğru yöneldiler.Kapıya daha gelmemilerdi ki

annesi kahkahalarla gülmeye baladı.Annesinin oluan komik duruma mı yoksa baka bir eye mi güldüğünü

Cüneyt anlamadı.Her eyi bilen falcı da bu kadının gülme sebebini bilemedi.Sadece Cüneyt ile annesi kapıdan

çıkarken arkalarından bakakalmıtı.

Memleketim’de amatör iki tane futbol takımı vardı.Birisi Kaçıkspor,diğeri ise Mantıkspor’du.Kaçıkspor’un

sembolü “düünen adam” iken Mantıkspor’unki Einstein’ın dilini çıkardığı görüntüsüydü.Kaçıkspor’un renkleri

siyah,mavi,kırmızı,yeilken Mantıkspor’unki sadece beyazdı.

Civar yerleim yerlerindeki takımlar bunlarla maç yapmaya yanamıyorlardı.Onlara göre bu takımların ikisinin de oyuncular zır deliydi.Her ne kadar Mantıkspor aklı temsil edeceği düüncesiyle Einstein’ın görüntüsünü seçmise de bu onu akıllılar tarafında gösteremezdi. Öyle ya Einstein’ın seçecek baka görüntüsünü mü bulamadılar da dilini çıkardığı bu görüntüsünü seçtiler?

Bu değlendirmeler sonucu Kaçıkspor ve Mantıkspor için tek bir seçenek kalıyordu: Birbirleriyle karılama yapmak...

Bakanı Niyet Müdürü olan bir Memleketim Futbol Federasyonu kuruldu.Bu kurulda her karar oylama ile

alınıyor görünüyorsa da son sözü bakan söylüyordu.

Düzenlenen lig,tam 51 hafta sürüyordu.Futbolcular yılda sadece bir haftayı maç yapmadan geçiriyorlardı.Bu yıl yapılan 50 maçın 18 tanesini Kaçıkspor,18 tanesini de Mantıkspor kazanmı,14 maç

berabere bitmiti.Yarın yapılacak olan son maçta düğüm çözülecekti.Her iki takımın taraftarları da heyecanla

sonucu bekliyorlar,rakibi halt edebilmek için çeitli planlar yapıyorlardı.Her taraf takım bayraklarıyla donatılmıştı.Maçla yatılıyor,maçla kalkılıyordu.

Kaçıkspor'un antrenörü Psikiyatrist Hayati beydi.Hayati bey bu insanların topluma kazandırılması gerektiğini,bunun da en iyi yolunun spordan geçtiğini söylüyordu.Bazıları onun da kaçık olduğunu iddia ediyor,oyuncular tarafından çok sevilmesini bu iddialarına kanıt olarak gösteriyorlardı.Psikiyatrist Hayati'nin maç

sırasındaki hareketlerine bakıldığında bu değerlendirmelere hak vermemek elde değildi.Takımı gol yerse ya da

bir oyuncusu hatalı pas verirse omuzlarına kadar uzamı olan saçlarını yolar,bazen de beon dakika olduğu

yerde tepinirdi.Defalarca Maç sırasında sahaya dalmıtı.Bu yüzden hakem tarafından sık sık uyarılırdı.Bu yıl en

az be kere maç sırasında sahaya girmekle yetinmeyip orta sahaya kadar gitmi ve her defasında hakem tarafından maçtan atılıp seyirciler arasına gönderilmiti.

Bu atılmalardan birisinde ,yanlılıkla kendi seyircileri yerine rakip takımın seyircilerinin arasına girmi

oturmuş,yanlılığı fark ettiğinde ise i iten geçmiti.Rakip seyircilerin kötü davranacağından endie duymasına

rağmen umduğu çıkmamıtı.Hakaret ya da küfür beklerken bu seyirciler tarafından sevgi ve sevinçle karılanmış,hatta omuzlarda tainmıtı.Rakip de olsa seyirci onun iine olan bağlılığını takdir ediyordu.

Mantıkspor'un antrenörü ise lise Felsefe Öğretmeni Bahattin beydi.Okuttuğu dersler arasında Psikoloji,Sosyoloji ve Felsefe'nin yanı sıra Mantık da bulunması göreve getirilme nedeniydi.Ciddi görünümünden

baka pek dikkate değer bir özelliği yoktu.Ciddiyeti dolayısıyla oyuncular ondan çok çekinirlerdi.

Yarınki maç öncesinde Memleketim'in iki tane kaliteli lokantasında takımlar ayrı ayrı yemeklerini yiyorlardı.Bol Kepçe Lokantası,Aiyan Caddesi üzerindeydi ve önce açılan orasıydı.Onun rakibi olan diğeri ise adı

dahil Bol Kepçe'nin bir çok eyini yürütmütü.Ufak bir değiiiklikle adını Bol Bol Kepçe Lokantası yapmış,bir

açısını ve iki garsonunu transfer etmiti.Derenin alt tarafında,yani merkezden uzak olmasına rağmen

reklamla

çok sayıda kiinin uğrak yeri olmutu.

Bol Kepçe'nin sahibi Sakıp bey oldukça kiloluydu.Bol Bol Kepçe'nin sahibi Đlhan bey onun bu haliyle alay

ederdi.Nerede görse:

Cimrilik etme!Kalan yemekleri ya fakirlere ver,ya da fakir bulamazsan çöpe at.Ziyan olmasın diye yemeye kalkarsan daha çok iersin!diye takılırdı.

Söylediklerinde biraz gerçek payı vardı.Çünkü lokantacı Sakıp,boğazına oldukça düküdü.Lokantaya girer girmez yemeye balar,gece yarısına kadar bunu sürdürürdü.O da söylenenlere karılık olarak:

Sıska,kıskanç ey!Bilmiyor ki atalarımız “bir dirhem et bin ayıp örter” demilerdir,diye cevap verirdi.

Bol Bol Kepçe Lokantası'nın sahibi Đlhan bey,rakip takım tarafından satın alınmıtı.O yüzden Kaçıkspor

oyuncularına bol bol et yedirmeye uğraıyordu.Yedirdiği et ise taze keçi etiydi.Keçi eti olduğunu belli etmemek

için bir sürü baharat kullanmıtı.Sonunda iki keçi keserek hazırladığı yemekleri tüm oyuncu ve teknik adamlara

afiyetle yedirmeyi baarmıtı.Tabii o gece keçi etinden rahatsız olan Kaçıksporlu bir çok oyuncu tuvalete

taınmak zorunda kaldıklarından gözlerini bile kırpmamılardı.Gene de hiç birisi lokantacıdan üphelenmiyor,bu

olayı çok yemelerine bağıyorlardı.

Yılın maçının hakemlerinin atanması da olay olmutu.Bilhassa Mantıksporlular'ın atanan hakemlere

itirazları vardı.Niyet Müdürü Federasyon Bakanı yetkisini kullanarak orta hakem olarak dahiliye uzmanı olduğu

halde operatörlük de yapıp,bir çok kiiyi ameliyat eden “Çatlak” lakaplı Dr.Erdal'ı,yan hakem olarak bilgiseverof

Umursamaz Rütü ile bilgiseverof Yalaka Hamdi'yi,zaman tutan hakem olarak da sık sık saatine baktığı için bu

iten anladığı zannedilen,altı sene akıl hastanesinde tedavi gördükten sonra salıverilen Murat Can'ı

görevlendirmişti.Mantıksporlular:

Bu nasıl i?Dört hakemin dördü de Kaçıksporlular'a yakın kiiler.Bu maç oynanmadan kaybedildi.Biz bu

hakemleri istemiyoruz!diyerek ikayetlerini Federasyon Bakanına iletmiler,ondan:

Verilen karar değitirilemez.Hakemlik yapan kii taraf gibi davranamaz.Tarafsız olmazlarsa gereken ceza

mutlaka verilecektir,cevabını almılardı.

Đtiraz kabul olmamıttı.Baları önlerinde giderken “Biz yenildikten sonra ceza alsalar ne olur?Onlara

verilecek ceza bile belki bir ödöl yerine geçecektir.Mesela,Umursamaz'a ceza versen ne yazar? Adamı hapse

atsan çöplükten,açlıktan kurtarmı olursun!” diye söyleniyorlardı.

Saha tıklım tıklım dolmutu.Tezahüurat kulakları rahatsız ediyordu.Antrenörler takımlarına son

talimatlarını,taktiklerini veriyorlardı.Ancak Mantıkspor'da bir sorun vardı:Henüz kaleyi bekleyecek bir sporcu

bulamamılardı.Bir oyuncu:

Tuluk Necip'i alalım,dedi.Diğeri:

Tuluk kıcını bile kaldıramaz.Gelene geç,gidene geç der,diye itiraz etti.

Antrenör Felsefe Öğretmeni Bahattin bey tartımaya son noktayı koydu:

Tamam,kalecimiz Tuluk olsun.Hiç olmazsa gövde hacmi bizim için bir avantaj olabilir.

Az sonra Tuluk seyircilerin arasından alınarak kendisine kaleci forması giydirildi.

Psikiyatrist Hayati bey de Kaçıksporlu oyuncuları motive ediyor,hakemlerle dalamamalarını

söylüyor,hakeme karı çıkanı hemen oyundan alacağı tehdidini savuruyordu. Özellikle o gün Kaçıkspor'da ilk

defa görev alacak olan Yerli Pele lakaplı oyuncunun üzerinde duruyordu.Yerli Pele'den beklentisi fazlaydı.Çok

hızlı,becerikli bir oyuncuydu. Ataları eski dönemde Afrika'dan buraya getirilmilerdi.Onun bunun tarlasında,çiftliğinde karın tokluğuna çalışan insanlardı.Yerli Pele çok zekiymiş,fakat on sekiz yaındayken

kendisine bir araba çarpmış, çarpmanın etkisiyle bacağı kaldırım talarına vurmuş ve o günden sonra da normal

düdü hareketler göstermeye başlamıştı.

Kaçıkspor andını birlikte içtiler:Biz bizim olan bir şeyi kimseye vermeyiz.Top bizimdir,bizim....

Takımlar sahaya çıktıklarında coku daha da arttı.İki takım oyuncuları toplu halde seyircileri

selamladılar.Birbirlerine çiçek yerine kitap verdiler.Verilen kitaplardan birisi Aristo'nun Mantık Üzerine isimli

eseri,diğeri ise Tunkaf Nikolay Gogol'un Bir Delinin Hatıra Defteri isimli eseriymiş.

Kitaplar verildiği sırada beyaz bir bayrakla bir seyirci sahaya atladı ve futbolculara doğru komaya baladı.Bu bir Mantıkspor taraftarıydı.

Futbolcular açıldılar,seyirciyi aralarına aldılar,çemberi kapattılar ve yirmi ikisi birden ona vurmaya baladılar.Hakemler kurtarmasaydı daha da döveceklerdi.Dayak yiyen seyirci iki büklüm oradan uzaklatıldı ve

yerine geçti.Bu olayı gören baka hiçbir seyirci sahaya atlamaya cesaret edemedi.

Kaçıkspor'un kalede Uyanık Uyur Uğur,savunmada Hallederiz Çetin,Doktor Sadi,Pipirikli Bülent,opar

Hüsnü,Astikli Zifir Ömer;orta sahada Anadın mı Samet,Sarho Cemal,Pırpır Yener,Sorumsuz Bülent;ileride ise

tek baka Yerli Pele yer alıyordu.

Mantıkspor'un on biri ise,kalede Tuluk Necip;savunmada Çok Öğretir Mahmut,Hayat Kısa Sadık,Balıkçı

Sadi,Uyuuk Hasan;orta sahada Kuruntulu Soner,Pipirik Mehmet,Mirasyedi Cafer,Hanımcık Metin;ileride ise Sat

Kaç Mümin ve Hotunuz Sami'den oluyordu.

Küt Küt Seyfeddin,Sarı Cemal,Gır Gır Faruk,Falcı Recep yedek soyunmulardı,ama hangi takımdan oldukları belli değildi.Hangisi çağırırsa oraya gideceklerdi.

Oyuna alınmadıkları için Keyfekeder Zühtü, Bover Yaar,Sıska Umut,Sayacı Ahmet ve Sülük Saffet gibi

darılanlar da vardı.

Hakem,kura ile kaleleri ve ilk vuruu yapacak takımı saptadı.İlk vuru Mantıkspor'undu. Topun baındaki

Hotunuz Sami:

Ayol ,biraz kibar olmak gerek.Ben topa vurmaktan holanmam.u Yerli Pele'deki pazulara,bacaktaki adalelere bak!Bu ayaklar topa iyi vurur,diyerek topu rakip takıma attı.

Orta hakem Çatlak Erdal bu konumaya sinirlendi ve onu uyardı:

Di sulandırmayalım lütfen!Futbol erkek iidir erkek!Böyle hanımsı davranılar yaparsanız hiç acımam çıkarırım valla kırmızı kartı,dedi.Hotunuz:

Ay,bunda alınacak ne var?Sadece o mu erkek?Sizin de Pele'den aağı kalır tarafınız yok yani!dedi.

Kaçıkspor'dan Pipirikli Bülent,opar Hüsnu'yü uyardı:

Bak opar,kimi devirirsen devir ama sakın u Hotunuz'u devirme!Kart görmekle kalmaz,bir de mahkemelerde sürünürsün bir bayanı devirmekten..

Hadi be,u konutuğuna bak!O kadın mı,kimi iletirsin sen?dedi opar.

Onlar konuırken “Gol,gool!” sesleri duyulmaya balandı.Yerli Pele daha ikinci dakikada Kaçıkspor'u 10

öne geçirmeti bile.

Golden hemen sonra stadın hoparlöründen u anons yapıldı:Sayın Memleketim sakinleri! Hazır

kefenlerini giymiken bir buçuk saat sonra Mantıkspor'un cenazesi kaldırılacaktır.Seven,sevmeyen herkes

davetlidir.

Mantıkspor'un beyaz formaları gerçekten zihinlerde “kefen” çağrımı yapıyordu.Buna rağmen böyle bir

anons hiç de ho değildi.Anonsu yapan arandıysa da bulunamadı.

Tuluk,her eyi yediğin gibi golleri de ye,çekinme,afiyet olsun!

Astikli Zifır,bi cigara vereyim mi?

Kız Hotunuz,yirmi bir tane erkeğin arasında ne iin var?

opar,atını kesip de sucuk yapmasaydın imdi topu onun sırtında oynardın.

Len Uyuuk,biraz canlan!

Sarho,bir duble versem daha mı iyi koarsın?

Pipirik,kağıtları çaldığın gibi topu da rakiplerinden çalsana!

Hallederiz Çetin,bu oyunu da halledecen mi?

Doktor Sadi,adam kesmeye benzemez bu i.

Balıkçı,elinle tutma;o balık değil top!

eklinde satamaların ardı arkası kesilmiyordu.Satama vardı fakat tek bir küfür bile yoktu.

Hakemlerin hepsi de canla bala görevlerini yapmaya çalıyorlardı. Bilgiseverof Yalaka Hamdi,Niyet

Müdürü kendisine yan hakemlik teklif ettiğinde:

Beni onurlandırdınız,ömrünüz uzun olsun.Sizin gibi bir müdürümüzün verdiği görevin onuruyla hayatımın

sonuna kadar övüneceğim.Umarım verdiğiniz görev kadar ödenecek ücrette de cömert davranırsınız,derken

Bilgiseverof Umursamaz Rütü,para almayı reddetmi,kendi hırpani kıyafeti ile maça çıkmak istediğini söylemiti.Israrlara rağmen hakem üniforması giymeyi kabul etmiyordu.Neredeyse bu yüzden maçın iptal

edilme ihtimali ortaya çıkmıtı.Bu ihtimal birçok kiinin ısrara katılmasını sağladı ve nasılsa Umursamaz hakem

üniforması giymeyi kabul etti ve ekledi:

Oynayacak olan takımlar amatör oldukları için,iin içinde para kazanmak hırsı bulunmadığı için kabul ediyorum.Gerçi birçok insanı bu kıyafetle kendime güldüreceğim,ama olsun!

Aksine Umursamaz’ın kıyafetiyle ilgilenen hiç olmamıtı.Ona yöneltilen eletiriler verdiği kararlarla ilgiliydi.Bir oyuncu orta sahadan topu almı gidiyor,dört rakip oyuncuyu geçmi,kaleciyle karı karıya kalmı

ite tam o sırada Umursamaz bayrağını havaya kaldırıveriyordu.Seyirci çıldırmak üzereydi.Yalnız hakkını

yememek lazım,Umursamaz bir keresinde Mantıkspor’un aleyhine bir karar veriyorsa diğer sefere de Kaçıkspor’un aleyhine bir karar veriyordu.

Maçın ilk 45 dakikası tamamlanmak üzereydi ki zamanı tutan hakem olarak görev verilen Murat Can,orta

hakeme danışmadan ııklı tabelayı kaldırdı:Tam 13 dakika eklemeti ilk yarıya.Tabii orta hakem onun bu kararına uydu,halbuki oyunda iki dakikalık bile duraklama olmamıtı.

Birinci devrenin eklenen 13 dakikası da bittiğinde sonuç öyleydi: Kaçıkspor:14,

Mantıkspor:1.Kaçıkspor’un tüm gollerini Yerli Pele atarken Mantıspor’un tek golünü penaltıdan Tuluk Necip

atmıtı.Önce penaltıyı Tuluk’a attırmak istememilerdi,ama sanki çok iyi bir kaleciymi gibi “Ben

atmazsam,oyundan çıkarım” diye arkadalarını tehdit etmiti.O sırada Tuluk’un kalesi tam 12 tane gol

görmütü.

Devre arasında soyunma odalarının birinde panik,diğerinde ise bayram vardı.Mantıkspor'lu oyuncular

olanlar karısında akındılar ve ne yapacaklarını bilemiyorlardı.Çaresizce çözüm arıyorlar ve kendi aralarında

konuuyorlardı.

Arada 13 fark var.Bu farkı kapatmalıyız ama nasıl?

Yenildiğimize yanmıyorum da maçtan sonra herkes bizimle dalga geçecek,ona yanıyorum.

Sokağa bile çıkamayacağız,rezil olduk rezil!..

Yerli Pele onlarda iken,biz bir ey yapamayız.

Yerli Pele'yi bir ekilde saf dıı etmeliyiz,fakat nasıl?Ayağına bir çelme atıp düürsem, belki

oynayamaz.Ben kırmızı kart görürüm,takım da maçı alır.

Öyle ey olmaz!Hem sen onun ayağına vursan,onun değil de büyük bir ihtimalle senin ayağın

kırılır.Adamdaki olağanüstü gücü görmüyor musun?

Birden Çok Öğretir Mahmut,yerinden fırladı:

Buldum!dedi.Mahmut özel ders veren,dersi çok iyi anlatan bir öğretmendi.O kadar çok özel öğrencisi

vardı ki bazı günler gece yarısına kadar çalıırdı.

Antrenörden izin alıp,dıarı çıktı ve Yerli Pele'yi beklemeye baladı. Kaçıkspor'lu futbolcular çıkmaya baladığında ayakkabısının bağını bağılıyormu gibi yaptı ve tam yanından geçerken Yerli Pele'nin koluna girip:

Merhaba!Aslında seninle hemehriyiz,çünkü benim atalarımın da sizin oralardan geldiği söyleniyor.(Halbuki birazcık esmerliği dışında ona benzeyen hiçbir yanı yoktu.)

Desene uzaktan da olsa burada benim de bir akrabam var.

Niye uzaktan olsun?Belki de çok yakın akrabayızdır.O yüzden bizim birbirimizi korumamız lazım.Senin

iyiliğin için u söyleyeceklerimi iyi dinle!Senin kafanın ekli nasıl?

Nasıl olacak,yuvarlak gibi!

Peki,topun ekli nasıl?

Yuvarlak.

Sen ayağınla her topa vurduğunda diğer yuvarlak olan kafana da vurmu olmuyor musun?

Oluyorum.

Kafana gelen bu darbeler,sana zarar vermez mi?

Vermez olur mu?Araba kazasında da kafamı yere vurmutum.Top oynarken de bazen baim ağrıyor.Ben de neden ağrıyor,diye düşünüyordum.

Sorumsuz Bülent yanlarına yaklatı ve Yerli Pele'nin kolundan çekti,sürüklercesine Mahmut'un yanından

uzaklatırdı.Mahmut'un ona iyi niyetle yaklamadığından emindi.

İkinci yarının balama düdüğünden sonra,topa ilk vuran takım Kaçıkspor'du.Maç baladıktan kısa bir süre

sonra herkes Yerli Pele'nin kendi on sekizinin içinde bir yere çakılı kaldığını,yerinden hiç kıpırdamadığını

gördü.Yerini değıtirdiği zaman ise ya birisi ona pas atmıştır toptan kaçıyordur,ya da top ona doğru geliyordur.Topa çarpmamak için defalarca yer değıtirmek zorunda kaldı.

Be dakika içinde iki gol yiyen Kaçıkspor'lu oyuncular,Yerli Pelenin eksikliğini hissetmekte

gecikmediler.Neden orada durduğunu,neden oynamadığını anlamamışlardı. Sırayla neden oynamadığını

sordular, oynaması için yalvardılar, hatta bazıları tehdit bile ettiler.O,hepsine aynı cevabı veriyordu:

Oynayayım da kafama mı vurayım?

Ancak hiç kimse bu cevabın ne anlama geldiğini bilemiyordu.Antrenör Hayati,durumu fark edince bir ara

Yerli Pele'yi çıkarıp Küt Küt Seyfettin'i almayı düündü ise de:

Bo ver u hayvan katilini,deyip bundan vazgeçti.Küt Küt Seyfettin'in büyük bir kamyonu vardı.Bununla

her türlü eyayı her tarafa taima ii yapıyordu.Bu gidip gelmeleri sırasında önüne çıkan hayvan olursa asla fren

yapma zahmetinde bulunmaz,o hayvana çarparak öldürürdü.O yüzden herkes ona “Küt Küt” lakabını uygun

görmüdü.Seyfettin özellikle kedi,köpek,tavuk gibi hayvanları ezerdi.Koyun,keçi ve büyükba hayvanlara pek

ilimezdi.Çünkü onları ezdiğini sahipleri görürse bedellerini ödemek zorunda kalabilirdi. Kedi,köpek,tavuk ii

öyle değildi.Zaten kedilerin ve köpeklerin çoğu sahipsizdi,tavuk için de sahipleri fazla zorluk

çıkarmazlardı.Kahvehane önünden geçerken bazıları “Küt Küt,bu gün kaç tane?” diye sorarlar, o da bazen “iki”

bazen “üç” bazen de “bugün anssızdım” diye cevaplandırırdı.

Az sonra Mantıkspor'un antrenörü Bahattin bey,meslekdaının düüncelerini okumuçasına Balıkçı Sadi'yi

çıkartıp Küt Küt Seyfettin'i alıvermiti.Bu arada skor Mantıkspor:7 Kaçıkspor:14 olmutu.

Kaçıkspor hiç gol atamıyordu.”Her ey bu Pele bozuntusu yüzünden bu hale geldi”diye düünen Anadın

mı Samet,hakeme görünmeden Yerli Pele'ye öylesine bir tekme attı ki gariban çığlık atarak yere yuvarlandı.Olay

yerine çok uzak olan hakem çığlığı duymasına karılık Yerli Pele'nin yuvarlandığını görmemiti.Ancak olayı bir

gören vardı:Bilgiseverof Umursamaz Rütü.Hemen bayrağını kaldırdı hakem maçı durdurdu,Rütü'nün yanına

gidip meseleyi öğrendi ve Anadın mı Samet'i oyundan attı.Samet alkılar arasında küfür ede ede sahayı terk

etti.

Kaçıkspor,Samet'in atılmasıyla daha da zora girdi.Antrenör Psikiyatrist Hayati, saçlarını,bıyıklarını

öfkeden yolmu,bu da yetmemiti,imdi ise bacağındaki kılları yoluyordu.Hayati,skor levhasına bir kez daha

baktı:Mantıkspor12 Kaçıkspor14

Maçın bitmesine sadece be dakika vardı.Böyle bitmesine de razıydı,ama nerde?Đte bir gol daha gelmiti.Fark bire indi.

Bitie bir dakika kala Mantıkspor beraberliği sağladı.Dördüncü hakem ııklık zaman göstergesini kaldırdı.Đlk

devrenin aksine sadece iki dakika eklemiti.

Psikiyatrist Hayati,son bir gayretle taç çizgisinin yanına geldi.Adeta çökmütü.Bütün gücünü toplayarak

bağırmaya baladı:

Bana bak,uyduruk Pele!Seni ben Pele yaptım.Yarın süründürecek olan da benim.Sen ise bundan sonra kafana vur dur,kafana vur dur “Ben ne yaptım!” diye.

Uzatma dakikalarının da bitmesine saniyeler vardı.Yerli Pele antrenörünün söylediklerinden sadece iki

kelime anlamıtı:”Kafana vur,kafana vur!” Ötekileri duymamıtı bile.Ayağa kalktı,top ona doğru geliyordu.Baı

ağrısı da Hayati'nin bu direktifini yerine getirecekti.Çünkü imdiye kadar onun verdiği hiçbir emri yapmamazlık

etmemiti.

Yerli Pele,kendi on sekizinin içinden topa öyle vurdu ki,topun rakip kaleye gidip ağılara takıldığını gören

kii sayısı çok azdı.Gol ile birlikte santra bile yaptırmadan hakem biti düdüüğünü çaldı.Kaçıkspor maçın galibiydi.

Maçtan sonra,Yerli Pele’yi hareketlendirip maçı kazandığı için Kaçıksporlu taraftarlar Hayati’nin heykelini

dikmeye kalkmılar,ancak o bunu engellemiti. ”Ne de olsa psikiyatrist canım!Bizim gibilerin dilinden anlasa

anlasa o anlar” ekindeki konumalar hem futbolcular hem de taraftarlar arasında geçiyordu.

AlMakam,46’lılar koğuna getirildi ve bir sandalyenin üzerine oturtuldu.Burası iç içe geçmi iki büyük

odadan oluyordu.Đç kısımdaki odada altı tane ranza ve elbise dolapları vardı.Hem banyo hem de tuvalet için

kullanılan bir yerin kapısı da buraya açılıyordu.Dıarıdaki oda,biraz daha geniti.On iki tane sandalye ve üç tane

masa vardı.Masaların birisinin üzerinde bir defter ve iki tane tükenmez kalem göze çarpıyordu.Đçerideki odanın

da buranın da tavanla bitiik,dıı demir parmaklılarla örülü bir metre boyunda iki metre uzunluğunda ikier tane

penceresi vardı. Dıı odanın hastane koridoruna açılan oldukça sağlam görünümlü kocaman bir kapısı bulunuyordu.

Koğun yatak sayısından on iki kiilik olduğu anlaşılıyordu.On iki kiilik yer olmasına karılık AlMakam’la

birlikte imdilik sadece altı kii bulunuyordu.Kendilerine ya da diğer insanlara zarar verebilecek durumda olan

ağır akıl hastaları buraya getiriliyordu.Yemek zamanları ve bir de doktor geldiği zaman kapı açılıyor,onun

dında buraya kimse uğramıyordu.Her gelite en az üç koruma, içeri girene zarar verilmemesi için kapının

yanında hazır bekletiliyordu.

AlMakam en az bir saat, oturtulduğu sandalyede hiç konumadan hatta kıpırdamadan oturdu.Koğutaki hastalar bu yeni gelen kiiye merakla bakıyorlardı. Fazla yanına yaklamadan onu uzaktan izliyorlar,her hareketini takip ediyorlardı.Sonunda birisi yanına yaklatı,yüzüne doğru eğilerek iyice baktı.Tepki gelmediğini

görünce omzuna eliyle dokundu.Gene bir tepki gelmeyince:

Bu bir heykele benziyor,herhalde düünen adam heykelini buraya getirmiler.Bir heykelimiz eksikti,o da oldu,dedi.

Diğerleri de tek tek AlMakam'ın yanına geldiler,önce yakından bakarak sonra da elleriyle dokunarak onu

incelediler.Sonunda onu yalnız baina bırakmaya karar vermi olmalılar ki bir masanın etrafında toplanarak

konumaya baladılar.

AlMakam,biraz kendisine gelince seslendi:

Merhaba arkadaşlar,burası neresi?

Aaa konutu,merhaba!Burası mehur 46'lılar koğuu.Neyin var,seni neden buraya tıkaladılar?

Hiçbir eyim yok!Psikiyatrist Hayati bey beni buraya gönderdi.

Bizi gönderen de o.Aslında bizim yerimize onun burada olması gerekir.O dışarıda geziyor,biz ise burada

hapsediliyoruz.

Adam kafayı yemi.Bizi deli gibi görüyor.Ben deliliği kabul etmiyorum.

Ben de,ben de ,sesleri çoğaldı koğuta.

Arkada,sen ne i yaparsın?

Ben buranın AlMakamıyım.

Bunu Hayati beye de söylediyisen buraya atılmayı hak etmişin demektir.

Ama ben doğru söylüyorum,gerçekten AlMakamım!

Tamam biz seni AlMakam olarak kabul edelim ama sen bunu baka yerde söyleme, yoksa bاین daha

fazla belaya girer.Bizim de burada hepimizin bir rütbesi var,bunu sadece biz biliriz.Bakasına söylemeyiz.Mesela

ben Fatih Sultanım.

Ben de Karın Deen Jack'ım.

Ben Solon'um.Bu koğuun kanunlarını ben koyarım.

Ben de Hasan Sabbah'ım.

Ben ise Sarı Çizmeli Mehmet Ağa'yım.

Ama ayağındaki çizmelerin rengi sarı değil siyah,diye itiraz etti AlMakam.

Sizin sarı olarak tanımladığınız renk acaba gerçekten sarı mı?Belki de u benim çizmelerimin rengi gerçekten sarıdır.Gerçeğin ne olduğunu,nasıl olduğunu bilebilir miyiz?diye itiraz etti Sarı Çizmeli.

Sarı Çizmeli Mehmet Ağa'nın ömrünün yaklaşık yirmi senesi böyle yerlerde geçmiti.Gençliğinde sevdiği

bir genç kız vardı.Đlk balarda kızın da ona karı olan sevgisi çok fazlaydı.Zaman geçtikçe ortaya çıkan olumsuz

davranıları bu sevgiyi bitirmiti.Sarı Çizmeli,sevgilisini her eyden kıskanıyordu.Aırı bir kıskançlık hem

kendisine hem de sevdiği kıza zarar vermeye balamıtı.Genç kız birisiyle konusa ya da selamlasa bunu hemen büyük bir olay haline getiriyordu.

Bu yüzden defalarca ayrılımlar,bir daha yapmayacağına söz verdiği için defalarca barımıldı.Verilen

sözler tutulmamı ve iliki her geçen gün daha da çekilmez bir hale gelmiti.Sonunda genç kız bu ilikiyi bitirmeye karar vermi,bu karar da onun yaamını noktalamıtı.

Terk edilmi olmak Sarı Çizmeli'yi daha da kıskanç bir hale getiriyor,sokağa adımını atar atmaz gizlice genç

kızı takip etmeye balıyor,bazı geceler sabaha kadar sokakta kızın evini gözetliyordu.

Bir gün alı veri için girdiği bakkalda genç kızı birisiyle uzun uzadıya konuurken görünce ikisine birden

saldırmı,adam korkarak kaçmı ama genç kız bunu baaramamıtı.Boğarak öldürdüğü genç kızın cesedine

sarılarak bekleyen Sarı Çizmeli, olay yerine gelen polislere hiç direnmeden teslim olmutu.

Solon,46'lılar koğuunun resmi olmayan sorumlusu konumundaki bir emekli polisti .Emekli olduktan sonra

Pazaryerine yakın bir yerden ancak 56 metrekare büyüklüğünde bir dükkan tutmu,burada

sigara,ekmek,eker,deterjan gibi maddeler satmaya balamıtı. Dükkada buzdolabı,hatta elektrik bile

yoktu.Çoğunlukla karanlık olmadan dükkanı kapatırdı.Eğer karanlığa kalırsa iki tane mum yakarak durumu idare

etmeye çalışırdı.O tekele sigara almaya gittiğinde hanımı dükkana bakardı.Para kazandığı filan yoktu,ancak

masrafları ve vergiyi çıkarabiliyordu.Zaten onun amacı para kazanmaktan ziyade oyalanmaktı.

Bir gün astsubay olan abisi ona ziyarete geldi.Gelirken çocuklarını ve hanımını getirmemiti.Durum

sonradan anlaşıldı:Abisi eiyle ayrılmak üzereydi.Araya girip barırtmak istedi.Abisinin hanımı onun dengesiz

davranılarından bıktığını o yüzden kesinlikle ayrılacağını söylüyordu.

Solon'un abisinin davranıları einden boandıktan sonra daha da anormalleti.Her eyden korkar hale

geldi.Bir helikopter ya da uçak sesi duysa ya kapı arkasına ya karyola altına saklanıyor,o araçların sesi

kaybolana kadar gözlerini ve kulaklarını kapatıyordu. Solon,onun bu hareketlerini gördüğünde:

Ne oldu abi,neden korkuyorsun?diye soruyordu.O da:

Beni arıyorlar,beni almaya geldiler,diye cevap veriyordu.

Solon,abisini bir doktora götürmek yerine:

Sen hiç korkma,ben tabancamı çeker hepsini buradan kovalarım.Sana onlar hiçbir ey yapamazlar,diye teselli veriyordu.

Bir gün Solon’un abisi,öğlen vakti kardeinin dükkanına gelir.Gözleri faltar gibi açılmış,yüzü kıpkırmızı

kesilmitir.O sırada Solon Tekel’e gittiği için hanımı oradadır.Onun bu halini gören kadıncağz korkuyla sorar:

Abi neyin var?Gel uraya otur.

Kardeim nerede,çabuk onu bul bana!

Tekele gitmiti,belki gelirken u nalbur arkadına uğramıştır.Sen otur,ben bakıp geleyim,der ve dışarı

çıkarak.Bakkaldan on metre uzaklatıldığında bir silah sesi duyarak geri döner ve adamcağzın eker çuvalının

üzerine yığılmış cesedi ile karşılaşır.

Bu olay “Acaba orada olsam beni de öldürür müydü?”sorusunun cevabını arayan Solon’un ruhsal

dengeyi bozmutu.Bir kaç sene sonra hanımı da ölünce Hayati beyin kapısını çalmış ve bu hapishane hayatına

gönüllü razı olmutu.

Fatih Sultan’ın,etrafındaki kiileri kendi hizmetkarı gibi görmesinin dışında etrafa pek zararı yoktu.Bazen

çok kötü koktuğunu düşünüyor bütün gününü banyoda geçiriyor, diğerlerinin o banyoda iken sabun,ampuan

ve havlu getirmelerini istiyor,isteği yapılmazsa çok sinirleniyordu.

Hasan Sabbah,içlerinde tek sigara tiryakisi olan hastaydı.Her nefes çektiğinde kendisinden geçiyor, etrafındakileri de içmeleri için kandırmaya çalışıyordu.Solon onun hatırı için birkaç gün içmi,sonra

vazgeçmiti.Hasan Sabah manik depressiv reaksiyonlar gösteren bir hastaydı.Onun için, bazen son derece

neeli,hareketli bir görüntüsü varken bazen bitmiş, tükenmiş,günahkar,zavallı bir insan oluveriyordu.Ne

olduğunu kimsenin bilmediği büyük bir günah ilemiti.Bu günah nedeniyle o öldükten sonra çok sevdiği oğlu

ve karısı onun yüzünden cezalandırılacaktı.Onları bu cezadan kurtarmak amacıyla öldürmü,tam intihar edeceği

sırada yetien komuları tarafından bu eylemi engellenmiti.

Karın Deen Jack,ismi kadar korkunç olmayan aksine çok sempatik bir insandı.imdiye kadar hiç

kimsenin karnını demi değildi.Onun derdi kasalarla idi.En güvenli kasanın bile kendi deyimiyle iki dakika içinde

karnını deerdi.Sır dolu,bilinmeyen bir yaam öyküsü vardı.Onun hakkındaki tüm bilinenler anlattıkları kadardı

ve tabii bunların da ne kadarının doğru olduğu tartımalıydı.

Söylediğine göre,uzun yıllar gizli istihbarat tekilatlarında çalımı,kasa açma üzerine

uzmanlamı,sonunda bu iten bıktığı için ayrılmıtı.Ayrılmıtı ayrılmasına da,gizli tekilatlar onun peini

bırakmamılardı.Sürekli izleniyordu.Doktor Hayati beyin bile onların adamı olma ihtimali vardı.Aynı kukuyu bir

ara AlMakam'a karı da duymu ve bunu yüzüne karı söylemiti:

AlMakam,sen gizli tekilatların adamı olmayasın?Beni izlemek için görevlendirildiysen açıkça söyle!Yoksa

bunun sonucunda sen çok zarar görürsün.

Benim gizli tekilatlardan tanıdığım bir tek kii bile yok.Hem seni izleyip de ne yapacağım?Seni

izlemekten benim elime ne geçer?Sen benden yana rahat ol.

Akıllı adama benziyorsun,sana inanmak istiyorum.Buna rağmen ufak da olsa bir kukum yok değil.

Yemekler geldiğinde hepsi çok sevinmiti.Bu kapalı yerde can sıkıntısından dolayı saatlerce dolamaları

çabuk acıkmalarına neden oluyordu.Bu günkü yemek miktarı biraz fazlaydı,çünkü aralarına yeni bir hasta yani

AlMakam karımtı.Yemekler iki masaya üçer kiilik olarak dağıtıldı.Mercimek,bulgur pilavı ve karpuz bu

akamın menüsüydü.

Plastik çatal ve kaıklarla yemeye baladılar.Bir yandan da söyleniyorlardı:

Đki gün önce de mercimek yemitik.Her gün her gün mercimek olur mu?

Depoda kalanları bize veriyor olmalılar.Ziyan olacağına bu deliler yesin diyorlardır.

Ben bıktım hep aynı eyleri yemekten.Bu durumu ikayet edeceğim.

Bıktınsa yeme,tabağını benden önce bitiriyorsun.

Yemeyip de aç mı kalayım?

Karpuzdan hakkımıza kaç dilim düüyor?Ey Solon,gel de unu paylatır!

Acele etme,daha pilavını bile bitirmemisin.O bitince gelir,dağıtırım.

Yarım saat sonra görevliler tekrar geldiler ve bo tabakları toplamaya baladılar.AlMakam buradaki oylanmalarını fırsat bilip onlara derdini anlatmaya çalıtı:

Bakar mısınız?Burada büyük bir yanlışlık yapılıyor.Ben hasta filan değilim ama buraya atıldım.

Buraya getirilenlerin hepsi aynı eyi söyler.

Benim bahekimle görüşmemi sağlar mısınız?Ona durumu anlatınca,gerçek ortaya çıkacaktır.

Bizim bu konuda yapabileceğimiz bir ey yok.Siz bunları Hayati beye anlatın.

Ona anlatsam ne olacak,zaten her eyin müsebbibi o değil mi?

Bo kapları toplayıp koğutan çıktılar.Solon:

Bouna uğrama,ne söylersen söyle sana inanmazlar.

Ama ben doğruyu söylüyorum.

Soralım bakalım buradaki arkadalara.Arkadalar AlMakam’ın doğru söylediğine inanıyor musunuz?

Hepsi bir ağızdan:

Hayır,inanmıyoruz!

Gördün mü buradakiler bile sana inanmazken,dıarıdakileri nasıl inandıracaksın? Đstersen bunları bir kağıda yaz,camdan aağı Zırva gazetesinde yayınlanmak üzere atalım.Belki bir okuyan sana inanır.Hem dıarı

çıksan ne yapacaksın?Burada rahatına bak.Üstelik hepimizin sana yava yava kanı ısınmaya baladı.Bir Al

Makamımızın olması bizi sevindirir.

Sağ olun,ben de sizleri sevmeye baladım,ancak dıarıda yapmam gereken bir sürü i var.

Bo ver ii,nasıl olsa her ii bir yapan bulunuyor.Hem i istiyorsan ben banyoda iken sabun ve ampuanımı getirme iini yapabilirsin.

Benim kastettiğim öyle i değıl,devlet ii.Buradan kaçmanın bir yolu yok mu?

Bu soruya Karın Deen cevap verdi:

Var,olmaz mı?

Peki,nasıl?

Açacaksın kapıyı,çıkıp gideceksin.

Đyi de kapı kilitli,nasıl açacaksın?

Bunca yıldır açılmaz denilen bir çok kasayı açtım da u kapıyı mı açamayacağım!

Sende anahtar mı var,eğer öyle olsaydı imdiye kadar sizler buradan kaçardınız.

Biz buradan kaçıp da ne yapacağız?Dıarısı bize yaramaz.Çıksak millet bizimle dalga geçecek,delidir diye

kimse i vermeyecek,dilencilik yaparak mı karnımızı doyuracağız? Burada her türlü ihtiyacımız

karılanıyor.Kaçarak bu fırsatları tepmek aptallıktır.Onun için ajansın biliyorum, ama gel gene de gitme derim.

Bana bu kapıyı nasıl açtığını gösterir misin?

Çok kolay,gel de bak!dedi Karın Deen ve cebinden çıkardığı bir maymuncuğu anahtar deliğine sokup iki

kere çevirdi.AlMakam,açılıp açılmadığını kontrol için kapının koluna hafifçe bastırdı,kapı gerçekten de

açılmıştı.Aralıktan koridora baktı ve birkaç insan gördü.Gürültü etmeden hemen kapıyı yavaça

kapattı.Sevinçten Karın Deen'in boynuna sarılmak istiyordu,ama yanlış anlar diye çekindiğinden bunu yapamıyordu.Adamın zaten aırı bir üpheciliği vardı.

O gece ,tüm koğutakiler AlMakam'ı kararından döndürmek için çok ısrar ettiler.Vazgeçmediğini

anlayınca da ii oluruna bırakmaya hatta ona yardımcı olmaya karar verdiler.Kaçı planı en ince ayrıntısına

kadar defalarca gözden geçirildi, en uygun kaçı zamanı olarak 04 civarı belirlendi.

AlMakam toplumun itelediği bu insanlara karşı sempati duymaya balamıdı.Onların zannedildiği gibi

kötü insanlar olmadıklarını,diğer insanlardan farklı olarak asla bilerek kötülük yapmayacaklarını

anlamıdı.Yaptıkları olumsuz bir davranı varsa bu tamamıyla onların iradeleri dışında ortaya çıkan bir durumdu.

AlMakam onlara kendisinden bir istekleri olup olmadığını sordu.Sarı Çizmeli Mehmet Ağa:

Bir mektup yazsam,sevgilime verir misin?dedi.

AlMakam az kalsın “Ne sevgilisi,ne mektubu,senin sevgilin ölmedi mi?” diyecekti, kendisini tuttu ve:

Tabii ki veririm.Baka istekleriniz varsa onları da söyleyin.Çünkü en kısa zamanda tekrar sizleri görmeye

geleceğim.Solon:

Eğer gücün yeterse bizi bu hapishaneden kurtar.Bahçesi olan bir yere versinler bizi.

Elimden geleni yapacağım.

Karın Deen Jack:

Neron Tahir benim çocukluk arkadaım.Ona selam söyle.Hem ona de ki Karın Deen seni çok özlemi,bir

ara gelsin de görüelim.

Olur,söylerim.Fatih Sultan,sen bir ey istemiyor musun?

Bana sabun,ampuan,jöle ve parfüm getir.Đyisinden olsun ha!

Söz,en iyilerinden getireceğim.Hasan Sabbah,sen de sigara mı istersin?

Evet de,ben seninle konumuyorum.

Neden o?

Çünkü sen bizi terk ediyorsun.Bir daha da gelmeyeceksin!Biz senin uyduruktan AlMakamlığına bile inanmıtık.

Sizi ziyarete gelince söylediklerimin doğru olduğunu anlayacaksınız.Hem gel u dargınlıktan vazgeç!Küs

ayrılmak bize yakır mı?

AlMakam'ın bu sözü üzerine koğutakiler Hasan Sabbah'ın üstüne atladılar,çekeleye çekeleye Al

Makam'ın yanına getirdiler ve :

Koskoca AlMakam'a küslük olur mu,diyerek ikisini de öpütürüp barıttırdılar.

Saat 04 olduğunda kapıyı yavaça aralayıp baktılar,koridorda alılık olunmayan bir hareketlilik olduğunu

gördüler.Pansuman odasına götürülen bir kii ve iki tane hemire vardı.Planı biraz ertelemeleri gerekti.

Bir saat hiç ses çıkarmadan beklediler.Konumaları fısıltı ekindeydi.Saat 05'i biraz geçerken Karın Deen

ortamın uygun olduğu iaretini verdi.AlMakam koğutakilere el sallayarak kapıdan süzüldü.

Ayaklarının ucuna basarak otuz metrelik koridoru geçti,sağa dönüp merdivenlerden bir kat aağıya indi.Bir

kat daha kalımtı,aağıya ulaabilmesi için.Ortalıkta hiç kimse görünmüyordu.Bu kadın merdivenlerini de

yavaça indi,önünde upuzun bir koridor vardı.Koridorun sonunda çıkı kapısı ve bu kapının yanında bir banko ve

orada da bir görevli vardı.Bunu görünce durakladı,dikkatli bir ekilde baktı,görevlinin kafasını ellerinin üzerine

koyup uyuduğunu fark etti.Yanına yaklatı, öyle derin uyuyordu ki onun kaçtığını anlaması imkansızdı.Dı kapıyı

açtı,hidrolik kapı arkasından gürültüyle kapandı.Buna rağmen görevli uyumasını sürdürüyordu.

Artık hastanenin bahçesindeydi.Bahçede bu saatte bile insanlar olduğunu gördü.Bu insanların hiç birisinin

görevli olmaması AlMakam'ı rahatlattı.Erkenden muayene sırası almaya gelen hastalar diye düündü.

Caddeye çıktı,ne yapacağını hangi yöne gideceğini bilemiyordu. akındı.Rasgele yürümeye

baladı.Burnuna yeni pimi ekmek kokusu geliyordu.Yakınlarda bir fırın olmalıydı.Kokuyu izleyerek fırının yerini

buldu.Fırıncı çıkardığı ekmekleri bakkallara gönderilmek üzere sandıklara dolduruyordu.Đçlerinden iyi olanları da

ayırarak fırındaki raflara diziyordu. Fırıncıdan bir ekmek rica etti,fırıncının verdiği ekmek ellerini yakınca bir

parça gazete istedi ve parasını verdi.Fırıncı:

Para istemez!dedi.Anlamadığını görünce açıkladı:

Đlk müterimizden kaç tane ekmek alırsa alsın,ücret talep etmeyiz.Onun siftahı bize uğur getirsin

yeter.Otuz senedir bu geleneği sürdürürüz.Hadi,afiyet olsun!

Sıcacık ekmeğin ucundan kopardı yiye yiye yürümeye baladı.Hayatında yediği en güzel ekmekti bu.

Memleketim Deresi'ne kadar gelmiti.Kenardaki demir korkuluklara yaslanıp dereyi seyretti.Derenin bu

kesimdeki yatağı oldukça geniti.Kırk metre kadar olduğunu tahmin etti.Su burada diğer yerlere göre biraz daha

yava akıyordu.Derenin ortasına amandıralarla tutturulmuş bir platform ve onun etrafında yüzen elliden fazla

kaz gördü.Bazı kazların peinde yumurtadan çıkmalı birkaç gün geçmi olan yavruları da vardı.

Bu yapı Büfeci Nail'in bir buluydu.Dere kenarındaki büfesinin ilerinden arta kalan zamanını bu kazlarla

ilgilenerak geçiriyordu.İlk bata herkes derenin ortasındaki platformu kendisine oturmak için yaptığını

zannetmiti.Sonradan mesele anlaşıldı.O platform kazların beslenme ve yumurtlama yeri idi.Her sabah

erkenden,sahile bağlı imiş botuna biniyor, platforma yiyecek bırakıyor, yumurtaları topluyordu.Yumurtaların

alıcısı çok olduğundan hatırlı müterilerine el altından satıyordu.Arada sırada bir kaz kesip et ihtiyacını

karıladığı da oluyordu.

Bazı Memleketimliler buraya "Kaz Adası" adını vermilerdi.Kazları beslemeye ya da seyretmeye gelenler

de oluyordu.Çıkardıkları seslerden yakınanlar olsa da bunlar azınlıktaydı.

AlMakam,elindeki ekmekten bir parça koparıp derenin ortasına doğru fırlattı.Bir anda 1520 kaz ekmeğe

doğru hücum etti.Bir lokma daha attı,gene aynı sahne tekrarlandı.Yavru kazlar da ekme atılan yere doğru

geltilerdi.Oysa ki onların bu yarıta hiç ansları yok gibiydi.Derenin kenarında toprak zemine çıkmış birkaç

yavru gördü.Orada tek balarına toprağı gagaıayıp duruyorlardı.Bir kaç kez de onlara doğru ekme parçaları

attı.Yavrular bakasına kaptırmak korkusuyla aceleyle lokmaları yutmaya çalışıyorlardı.Çünkü büyükleri ekme

atılan tarafa gelmilerdi bile.

Elindeki ekmek bitince AlMakam kaldığı pansiyona doğru yürümeye baladı. Pansiyoncu bayanı sabahın

bu erken saatinde uyandırıp uyandıramayacağını düşünüyordu. Gerçi o kadar erken de sayılmazdı,çünkü saat

06,30’u geçiyordu.

Neyse ki kapıda fazla beklemedi,uykulu gözlerle kendisine akın akın bakan pansiyoncu bayana bir ey söylemeden odasına çıktı ve havanın kararmasına az bir zaman kalıncaya kadar deliksiz bir uyku çekti.

Memleketim’in lisesinin koridorlarında çocuklarının kayıtlarını yaptırmak için bekleyenlerin arasında Dertli

Yeli,Hayret Bi ey Tahir, Koçero Hamza,Bover Yaar, opar Hüsnü,Çal Çal Fikret vardı ve bir an önce sıranın

kendilerine gelmesi için sabırsızlanıyorlardı.Kuyruk koridorun içinde birkaç kere dönmütü . Beklemekten sıkılan

Koçero Hamza küfürler savururken Çal Çal Fikret oynak bir türkü mırıldanıyordu. Hayret Bi ey Tahir Dertli

Yeli’e sordu:

Yeli teyze hastalığın nasıl oldu,iyiletin mi?

Ne gezer,buraya gelmeden önce de doktora çıktım,ama değien bir ey yok.Geçen seferki ilaçların aynısını

yazıverdi doktor.Bunlar benim baımı döndürüyor,bütün gün sersem gibi dolayıyorum,dediysem de dinleyen

kim?Ağrıdan sabahlara kadar uyuyamıyorum,imdi sırada beklediğime bakma,birazdan burada düüp bayılırsam

da sakın aırma.

Bıraksalar Dertli Yeli hem kendi hem de sülalesindeki hastalıkları saatlerce anlatabilirdi.Oradakilerin zaten

çoğu bunları defalarca dinlemilerdi.Dertli Yeli'in konumasının arasına opar Hüsnü giriverdi.Gerçi Dertli Yeli

bu saygısızlığa kızdı fakat nedense sesini çıkarmadı.

Yeli teyzem,hastalık dedin de benim beygir geldi aklıma.

Amma yaptın opar,Yeli teyzenin hastalığı ile senin beygirin hastalığı nasıl çağrım yaptırdı sana?

Öyle deme hayvancağızın kıvranmasını görseydin,senin de hiç aklından gitmezdi.İnsan gibi gözlerinden ya

akıyordu kıvranırken garibin.Dereye arabayı yıkamaya götürdüm, birden fenalatı.Yere dümeden arabadan

koumlarını zor çıkardım.Dütükten sonra üzerine su attım,faydası olmadı. Yattığı yerden kalkamadı. Hemen

koarak bu iten anlayan bir arkada vardı,onu bulmaya gittim. Bir saat sonra arkadala beraber dere kenarına

döndüğümüzde benim beygirden sadece dört ayak ve bir de kafa kaldığını gördüm.Birisi kesmi götürmü...

Kim bilir hangi kasabın dolabında satılmayı bekliyor.Bir ay ağzıma et met koymam.

Ne var bunda be ağabeyciğim,hayvan mundar gitmemi ki...

Hadi be,daha fazla konuup da midemi bulandırma.Bunlar adamı etten de nefret ettirecekler,dedi yalı bir

adam.

Konumaya verilen aradan yararlanan Dertli Yeli hemen lafa karıtı:

Size baka bir hastane hikayesi daha anlatayım da aırın biraz.Benim oğlumun u sağ elinin ba parmağı

her geçen gün inceliyor.Normal haline dönebilmesi için ameliyat gerekiyormu.Bu konuda oldukça methedilen

bir özel hastaneye gittik.Bana bir ameliyat masrafı çıkardılar tam yedi bin lira...

Bunu duyan Bover Yaar kendini tutamadı.

Yuh be,o kadar da para istenir mi?

Bu parayı verip ameliyat olmazsa ileride parmağı kesilmek zorunda kalınırmı.

Bo ver Yeli abla,bir parmak için o kadar para verilmez.Ben olsam kestiririm,ne olacak bir parmaktan...

Parmak senin olmayınca böyle konuabilirsin Yaar,olay senin baina gelseydi gene aynı eyi söyler

miydin?

Söylerdim elbet,on tane parmakdan biri eksilse ne çıkar?

Kuyruk üç dört adım ilerledi.Kuyruğun ilerlediğini fark etmeyen Ayfer hanımı Banu hanım uyardı:

Lütfen ilerler misiniz ekerim.

Ay,pardon ,farkında değilim.Dalmım,kayıt için para alıyorlar mı diye düşünüyordum. Hazırlıklı da gelmedim, para isterlerse ne yaparım?

Bakan açıkladı ya, kayıt parası yok diye?

Para lafını duyunca hemen atladı Hayret Bi ey Tahir:

Bakan öyle der de okul idaresi gene bildiğini okur.Buralar devletin okulu değil mi,neden masraflarını devlet

karılamaz?Verdiğimiz vergiler nereye gidiyor? Yoksa bağı mağı deyip bir baka türlü vergi mi bizden alıyorlar?Hayret bi ey..

Koçero Hamza konumalardan etkilenmiti,o da patladı:

Bir lira bile vermem,para isterlerse dağıtırım burayı.Rezillikse rezillik,olaysa olay...Her türlüünü çıkarırım.Almasınlar bu okula benim çocuğu da göreyim!

Amma attın be Koçero,hepimizden önce parayı sen bastırmazsan ben de ne olayım,dedi opar Hüsnü.

opar haddini bil,zaten beklemekten canım çıktı ,öfkemi senden çıkarmayayım..

Fazla konuma da gir kayıt odasına sıra sende.

Koçero Hamza içeri girdi ve iki dakika sonra da çıktı.Dertli Yeli sordu:

Ne oldu yaptıramadın mı kaydı?

Koruma derneğinden kayıt zarfı almam gerekiyormu.

Yani kayıt parası ödemen...

Para mara demedi kaydı yapan öğretmenler.Sadece dosyayı istediler.

Koçero Hamza yandaki Koruma Derneği odasına girdi.Oradan çıkması biraz uzun sürdü.Çıktığında elinde

bir dosya ve bir de dernek makbuzu vardı.Dıarıdakilerden utanarak makbuzu dosyanın altına saklamaya

çalıtıysa da herkes ne olduğunu anlamıtı.Kafası önünde yeniden kayıt odasına girdi ve kayıt işlemlerini yaptırdı.

Kayıt parasından kaçı olmadığını anlayan Çal Çal Fikret ,son bir umutla gidip okul müdürü ile konumaya

karar verdi.Yanındakilere sırasını muhafaza etmelerini söyledi.

Okul müdürü Anadın mı Samet'in odasının dında öğretmen kuyruğu vardı.O sene kayıtlarla bütünleme

sınavları çakımtı.Kuyruktakiler okudukları sınav kağıtlarını müdüre teslim etmek için bekleen

öğretmenlerdi.Bu bekleyiin uzun süreceğini öğretmenler geçen yıllardaki tecrübelerinden biliyorlardı.Çünkü

müdür “sorumluluk bana ait,en son imzayı ben atıyorum” düüncesiyle yanlılık olmasın diye verilen puanları

tek tek yeniden topluyordu.Tabii ki bu işlem de yüzlerce sınav kağıdı olduğu için ileri bir hayli uzatıyordu.

O sırada içeride Tarih öğretmeni Zekavet hanım vardı.Zekavet hanım Bulgaristan göçmenlerindendi.Düzgün

konumayı beceremiyordu,yaptığı iler de genelde pek sağlıklı sayılmazdı.Müdür odasının kapısı açık olduğu için

Anadın mı Samet'in sesi kolaylıkla duyulabiliyordu:

Allah kahretsin!..Zekavet hanım,1.75’le 0.75’i toplarsan kaç eder?

Üç buçuk eder müdür bey..

Bak ,hâlâ yanlış söylüyorsun.Đki buçuk eder,iki buçuk...

Bir yanlışlık olmu müdür bey,özür dilerim.

Ne biri,yirmi dört tane sınav kağıdından yirmi iki tanesindeki not toplamaları yanlış.Bir kere değil,yirmi iki

kere özür dileyeceksin.Bu ne biçim öğretmenlik...

Peki,müdür bey yirmi iki kere özür dilerim.

Al bu kalan kağıtları tekrar dikkatlice topla notlarını ve ondan sonra bana getir.

Nüfus dairesinde bir isim var da müdür bey..Yarın teslim etsem olmaz mı?

Bu gün teslim edeceksin,bu gün..Bir öğretmen asli görevini yapmadan baka bir ile uğraamaz..

Müdürün sinirli konuması dışarıdaki öğretmenleri rahatsız etmişti.Hiç biri içeri girmek istemiyordu.Çal Çal

Fikret onlar için bir kurtarıcı olmuu.Hemen yol açıp içeri girmesini sağladılar.Müdür:

Buyurun beyefendi,ho geldiniz.

Ho bulduk.Benim bir maruzatım var da.

Söyleyin yardımcı olalım,yalnız bir dakika bahçede yabancı bir adam elindeki çapayla toprağı

karıştırıyor.Kim bu adam?Bu okulun nöbetçi öğretmenleri ve hizmetlileri nerede?Siz oturun,ben imdi

dönerim,dedi ve müdür hımla bahçeye doğru gitti.

Bahçedeki 65 yalarındaki adamın yanına yaklatığında onu fark etmediğini anladı.Adam kendisini yaptığı ie

öylesine vermiti ki...Bir müddet adamın yanında konumadan durdu,ne yaptığını anlamak istiyordu.Yalı adam

toprağın üzerini iyice örtüp iini bitirince müdürü gördü.

Beyefendi,elinizdeki çapa ile burada ne yapıyorsunuz?Okulun bahçesine uyuturucu mu yoksa silah mı gömüyorsunuz?Ben buranın müdürüyüm.Sizin buraya girmenize kim izin verdi?

Bahçe kapısındaki nöbetçi öğrencilere söylemitim.

Peki,ne yapıyorsunuz o çapa ile?

ey..

eyi meyi bırakın da cevap verin!

Dün gece bir torunum dünyaya geldi de...

Torunla burada bulunmanızın ne ilikisi var?

Onun göbek kordonunu buraya gömdüm.

Baka yer mi bulamadınız da okulun bahçesine gömdünüz?

Öyle değil,bizim inanımıza göre yeni doğan çocuğun göbek kordonu nereye gömülürse ocuk ileride o

özelliklere sahip olur.Ben de torunumun okuyup adam olmasını istediğimden...

Bırakın bunları da o gömdüğünüz eyi çıkarıp götürün buradan...

Adam tekrar toprağı kazmaya baladı ve bir bez içinde sarılı olarak gömdüğü eyi alıp oradan uzaklatı.

Müdür odasına geri döndüğünde çok sinirli olduğu hareketlerinden kolaylıkla anlaşıyordu.al al Fikret'e:

Evet,sizi dinliyorum,dedi.

Efendim okulunuza ocuğumu kayıt ettirmek istiyorum,ama bağı almadan yapmıyorlar.Bu bağı yapmak

zorunda mıyız?Hem bakan dedi ki...

Yapmayın efendim,bağı yapmayın!Kimsenin bağı için boğazını sıkıyoruz. Yarın ocuğunuz oturacak

Sıra

bulamazsa, kının soğukta üürse, elini yıkayacak su bulamazsa, elektrikler yanmazsa...

Ama efendim, devlet...

Evet, devlet her sene ödenek gönderiyor, ama gelen para ancak okulun kırtasiye ve posta giderlerine yeter. Bu çarkı döndürüyoruz, ama nasıl?..

Anladım müdür bey, kusura bakmayın rahatsız ettim.

Estafurullah, veliler olarak gücünüz oranında bize yardımcı olursanız bunun yararı bilin ki çocuklarımızdır.

Çal Çal Fikret dıarı çıkınca bu sefer müdür odasına o günkü sınavın komisyon üyeleri girdi. Komisyon

bakanı:

Müdür bey, bu gün saat 14.00'te yapılacak olan Resim sınavına gelen öğrenci olmadığından sınav yapılamayacağı için tutanak tuttuk. Siz de imzalayıp mühürlerseniz komisyon dağılacak .

Komisyonunda kaç kii var.

Dört efendim.

Bütün üyeler burada mı?

Evet burada ve tutanakta da hepsinin imzası var.

Tutanak burada değil,sınav yerinde tutulur.Komisyonla birlikte sınav salonuna gideceğiz,gelen olup olmadığına birlikte bakacağız,gelen yoksa o zaman tutanağı tutacağız.Benimle gelin,dedi müdür ve o önde

komisyon arkasında,alt kattaki sınav salonuna inildi.

Müdür:

Komisyon yesi arkadaşlar,bakın bakalım salonda ğrenci var mı?

Hayır yok müdür bey.

Sıra altlarına ve salondaki sütunların arkalarına da bakın.

Baktık,yok efendim.

Tamam imdi oldu,getirin tutanağı imzalayıp mhrleyeyim.

Müdürün azarlaması Tarihęi Zekavet hanımın moralini iyice bozmutu.Elindeki sınav kağıtlarıyla birlikte

Müdür Yardımcılarının bulunduğu odaya girdi.Bunu niye yaptığını o da bilmiyordu ama belki de burada biraz

soluklanmak istiyordu.Müdür Yardımcısı Gır Gır Faruk,Zekavet hanımı görünce yaptığını iten bairnı kaldırdı ve:

Hoca hanım,buyurun,ho geldiniz.Suratınız niye asık?

Müdür gene beni haladı.

O kimi halamıyor ki..Bo ver moralini bozma.Ne iğersiniz?

Varsa orta bir kahve alayım da belki kendime gelirim.Ben onun annesi yanında,tecrübeli bir ğretmenim.Ufacık bir hata yüzünden insan böyle azarlanır mı?

Konu neydi,gene not hesabı meselesi mi?

Evet,bana matematik sorusu soruyor.Bilmem kağla kağın toplamı ne imi..

Tamam i anlaıldı,toplamaları beraber yaparız,sizin de bu sıkıntınız biter.

Size zahmet olmasın,iinizi engellemeyeyim..

Olur mu canım,hem biz hemeri sayılırız.Benim atalarım da OsmanlıRus savaı sırasında Bulgaristan'dan

gelmler.

Bunu duyduğuma çok sevindim.Demek ki sizi kendime yakın görmemin nedeni buymu.Bana karı çok iyisiniz.Oysa ciddi ve gizemli bir görününüz var.

Zekavet hanımın Gır Gır Faruk için yaptığı “ciddi” benzetmesi hiç de uygun değildi.Çünkü o yaamı hep

komik tarafından görmeye çalıan bir kiydi.Çoğu zaman gülebileceğı malzemeyi kendisi üretti.u an ortam

buna çok uygundu:

Zekavet hanım,benim ciddiyetimin nedeni var.Benim gördüğüm özel eğitim böyle davranmamı gerektiriyor.

Nasıl bir eğitim bu?

Size güvenebilir miyim?

Elbette güvenebilirsiniz.Biz birbirimize güvenmezsek...

O zaman dinleyin,ama bu sır lütfen aramızda kalsın.Ben gizli istihbarat tekilatındayım. Herkesi takip ediyorum ve ilgili yerlere raporlar veriyorum. Benim dikkatli ve uyanık olmam gerekiyor.

Benim hakkımda da verdiniz mi?Verdiyseniz ne yazdınız rapora?

Tabii ki sizin ne kadar değerli bir eğitimci olduğunuzu.Bu övgüyü herkes için yapamam.Sonra,benim bu

söylediklerimi unutursanız sizin için iyi olur.

Ben sizi çok iyi anlıyorum.Onun için ben de size önemli bir sır vereceğim.

Sakın siz de...

Evet,ama burada değil.Bulgaristan'da iken buranın istihbarat tekilatına önemli bilgiler aktardım.Buraya

yerletikten sonra da iim bitti.

Faruk ve Zekavet hanım sınav kağıtlarındaki notları tekrar topladılar,yanlıları düzelttiler ve birlikte müdürün

yanına gittiler.

Zekavet hanım okulun bahçesinden geçerken yüzü gülüyordu.Her gördüğü öğrenciye gülümseyerek selam

verdi.Bir kaç adım ötesinde dalgın dalgın yürüyen bir kız öğrenciye seslendi:

Aysel yavrum,sınavdan mı çıktın?

Evet öğretmenim.

Nasıl geçti sınav?

Fena değil,ama çalıttığım yerden az soru çıktı.Buna rağmen geçerim sanıyorum.

Đstersen beraber yürüyelim.Evin nerede,yakın mı?

Biraz ileride.

Ben de bu gün çok yorulдум.Eve gidecek takatim kalmadı.Bir yorgunluk çayı olsa da içsem!

Bize buyurun,annem de evde zaten.

Bilmem olur mu?Rahatsızlık vermeyeyim..

Rahatsızlık ne demek öğretmenim.Çok seviniriz.

Zekavet hanım ve Aysel'i birlikte gören anne önce aırdı,Aysel'in tanıtırmasıyla kendini topladı.Birlikte

içeri girip oturdular.Biraz sonra Aysel,öğretmenine çay ve kek ikramında bulundu.Dinlenme biraz uzadı ve

akam yemeği vaktinin geldiğini Aysel'in babasının zili çalmasıyla fark ettiler.O da Zekavet hanımla tanıştı ve

usulen akam yemeğine kalmasını teklif etti.Bu teklif hemen kabul gördü.Yemekten sonra baba çalınmak için

izin isteyip odasına çekildi.Yarına yetitirmesi gereken ileri vardı.

Bir ara Zekavet hanım:

Bizim mahallede bir haftadır sular akıyor.Bir du bile yapamadım,deyince maksadını anladılar ve hemen

banyonun yolunu gösterdiler.Banyosunu yapıp saçlarını kuruttuğunda ise gece bir hayli ilerlemişti.Aysel:

Öğretmenim eviniz buraya uzak mı?

Evet,çok uzak.Dolmula bile bazen bir saatte gidebiliyorum.Vakit de çok geç oldu.Nasıl giderim bilmem.

Babamın ii olmasaydı arabayla sizi bırakırdı.

Olsun,ben korksam da giderim.

Bu saatte bir kadını tek baina göndermenin yanlış olacağını düşünen anne,Zekavet hanıma gece orada kalmasını teklif etti ve tabii ki bu teklif de kabul edildi.

Öğrenci kayıtları ve bütünleme sınavları bittikten sonra Eylül ayının ortalarında okul yeni öğretim yılına

balamıtı.Okullar açılmadan iki hafta önce müdür,her tarafi temizlettirmi; sıraları, yazı tahtalarını, muslukları

onarttı, çatıyı aktarttı.Okuldaki görevli hizmetliler bu çalımlar sırasında bir hayli yorulmulardı.Çünkü

binlerce öğrencisi olan bu okulda iki erkek ve iki bayan olmak üzere toplam dört hizmetli vardı.

Bunlardan Muzaffer en kıdemlisi ve beceriklisiydi.Anlamaz görünürdü ama her ii bilirdi.Bütün yaamı tatillerde bile okulda geçerdi.Çünkü en alt katta ona iki çocuğu ve karısıyla birlikte kalabileceği bir yer verilmiti.

Böylece geceleri güvenlik problemi de çözülmü oluyordu.

Diğer erkek hizmetli Ali Osman son derece sessiz,saygılı bir kiıydı.Okul içi ilerinden baka milli eğitime

evrak getirip götürme gibi ileri de yapardı. Dıarıda görevi olduğunda hiç oyalanmaz hemen okula dönerdi.

Bayanlardan Çıkık Çene Raziye 45 yalarındaydı.Konutuklarının çoğu anlailmasa da o konumaktan vazgeçmezdi. Bir kı günü nasıl olduysa çenesi çıkıvermiti.O günden sonra alıkanlık haline geldi ve çenesi

ikide bir çıkmaya baladı.Kocası öleli uzun yıllar olduğundan ve baka da bir geliri bulunmadığından emekli

oluncaya kadar çalılmak zorundaydı.

Diğer bayan hizmetli ikayetçi Hatice de onun yalarındaydı ve birbirleriyle iyi anlatıkları

söylenemezdi.Bilhassa en ufak bir kusurda Hatice arkadaşını ikayet etmek için soluğu müdürün yanında

alırdı.Müdür erkek hizmetlilere hiç laf etmezken bayanlara ağza alınmayacak sözler söylerdi.Buna sebep de

biraz kendileriydi.

Sınıfların ,koridorların,odaların,spor salonunun,tuvaletlerin temizliği ve bahçenin bakımı ileri aralarında

bölülmüdü.Mesela iki katta bulunan kız tuvaletlerinden birisinin temizliği bir bayan hizmetliye diğeri de

ötekine verilmiti.

Yeni öğretime hazırlık çalımları sonunda ikayetçi Hatice hastalandığından okulların açıldığıının haftası

doktora gitti ve on gün rapor aldı.O raporlu olunca diğerkızlar tuvaleti ve ilerinin bir kısmı Çıkık Çene

Raziye'ye kaldı. Raziye buna çok kızdı ama hayrettir en ufak bir kızgınlık belirtisi göstermedi.

Raporu bittikten üç gün sonra ikayetçi Hatice müdürün yanındaydı:

Müdür bey,benim kattaki kızlar tuvaletleri tılandı.Bir damla bile su gitmiyor.

Hatice hanım olur mu öyle ey?Biri tıkanır ikisi tıkanır..Orada dört tane tuvalet var, hepsi birden nasıl tıkanır?Pompa yap,tuz ruhu dök onlar açılır.Onları korumak senin görevindi.Đine sahip çıksaydın.

Müdür bey,her dakika tuvalette nöbet mi tutacaktım?

Ben anlamam!Nasıl tıkadıysan öyle aç!

Ben niye tıkayayım müdür bey?Ne olduysa ben raporlu iken olmu.

Belki kızlar bir eyler atmtır.Muzaffere söyle sana yardım etsin ..

Ertesi gün aynı konu ile ilgili olarak Muzaffer de müdürün yanındaydı:

Ne yapsak açılmıyor müdürüm o tuvalet.Bunların boruları döküm olduğu için çabuk tıkanıyorlar.Okulun tüm

tuvaletlerinin borularını değıtirtmemiz gerekiyor.

O ii hemen imdi yapamayız.Onarım ödeneğı geldi,bir tatilde o ii hallederiz. imdi acil bir ekilde bu tıkanma iini çözelim.

Đzin verirsiniz o tuvaletin alta inen borusunu söküp ne olduğuna bakayım.

Ne istersen onu yap.Đster sök ister kır,ama bu i olsun.

Ba üstüne,imdi gidip boruyu sökeceğim, deyip çıktı Muzaffer ve yarım saat sonra tekrar geldi.

Müdürüm boruyu söktüm.Ne çıktı biliyor musunuz?

Ne çıktı?

Eofman altı,üstü ve bir sürü çorap.

Bu kızlar eyalarını atacak baka bir yer bulamamı mı?

Valla,bana kalırsa bu çocuk ii değil.Bir çocuk bu kadar eyi iteleye iteleye oraya sokamaz.

Ya,kim peki?

Bilmem...

Bu olaydan sonra,dini bir bayramla hafta sonu tatilleri birletirildiğinden dokuz günlük bir zamandan

faydalanıp müdür,tuvaletlerin tamir iini bir müteahhide verdi.Tamirat tatilin bitimine bir gün kala bitti.Đi teslim

almak için müdür okula gitti.Müteahhit :

Müdür bey,i bitti.Teslim alma evraklarını imzalar mısınız?

Önce i tam oldu mu bir kontrolünü yapalım birlikte,dedi ve birlikte en üst kata çıkıp oradaki tuvaletleri

hepsinin musluklarını açtı.Be dakika sonra Muzaffer koarak yanlarına geldi:

Müdür bey,en alttaki tuvaletlerden koridora sular fıkırıyor,her tarafı su bastı,dedi.

Alt kata indiklerinde söylenenlerin doğru olduğunu gördüler.Đçiler en alttaki tuvalet talarını kırıp

altlarındaki S borularının ters bağlandığını görünce müdür:

Đinin baında durmazsan,iini cahil bir içiye emanet edersen olacağı budur müteahhit bey.Teslim alma

evrakını kontrol etmeden imzalasaydım, ben bir daha seni nerede bulup da bu hatanı düzelttirecektim? dedi.

Önce öğrenci,iki dakika sonra da öğretmen zili çaldı.Öğretmenler isteksiz bir ekilde dışarı çıkıp sınıflara

doğru yöneldiler.Bazıları teneffüste bitiremedikleri sohbetlerini tamamlamak üzere biriki merdiven basamağı

çıkıp ,durdular.Bir kaç dakika sonra onlar da derslerine girdiler.

Müdür yardımcısı Faruk,dersi bo geçen sınıf var mı diye hızlı adımlarla koridorları dolamaya baladı.En üst

kattaki sınıfların hepsinin dersi doluydu.Orta kata indi.Sol taraftaki sınıf gürültüden yıkılıyordu.Öğrencilere

gürültü etmemelerini söylemek için sinirli bir ekilde kapıyı açtı.Öğrencilerin çoğu ayakta geziniyor,bazıları da

sıraların üzerinde boğuyordu. Birbirine tebeir ve kağıt atanlar,açık pencereden dışarıya sarkanlar,yazı

tahtasına tuttukları takımla ilgili slogan yazanlar...Ve kürsüye ayaklarını koyup gözlerini kapamı olan Coğrafyacı

Tekin Bey..

Müdür yardımcısını bir süre sonra fark eden öğrenciler,yerlerine koutular ve suskun bir ekilde beklemeye

baladılar.Onca gürültüden sonra bu zıt ortamın oluması öğretmeni uyandırdı.Gözlerini açıp Müdür Yardımcısını

görünce ayaklarını kürsüden indirip toparlandı.Faruk bey öğretmene acı acı baktı ve hiçbir ey söylemeden

sınıftan çıktı.Orta katta da gelmeyen öğretmen yoktu.En alttaki sınıflarda da öğretmen devamsızlığı olmadığını

görünce biraz aırdı.Çünkü her gün üçbe öğretmen ya raporlu ya da izinli olurdu.

“Bu gün rahatım demektir,bütün sınıflar dolu olduğuna göre...” diye düündü ve odasına geçti,öğrenci

devamsızlıklarını ilemeye baladı.Đini bitirdiğinde teneffüs zili çaldı.Bu teneffüs koridorlara çıkmayacak ve

dinlenecekti.

O bunları düşünürken okulun yangın alarmı bağırmaya baladı.Hemen dışarı fırladı, öğrenciler dışarı doğru

kaçıyordu,ama ilginç öğretmenler onlardan da önce bahçeye çıkmışlardı.Okulun merdivenlerinden akan sular

yangın vanalarının da açıldığını gösteriyordu.Bazı öğrencileri panik yapmamaları için uyardı ve tüm öğrencilerin

okulu boşalttığına emin olduktan sonra bahçeye çıktı.

Bahçede toplanan öğrenci ve öğretmenler birbirlerine sordukları sorularla ne olduğunu anlamaya

çalışıyorlardı.Müdür yardımcısı okulun arka tarafından topallayarak gelen Biyoloji öğretmeni Ömer beyi görünce

yanına kötü ve sordu:

Geçmiş olsun hocam.Okulun arka tarafında ne arıyorsunuz,ayağınıza ne oldu?

Sorma,teneffüste öğrenciler soru sordukları için öğretmenler odasına inememtim.Olay beni ikinci katta

yakaladı.Merdivenlerden inmek imkansızdı. Ben de koridordaki balkondan ayağına atladım.Ayağım biraz incindi.

Bu yaptığınızı çocuklar yapsa kızarız.Baka kimse var mıydı sizin gibi atlamaya çalışan?

Valla Türkçeci Niyazi bey bir ayağını attı balkon demirine vazgeçti,sonra bir daha denedi gene vazgeçti.Baktım o atlamıyor,hiç olmazsa ben kurtulayım dedim.

Altını yanında adam nasıl atlasın?Sizin gibi yirmi beinde değil ya...

Kısa sürede olay anlaşıldı.Bazı öğrenciler alarm düğmelerinin camlarını kırıp, yangın vanalarını da sonuna

kadar açmışlardı.Müdür yapanları buldu ve hemen okul disiplin kuruluna sevk etti.

Öğleden sonra okulda altı öğretmen hasta sevk kağıdı alarak derslere girmediler.”Nazar değdirdim” diye

düşünüyordu Müdür yardımcısı.Okul gürültüden yıkılıyordu.Sabahki yaşanan olay bazı öğrencilerin de sinirini

bozmuş, azgınlıklarını artırmıştı.Dersi boş geçen sınıfların başkanları ellerindeki konuları öğrenci numaralarıyla

dolu listelerle Gır Gır Faruk’un odasına geliyorlardı.Faruk bakanların verdiği listedeki öğrencileri odasına

çağırıyor ve uyarıda bulunuyordu.Uyarıdan anlamayıp ikinci kez ikayet edilen dört öğrenciyi karısına aldı:

Çocuklar yaptıklarınızın suç olduğunu biliyorsunuz değil mi?

Biliyoruz öğretmenim.Özür dileriz.

Özür bir kere kabul edilir.İkinci kez aynı ey olduğunda ceza verilir.Sizi disipline vermem gerekir.

Yapmayın öğretmenim,özür dileriz.

Disiplinden alacağınız ceza sicilinize ilenir.

Bir daha yapmayacağız öğretmenim.

Disiplin olmazsa dayak cezası vermek gerekir,ama öğrenciye dayak atmak yasak.Benden sizi dövmemi rica

ederseniz disiplinden kurtulursunuz.imdi söyleyin:Disiplin mi,dayak mı?Dayağı seçerseniz
“Öğretmenim lütfen

beni döver misiniz” diye ricada bulunmanız gerekir.

ey...Öğretmenim lütfen beni döver misiniz?

Hepsi aynı ricada bulunduktan sonra eline bir cetvel aldı ve adeta cetveli avuçlarına
değdirdi.Canlarını

acıtmamaya özen gösteriyordu.

Müdür yardımcısı kantinden bir çay söyledi.Arkasına yaslanıp keyifle gelen çayı içmeye
baladı.Çayın yarısını

bile içmemiti ki oda kapısı önce hızlı hızlı çalındı,sonra açıldı ve içeriye üç tane öğrenciyi yaka paça
getiren

Tarihçi Zekavet hanım girdi.

Faruk bey,ben bu öğrencilerden ikayetçiyim.

Ne yaptınız çocuklar?

Biz bir ey yapmadık,öğretmenimiz bir yanlışlık yaptı galiba.

Ben yanlış yapmam.Bunlar sınav kağıtlarını vermediler.Sınıf mevcudu otuz be ki,verilen sınav kağıdı sayısı otuz iki.Tek tek kontrol ettim,bunların kağıtları yok.

Öğretmenim biz sınavın en başında kağıtlarını verenleriz.Baka bir yere koymu olmayasınız.

Susss!Bir de konuuyor!Sınıftaki çöp sepetine bile baktım.Yok,yoook! Sanıyorum kağıtları yakıp imha ettiler.Çünkü çöp sepetinde yanık kağıt külleri var.

Peki,birlikte sınıfa gidip olayı inceleyelim,dedi Faruk bey.

Müdür yardımcısı sınıfta bakana bu öğrencilerin durumlarını sorduğunda , hepsinin de çok çalışkan öğrenciler olduğunu öğrendi.Sorular kolay geldiği için sınavı önce tamamlayıp kağıtlarını vermi olabiliyorlardı,ama

gerçekten de çöp sepetinde yanık kağıt külleri de vardı.Zekavet hanım’a:

Hoca hanım,öğrencilerin böyle bir ey yapmaları için bir neden göremiyorum ben.Çantanıza baktınız mı?dedi.

Evet baktım,orada da kağıt yok,isterseniz siz de bakın.

Ben o amaçla söylemedim,ama bakın çantanızda kitaplar var.Onların arasına girmiş olmasın.Gelin odama

gidelim.Hem biraz dinlenirsiniz hem de ne yapacağınıza karar verirsiniz.

Ben kararımı verdim.Bunları disipline göndereceğim.Odanıza gidelim,orada dilekçeyi de yazarım.

Müdür yardımcısı odasında Faruk beyin ısrarı ile tekrar çantasına bakmayı kabul eden Zekavet hanım ,

Denktaş Tarihi kitabının içinde üç tane sınav kağıdı buldu.Gır Gır Faruk:

Eee Zekavet hanım,imdi bu çocuklara karşı bir özür borcunuz var...dedi.

Okul müdürü Anadın mı Samet,her gün olduğu gibi bugün de saat 07.00’de okula geldi.Cebindeki anahtarla giri kapısını açtı,üzerindekileri çıkarmadan tuvaletler dahil okulun bütün birimlerini gezdi.Bazı tuvalet

duvarlarına yazılan yazıları gördü,öğrenciler okula gelmeden bu yazıları hizmetlilere sildirecekti.

Odasına girdiğinde sırtındaki paltoyu kapı yanındaki askıya değil de makam masasının yanındakine astı.Bu

konuda çok tedbirliydi,odaya giren bir kiinin kapı yanında olursa paltosunun ceplerine bir eyler koyabileceğinden kukulanıyordu.

Anadın mı Samet görevine çok bağlı bir b rokrattı.Devletin malına zarar verilmesi affedemeyeceği bir

suçtu.Her akam eve gitmeden önce de bütün okulu doladı,varsa öğrencilerin açık bıraktığı musluk ve lambaları mutlaka kapatırdı.Dört senedir bu lisede görev yapmasına rağmen yolsuz bir i yaptığını duyan ya da

söyleyen olmamıtı.Oysa ki bazıları “Lisede altı ay müdür olayım,altı yıl hapis yatmaya razıyım!”diyebiliyordu.

Dünden kalan ilerini tamamladığında önce okul binasında kalan hizmetli Muzaffer kapısını alıp bir emri

olup olmadığını sordu.Biraz sonra da diğer hizmetliler geldi.Hepsi ile kısa bir toplantı yapıp gerekli direktifleri

verdi.Onlar gittikten sonra Müdür Yardımcısı ile o gün yapılacak ileri gözden geçirdiler.Onlar konuırken Kimya

 ğretmenlerinden Yücel bey bir evrak imzalatmaya geldi.O gittikten sonra Faruk bey:

Müdürüm Yücel beyin kıyafetine dikkat ettiniz mi?dedi.

Evet,beline bağladığı kemer at nalından da büyüktü ve oldukça da parlaktı.

Onu değil de sırtındaki gömleği soruyorum.

Evet o da biraz inceydi.Bu soğukta öyle giyinmesi sağlığı açısından sakıncalı.

Gömleğin içindeki bayan kombinezonunu görmediğiniz anlalıyor.

Evet fark etmedim,ama bo ver,bize ne?Herkes cinsel tercihinde özgür değil mi?

Evet de, bazı öğrenciler model olarak Yücel beyi alırlarsa...

Doğru da yapabileceğimiz fazla bir ey yok.Benim sizden bir ricam olacak .

Buyurun emriniz olur.

Ben konuursam yanlış anlaşılır,u mehur bir matematikçi var ya...

Kim olduğunu anladım.Onunla ilgili ne yapabilirim?

Hakkında kendi öğrencilerine özel ders veriyor diye bir sürü ikayet var.Veli sözlü ikayet ediyor,ama “yazılı

yap ikayetini” deyince hemen çark ediyor. Elimde somut delil olmadan bir ey yapamam ki!

Bazı sınıflardaki yazılı yoklamalarda geçer not alan biriki kiimi ve onlar da ondan özel ders alan öğrencilermi.

Daha neler var da hiç birisini kanıtlayamıyoruz.Koruma derneği bakanı geldi geçen gün bana.Kızı bu adamın sınıfındaymı.”Karnesine kızımın bu ders zayıf gelirse derneği bırakırım,kızım gece gündüz matematik

çalıyor” dedi.O da bırakırsa derneğe bakan olacak adam nereden buluruz?O nedenle,bu öğretmenle bir

konusanız ...

Yoksa kendi öğretmeninize rüvet mi vermemi teklif ediyorsunuz?

u dütüğümüz hale bir bakın.Daha açık konuamıyorum,ama sanıyorum ne demek istediğimi anladınız.

Anladım ve umarım bu konuda elimden bir eyler gelir.

Müdür yardımcısı gittikten sonra ilk ders giri zili de çaldı.Postacısından, zabıtasına, velisine varıncaya kadar

bir çok kiinin iini halletmeye çalıştı müdür.En son gelen ziyaretçi gitmeye pek niyetli görünmeyen emekli bir

milli eğitim müfettiydi.Daha doğrusu kendisini öyle tanıtmıtı.Emekli olduktan sonra büyük bir fabrikanın satın

alma ilerini yürütüyormu. Adam çayını içtikten sonra konuya girdi:

Müdür bey,bizim sizden bir ricamız olacak.

Elimizden bir ey gelirse yaparız.

Çalıtığım fabrikanın sahibinin baka bir lisede son sınıfta üç dersten takıntısı olan bir oğlu var.O okuldaki

öğretmenler bu çocuktan holanmadıkları için kaldığı dersleri sınavda verip mezun olması mümkün değil.

Siz de bilirsiniz,sınavlarda kullanılan kağıtlarda, öğrenci isimlerinin yazılı olduğu yer yapıtırılarak kapatılır.Yani kağıdın kime ait olduğunu hiçbir öğretmen bilemez.Üstelik geçer not alacak kadar cevap verdiği

inaniyorsa velisi Ddare Mahkemesine ba vurup baka bir komisyon tarafından kağıdının tekrar okunmasını

sağlayabilir.Bütün bunlara rağmen içinizde bir kuku kalacaksa bizim okulumuza kaydını aldırın,burada sınavlara

girsin.Madem ki eğitimcisiniz, sizin hatırıma bunu yapalım.

Sağ olun,anlayınıza çok teekkür ederim.Ama bizim istediğimiz bu üç dersten geçeceğinin garanti edilmesidir.Bunu yaparsanız okulunuza ve ahsınıza önemli getiriler sağlarız.Miktarın hiç önemi yok.Söyleyeceğiniz her rakam kabulümüzdür.

Beyefendi u anda açıkça bana rüvet teklifinde bulunuyorsunuz.Siz de devlet görevi yapan birisi olarak bu

isteğinizin yapılamayacağını ve suç olduğunu biliyorsunuzdur.Çayınız bittiyse gidebilirsiniz,tanıtığımıza memnun

olduğumu söyleyemeyeceğim.

Müdür bey,açıkça bir ey söyleyeceğim,ama sakın kırılmayın:Aptallığınıza doymayın, çünkü ben bunu yaptıracak çok yer bulurum.Hoça kalın.

Adam çıktıktan sonra müdür, bairı ellerinin arasına alıp biraz düündü.akındı ve yüzü kıpkırmızı kesilmiti.Bu gün ansına konular hep rüvetle ilgiliydi.Biraz sonra da bir tabanca olayı yaayacağını bilmiyordu.Nitekim kapıda Zekavet hanım ve bir öğrenci belirivermiti bile.Zekavet hanım: Müdür bey,ben bu öğrenciden ikayetçiyim.

Hoca hanım,öğrencilerle ilgili ikayetlerinizi müdür yardımcılarına yapın. Onlar öğrencileri benden daha iyi tanırlar.

Müdür bey,bu ilenen suç onların yetkisini aar.Onun için size geldim.

Peki,söleyin o zaman !

Bu çocuk,bir haftadır sınıfta tabanca gösterip beni tehdit ediyor.Ben Bulgaristan’daki zulüm döneminde

hep öldürölme korkusuyla yaadım.Onun için silahlardan holanmam.

Oğlum,öğretmeninin söyledikleri doğru mu?Elinizde kitap olması gerekirken silah mı var?

Valla hocam yalan.Bu karı manyak mı ne?

Sus ,terbiyesizlik etme.Öğretmenine karı böyle konuamazsın!

Özür dilerim.Öğretmenimiz bir derste silahlardan çok korktuğunu anlatmıtı.Ben de aka yapmak için kardeimin oyuncak tabancasını getirdim.Đlk gördüğünde beni teneffüste bir köeye çekip “Bundan sonra bana

o silahı gösterme!Eğer nota ihtiyacın varsa söyle.Kaç numara istersen vereyim sana” dedi.

Yalan söylüyor ve de u anda silah üzerinde.

Müdür öğrencinin üzerini aradığında gerçekten de bir silah buldu,ama bu sadece kapsül atan oyuncak bir

tabancaydı.Zekavet hanıma:

Korkacak bir ey yok hoca hanım.imdi bu öğrenciyi Faruk beye götürün ve olayı anlatın.O gereğini yapar,dedi.

Öğretmenler odasında o saat dersi olmayanlar hararetili hararetili tartıyorlardı.Felsefe öğretmeni antrenör

Bahattin beyin sesi hepsinden yüksek çıkıyordu:

Öğretmenlik mesleğini övgülerinizle bana sevdiremezsiniz.Yirmi altı senedir ben bu ii yapıyorum.Đyi

olan,insana mutluluk veren yanı neresi?

Yetitirdiğiniz öğrencileriniz hocam...

Yolda gördükleri zaman selam vermemek için görmemezlikten gelen öğrencilerim mi?

Onlara aktardığınız bilgileriniz...

Onlara aktaracağım diye her sene tekrarladığım aynı eyler mi?Tekrar yapa yapa beynim yaratıcılık özelliğini yitirdi.Yaptığımız ii dışarıdan bakanlar bir ey zannediyorlar.Biz de bu havaya kendimizi kaptırıp

böbürleniyoruz.Yok tanrı mesleğiyimi de,öyle kutsalmı da,ılık saçarken eriyen bir mummu da...Geçin bunları,yaptığımız papağan gibi hep aynı eyleri söylemek.

Üniversite sınavlarını kazanmalarındaki katkınız.

Doğrusu kazanıp kazanmamaları beni pek enterese etmiyor.Ben görevimi yapıyorum dersimi

anlatıyorum,sorumluluğumu yerine getirdikten sonra vicdanen rahatlıyorum.Kazanma olayı benim dımda bir

olay.

Bu söyledikleriniz profesyonelce bir yaklaşımdır.

Amatörlükten hep korkmuştumdur. Amatörlüğü övenler insanları angarya ilede kullanmayı amaçlayanlardır. Profesyonel anlayışa göre ,her işin bir bedeli vardır.

Öğretmenler odasına yeni gelen resim öğretmeni Ebru hanım mantosunu astıktan sonra asık bir suratla bir

sandalye çekip oturdu ve kimse bir şey sormadan konuşmaya başladı:

Arkadalar,duydunuz mu İngilizce öğretmeni Alev hanım evinde kendi öğrencilerine özel ders verirken

maliyeciler tarafından yakalanmış.TV kameraları ve gazeteciler Alev'in evinin etrafını doldurmular.

Ortalıkta buz gibi bir rüzgar esmeye başlamıştı.Kimse tek kelime söylemiyordu.Korku ve sevinç karışımı bir

duygu içindeydiler.Korkmuşlardı , çünkü o kii kendileri de olabilirdi, sevinmişlerdi çünkü imdilik böylesi bir

olayı yaşamamışlardı. Sessizliği bozan gene Bahattin bey oldu:

Elahlar bir kurban verilmesini istediler ve emirleri yerine getirildi.Alev hanım ansına küssün.Bu işi

yapanların sayısı o kadar çok ki.Bunu kimse engelleyemez. una eminim ki birçok maliyeci de çocuğuna bu

yolla özel ders aldırıyorlardı. Okulda yapılan özel veli görüşmeleri bu işi pazarlamak amacıyla kullanılmıyor mu?

Bırakın fen gibi zor dersleri sosyal gibi kolay derslerden de akır akır özel dersler vermeye başlasınlar.Bu işin

bir piyasası var.Ücretler belirlenmiş,kurallar belirlenmiş.Sadece bazıları vicdanlarını rahatlatmak için dersine

girdiği öğrenciye değil de paslatığı arkadaşının öğrencisine ders veriyormuş.

Siz neler söylüyorsunuz hocam?Öğretmenlik mesleğine,böylesine kutsal bir göreve bu yakıtırmalarınız çok

çirkin...

Evet,ben herkese iftira ediyorum.Sizlerin kendinize bile itiraf edemediğiniz, ama hepinizin bildiği bu

gerçekleri burada itiraf etmenizi elbette beklemiyorum. Birbirimizi kandırmaca oyununu oynamaya devam

edelim.Benim gibi oyun bozan mızıkçıları da oyundan atarsınız,olur biter!

Okul müdürü, kendini ikayet eden bir öğretmenle ilgili ifade almak için gelen müfettiin karısında kanter

içinde kalmıttı.İfade tutanağını imzalayıp müfettie uzattı.Kapısı vurulduğunda ikisi de balarını kapıya doğru

çevirdiler.Çünkü müdür nöbetçi öğrenciye müfetti gitmeden kimseyi odasına almaması için sıkı sıkıya tembih

etmiti.Demek ki çok acelesi olan birisiydi bu gelen.

Üzerinde eofmanı ve elinde günlük planıyla Beden Eğitimi öğretmeni Cihan Bey,müdürün masasına

yaklaıp hiçbir ey söylemeden elindeki kağıdı bıraktı.Müfetti,öğretmene dikkatlice baktığında ayaklarının da

çıplak olduğunu yani ayakkabı giymediğini gördü.Dıarıdan birisi zannettiği için o çıkınca müdüre sordu :

Müdür bey, bu bey kim böyle?

Beden Eğitimi öğretmenimiz Cihan bey,efendim.

Mesele anlaşılmıtır,gönlünüz rahat olsun,bu soruturma burada kapatılmıtır. Gördüklerim bana yeter.

Bu konuma kendisini ikayet eden hakkında da müdüre ipuçları vermiti. Müfetti bahçe kapısına kadar

uğurlayıp geri döndüğünde alt koridorda ıııııııı atarak koan Müzik öğretmeni Esra hanımı gördü.Gözleri

korkudan fal taşı gibi açılmıttı.Hemen koluna girip odasına götürdü,bir bardak su içirdikten sonra elini yüzünü

kolonya ile yıkamasını sağladı. Kendine geldiğini anlayınca sordu:

Hoca hanım,sakinleti iseniz meseleyi bana anlatın.

Müdür bey,matematikçi Kazım bey benim sınıfımda.

Sizin sınıfınızda onun ii ne?Hem o uzun süredir raporlu.Heyet raporu almıtı üç ay.Rapor süresi doldu mu

acaba?

Kazım bey öğretmenliğinin ilk yıllarında geleceği çok parlak görünen bir kiiydi. Öğrencileri için olağanüstü

bir çaba harcıyordu.Oldukça da zekiydi.Daha sonra hareketlerinde anormallikler görülmeye balandı.Nöbeti

sırasında hiç suçu olmayan bir öğrencinin ensesine tokat atıp da çocuğun metrelerce ileriye dümesi üzerine

görev yapamayacağı anlaşıldı.

Đncelemeler sırasında babasının evlenmeden önce beyninden yaralandığı,evlendikten ve üç tane erkek

çocuğu olduktan on iki sene sonraki tüm yaamını akıl hastanesinde geçirdiği görüldü.Kalıtsal olarak bu

hastalığın Kazım beye de geçtiğini doktorlar düşünüyorlardı.Önceki okulu bu nedenle bir yolunu bulup buraya

gönderilmesini sağlamıtı.

Öğretmen,yanındaki su bardağından bir yudum içerek devam etti :

Dersin ortasında kapıyı bile vurmadan sınıfa girdi.Buyurun, dedim. Öğretmenliği özlediğini oracıkta ve

ayakta dersi dinlemek istediğini söyledi.Kabul ettim,ama biraz sonra öğrencilerle konumaya,akalamaya

baladı. Hatta bazılarına vuruyordu da.Bir ara herkesi istiklal marını söyletmek için ayağa kaldırdı.En az be

kere bunu tekrarlattı.Hareketleri öğrencileri korkutmaya balayınca koarak sınıftan kaçtım. Müdür bey ne olur

onu oradan alın,çocuklara zarar vermesinden korkuyorum.

Siz endielenmeyin,ben imdi hizmetliyi gönderip buraya çağırırım onu.Siz de çocukların baina gidin.

Kazım bey müdürün karısında ayakta bekliyordu.Oturması için ısrar etmesine rağmen oturmuyordu:

Aylardır zaten oturuyorum müdür bey,biraz ayakta dursam ne çıkar?

Rapor süreniz doldu mu?

Evet doldu ve ben göreve balamak için geldim.çünkü doktorlar da artık bana rapor vermiyorlar.

Kapı vuruldu ve nöbetçi ğrenci :

Müdür bey,bir beyefendi sizinle grmek istiyor.çok nemliymi,dedi.

Al içeri kızım.

Gelen Kazım beyin ağabeyi idi.Adam hemen sze baladı:

Müdür bey çok özür dilerim.Sizi rahatsız etti mi?

imdilik sorun yok.Doktorlar niye Kazım beye rapor vermiyorlar.Tedavisi varsa bu hastalığın uygulasınlar.Yoksa rapor versinler.Ben Kazım beyi asla alıtırıramam.Đsterse yıllarca raporsuz göreve

gelmesin.Ben bu sorumluluğu stlenirim.çünkü burada binlerce ocuk var,onları dnmek zorundayım.

Bu hastalığın çaresi yok.Babam bundan lm,geçen sene aynı hastalıktan Kazım'ın büyüğü olan kardeimi

de kaybettik.Nasılsa bu dert bir tek bende çıkmadı.

Bakın imdi size bir hasta sevk kağıdı hazırlatayım.Onunla ilaçlarını yazdırırsınız bir doktora.Bu arada ben

de Kazım beyi mallen emekli etmenin yollarını aratırayım,bulunca sizi haberdar ederim.

Ama raporsuz nasıl çalıyor göstereceksiniz...

Dedim ya raporu maporu bo verin!Bu zm değil.Meseleyi kökünden halledelim.

Müdür telefonu çevirip memur Ayla hanıma bir hasta sevk kağıdı hazırlamasını söyledi.Be dakika sonra

sevk kağıdı Kazım beyin elindeydi.

Abisi gitmek için ayağa kalktığı sırada Kazım bey :

Müdür bey,gitmeden önce size bir yanlının doğrusunu anlatmak istiyorum.

Bir an önce gidelim Kazım,müdür beyi yeterince rahatsız ettik zaten.

Ellemeyin anlatsın,yoksa aklına takılı kalır o ey ve daha sonra da anlatmak için gene okula gelir.

Bakın bir noktadan sonsuz doğru geçermi deniliyor.Bunun yanlılığını size kanıtlayacağım,dedi ve cebinden

çıkardığı kalemle sevk kağıdının arkasına bir eyler çizmeye baladı.

Kazım bey,sevk kağıdının arkasına yazmayın,o haliyle görünce doktor kızabilir.Size baka bir kağıt vereyim,isterseniz oraya yazın.

Müdür bey,burada bo yer varken baka kağıt ziyan edilir mi?dedi ve dakikalarca anlattı.Konuması bitince

uysal bir çocuk gibi abisinin elinden tutarak oradan ayrıldı.

Müdür bu i için hemen kolları sıvadı,Kazım beyin dosyasını inceledi,ama yıllar geçmesine rağmen önceki

okulundaki dosyasının gelmediğini gördü.Memura bunun nedenini sordu.O da defalarca istediği halde önceki

okulun dosyayı göndermediğini söyledi.Önceki çalıttığı okulu aradı,telefondaki okul müdürü:

Müdür bey,sizin de bildiğiniz gibi o arkada biraz dengesiz.Buradaki arive girip kendi dosyasını alıp yırtmı

olabilir.Çünkü bütün aramalarımıza rağmen maalesef bu güne kadar bulamadık,dedi.

Eski okuluyla,milli eğitimle ve hastanelerle olan yazıma tam altı ay sürecekt ve çalışıyor görünen ama çalışmayan Kazım bey, en sonunda malûlen emekli edilebilecekti.

Lisede görev yapan elemanlar arasında bekar olanların sayısı oldukça fazlaydı.Bunlardan memur Gülgeç

Ayla ve Müdür Yardımcısı Alınan Mualla ba baa sohbet ediyorlardı. Ayla'nın heyecanı dikkat çekiciydi:

Aynı adam olduğuna eminim Mualla hanım.Üç gündür peimde.Korkudan düüp bayılacağım

neredeyse.Kendimi okula atıncaya kadar heyecandan ölmezsem iyidir. Biliyorsunuz dolmutan indikten sonra,okula gelebilmek için uzunca bir yol yürümek zorundayım.Nereden bu adam bana musallat oldu,anlayamadım.Amacının iyi olduğunu bilsem,bu kadar endielenmem ama...

Aylacığım,meseleyi bir de müdür beye anlatsan.Nasıl bir tedbir alınması gerektiğini o bilir.

Valla düşünmedim değil anlatmayı,fakat utandım.Gerçi o benim ağabeyim sayılır.Çok eker bir adam.Ben

ona sarılıp apur upur öperim.Kötü bir niyetim yok canım.Tabii ki ağabey niyetine.

Bunda utanılacak bir ey yok canım.Bizim düşünemediğimizi o mutlaka düşünür.

Bu okulu çok seviyorum,ama evime uzak olduğu için milli eğitime gidip tayin istemitim.imdi bunu çabuklatırmanın bir yolunu bulmalıyım.Tanıdığım falan da yok ki...

Bouna tayin mayin için kouturma!Müdür bey seni bırakmaz.Tayinin çıksa bile,ne yapar eder durdurur.Sonra ona karı mahcup olursun.”Benden habersiz ne iler yapmısın!” derse ne cevap verirsin?

Doğru valla,benim her konuda ağabeyime yani müdürüme danımam lazım,deyip oradan ayrıldı ve üstünü

baını toparlayıp müdürün odasına girdi. Bunu nasıl yaptığına o da amıtı ama bir cesaret gelmi ve yapmıtı

ite.

Olanı biteni anlattıktan sonra,müdür:

Her sabah ie gelirken sizi karılaması için hizmetlilerden birisini görevlendireceğim. Okula duraktan beraber gelirsiniz.Đsterseniz çıkı saatinde de götürsün.

Çıkıta istemez müdür bey.Kendim gidebilirim.

Yalnız sizden bir isteğim var.

Buyurun emredin.

Bu ve bunun gibi olaylarda mutlaka bana bilgi vereceksiniz.Benim haberim olmadan bir ey yapmayacaksınız.Söz mü?

Söz efendim,söz ağabeyciğim.Ayy affedersiniz..Ben yerim böyle ağabeyi..Dur bi kerecik öpeceğim.Benim

her sorunumda bana yardım eden bir ağabey...

Dur deli kız,napıyorsun?Elalem ne der?

Elalem beni ilgilendirmez,gerçekten ağabeyim olsaydınız sizi ancak bu kadar severdim.

Sağ ol,sağ ol.imdi lütfen okulumuza atanan öğretmenlerin görevlerine balama yazılarını yazıver de imzalayayım.Bu gün milli eğitim bu konuda acele etmemizi istedi.

Derhal efendim,be dakika içinde hepsi hazır,ama önce size kendi ellerimle bir kahve yapmama izin verin.Đçimden geldi...

Tamam da,zahmet olmasın.

Esrarengiz takipçisi Gülgeç Ayla'nın yanında koruma olduğu için takipten vazgeçti,ama bu sefer sekiz,on gün

sonra çıktı okula geldi.Oldukça ık giyinmi ve özenle saç sakal traı olmutu.Davranılarıyla kibar ve zengin

birisi olduğunu belli ediyordu.Ayla'nın yüreği kıpır kıpırdı.Uzun yıllar beklemenin ödülünü alacağını düşünüyordu.Adam:

Ben ahin,diye kendisini tanıttı ve devam etti:

Yaptığımdan dolayı öncelikle sizden özür dilerim.Sizi ilk defa milli eğitimde gördüm, baka bir okula

nakil

için gelmisiniz.Orada müdüründen odacısına kadar hepsini tanırım .Daha önce tanımı olsaydık sizin iinizi

hemen hallederdik. nallah bundan sonra...

Estafurullah,ama ben gerçekten günlerce çok korktum.Sizin gibi bir beyin böyle bir ey yapacağı aklıma

gelmedi tabii...

Tekrar çok özür dilerim,ama sizi önceden çok iyi incelemekti amacım.Sizinle ilgili bana bilgi verenler oldu

ama bir de ben kendi gözlerimle göreyim istedim. Malm bu devirde kimseye güven olmuyor.

Haklısınız da...ey gene de...

Bir eyler sezinlemeye balayan Ayla'nın dili dolamıtı.Bu büyük bir ans mıydı acaba?

naat ileriyle uğraıyorum.ten gten bu güne kadar bazı eylere zaman bulamadım. nallah bundan sonra...

nallah...

Bakın ne diyeceğim,gelin bir yemeğe gidelim.Böylelikle hem kendimi size affettirmeye alıayım ve hem de

birbirimizi daha yakından tanıyalım.

Bilmem ki daha ilk görümede yemeğe çıkmak doğru mu?

Ayla hanım,Ayla hanımmmm hangi devirde yaşıyoruz.,dedi ahin ama farkına varmadan sesini oldukça yükseltmişti.Hemen hareketini düzeltti:

Kusura bakmayın,biraz heyecanlıyım da...

Az kalsın “Ben de!” diyecekti Ayla.Kendini zor tuttu ve :

Mesai henüz dolmadı,onun için müdür beyden izin almam gerekir.

Canım ,önemli bir iim falan var,dersiniz.

Bir deneyeyim.Lütfen bana bir iki dakika izin verin,gidip konuayım.

Odasına giren Ayla’nın yüzünden bir eyler olduğunu müdür hemen anladı.Yüzü kıpkırmızı olmutu ve gözleri yere bakıyordu.Müdür:

Ayla hanım,buyurun oturun.

Oturmasam daha iyi efendim.Acele bir iim çıktı da,iten biraz erken ayrılabilir miyim?Đzin verirsiniz,birazdan çıkmak istiyorum.

Nasıl bir i bu?Çok mu önemli?

Özel efendim.

Hani hiçbir eyi saklamadan anlatacaktınız?

Korkuyorum,o yüzden anlatamıyorum.

Neden korkuyorsunuz?Doğruyu söyleyin size yardımcı olayım.

Utaniyorum da,nasıl söylesem...

Bırakın bunları da gerçeği anlatın.

Hani beni takip eden biri vardı ya,o imdi burada.Meğerse niyeti iyiymi.

Ne demek niyeti iyiymi?

Yani çok ciddi.Birbirimizi daha iyi tanımak için beni yemeğe davet etti.Tabii izin verirsiniz.

Neeee,dedi müdür.Öyle bağırdı ki Ayla korkudan titremeye baladı.

Ayla hanım,siz çocuk değilsiniz,tabii size izin vereceğim,ama u beyi bir de ben görsem...

Bir görseniz,bir görseniz;tam bana göre.Bu i de bozulur diye çok korkuyorum. Ancak sizden bir zarar gelmeyeceğini de biliyorum.Hemen odanıza onu getireceğim.

Biraz sonra üçü müdür odasında hem çaylarını içip hem de sohbet ediyorlardı.Müdür olanı biteni iyi anlamak

istiyordu:

ahin beydi,değil mi?

Evet efendim.

Ne ile uğraıyorsunuz ahin bey?

Müteahhidim efendim.Buradaki hastaneyi ben yaptım.Doktor Hayati bey çok yakın arkadaşımıdır.

“Deli doktoru” diye düündü müdür ve gene sordu:

Baka tanıdığınız doktor da var mı orada?

Var,ama adlarını unuttum.Doktor lazımsa yardımcı oluruz müdür bey.Okulun tamiratıyla ilgili de emirlerinizi

beklerim.Yanlı anlamayın ama okul sadece sizin değil hepimizin. Madem ki Ayla hanım vasıtasıyla tanıştık...

Ayla hanımı daha önceden tanıyor musunuz?

Amann müdür bey,ahin bey beni nereden tanıyacak?Đzin verirsiniz gideceğimiz yemekte tanışacağız.

ahin bey güvenilir bir insana benziyor,ancak az önce milli eğitimden telefon ettiler ,okula tefti için müfetti göndermiler.

Kırk yılda bir kere izin istedim,onda da aksilik çıktı müdür bey.Siz bilirsiniz gene de...Acaba bir kolayı yok

mu?

Üzgünüm,ama yok.

Bu laf üzerine ahin bey,izin isteyip ayağa kalktı,Ayla da onu yolcu etti.Müdür:

Ayla hanım,misafirinizi geçirdikten sonra tekrar gelin de hangi dosyaları müfettie hazır etmeniz gerektiğini

size söyleyeyim.

Ayla,tekrar odaya girdiğinde çok bozulduğunu belli ediyordu:

Bu müfettiller de tam gelecek zamanı buldular.Saat kaçta burada olacaklar?

Hiç olmayacaklar.

Ak olsun müdür bey!Demek ki benim iimi bozmak için böyle söylediniz.Ne kaçırdığımı bir bilseniz.Bunu

sizden beklemezdim...

Ne kaçırdığımı bilemem,ama istersen iki dakika otur da ahin beyin kim olduğunu birlikte aratalım.Önce

Psikiyatrist Hayati beyle konualım.Numarası urada benim ajandada vardı.Ah,buldum.

Numarayı çevirdi.Hattın öteki ucundaki doktora kendisini tanıttı ve :

Doktorcuğum,bu gün benim yanıma sizin bir arkadaşınız geldi.Sizden söz ettik.

Kimmi o?

Müteahhitmi galiba...

ahin mi?

Evet,hastaneyi yapan müteahhit.Sizin de çok samimi bir arkadaşınızımı.

Ne samimisi.Diğer delillerle ne kadar samimiysem onunla da o kadar.

Deli mi?

Evet deli,hem de kırk altılılar koğuundan kaçan bir deli...Sizden bir ey istemedi ya..Çok ık giyinir ve müthi ikna yeteneği vardır.

Bir ey istedi de biz vermedik.

Đyi etmisiniz,Allahın manyağı her yerde benim adımı kullanıyor.Üç aydır ses çıkmıyordu. Çok ükür burayı

terk etti diye düünürken gene ortaya çıktı.Kusura bakmayın müdür bey,çok sinirlendim.O yüzden bağııyorum.

Önemli değil doktorcuğum,rahatsız ettim,görüürüz.

Bütün konumaları Ayla’ya aktaran müdür:

Ayla hanım gördün mü ne kaçırdığını,daha doğrusu kaçırmadığını...dedi.

Zırva Gazetesi’ne eklenen inciler:

“Sayın veli,bir öğretmenin kendi öğrencisine özel ders vermesi suçtur.” Anadın mı Samet.

“Sayın müdürüm,bunu bize değil de öğretmenlerine söylesen...! “ Koçero Hamza.

“Öğrenci kayıtlarında para almak da suç ama,gitti 200 liram.Doktora verecek param da kalmadı.”
Dertli

Yeli.

“Doktoru moktoru bo ver Yeli abla ,kefir iç kefir...Ben denedim,her eye iyi geliyor. “ Kefirci Esin

“Geç buldum ama çabuk kaybettim.” Gülgeç Ayla.

“Duydunuz mu bir adam Gülgeç Ayla’ya dünür gönderecekmi.Ben inanmadım ya! Günahı söyleyenin
boynuna. “ Dedikoducu Safiye.

“Sevgili Ayla,inan ki niyetim ciddiyydi. “ Müteahhit ahin.

“Belediye’de her türlü rüvet alma ve vermeler yasaklanmıştır. “Zabıta Amiri Hilmi.

“Vatanda yesin diye patlıcanı 1 liraya,ıspanağı 75 kurua,patatesi 50 kurua,muzu 2,5 liraya
indirdim.Hade

taaaaze patlacaaaaan. “Zerzevatçı Deli Çingene.

“Muz mu,nedir o? Gariban Gurbet.

“Yaramazlık yapan çocuklarınız itina ile dövülür,pardon dilim sürçtü,eğitilir diyecektim.” Gır Gır
Faruk.

“Bulgaristan’a gidiyorum.Lütfen siparilerinizi unutmadan yazdırın.Örgüt arkadaşım Faruk bey’e
sırrımızı

sakladığı için teekkür ederim.” Tarihçi Zekavet.

“Öylesine zayıfladım ki,darısı tüm dostlarıma...”Çorba Ye Formda Kal Burcu.

“Defi haceti gelenler dikkat! Çekinmeden gelin,çünkü ücretlerde yüzde on indirim yaptım. “ Zart Zurt
Okan.

“Çenemin çok konumaktan çıktığını söyleyenler günahlarımı alıyorlar.” Çıkık Çene Raziye.

“Çıkmayan falım yok.Küp küp altın bulanlara sorabilirsiniz. “ Falcı Recep.

“Sevgili hırsızım,bundan sonra artık görümesek,diyorum.” Galerici Altan.

“Bu ay iler kesat gitti,sadece üç küt kütüm var.O yüzden lütfen köpeklerinizi bağlamayınız. “ Küt Küt
Seyfettin.

AlMakam bir eyler yemek ve bir iki kadeh içki içmek için dışarıya çıktı.Etraftaki lokantalara ,meyhanelere

bakacak ve houna giden birisine girecekti.Çünkü hangisinin daha iyi olduğu konusunda bir bilgisi yoktu.Yarım

saat kadar arandı.Đyice acıkmıtı,kararsızlığına sinirlendi.Karısına ilk çıkan yere girecekti,baka bir seçeneği

zaten yoktu.Memleketim deresinin yanına yaklamıtı.Bulunduğu yerden biraz ileride kapısında “Agopun Yeri”

yazan tek katlı,eskice bir bina gördü.Kapısını açtı,içeridekilere selam verdi.

Hemen hemen bütün masalar dolmutu,ama garson yabancı olduğunu anladığı için iki kiinin oturduğu bir

masada ona bir yer ayarlayıp sipariini aldı.Izgara kokusu çok nefisti. Acaba acıktığı için mi ona öyle geliyordu?Az sonra sipariler gelip yemeye balayınca bunun acıkmakla bir ilikisi olmadığını anladı.

Agop’un Yeri,on üç tane masası bulunan,upuzun bir meyhaneydi.Duvarları çeitli firmaların verdiği

takvimlerle doluydu.Ayrıca duvarlarda hayvan postları,tespihler,iyeri ruhsatı,KDV’nin fiyatlara dahil olduğunu

yazan bir levha,gürültü ile ilgili yasal bir uyarı,içkinin fazlasının zararlarını anlatan birkaç iir ve eskiden köylerde

kullanılan çeitli tarım araçları asılıydı.

Neden bu adı aldığını bilen yoktu,ama gene de herkes bu adı kullanırdı.Mezeleri ucuz ve kaliteliydi.Etler

porsiyon olarak değil tartılarak satılırdı.Bilhassa gece bütün masalar dolu olurdu.Her iki tarafa müterilerin

rahatça izlemeleri için televizyonlar konulmutu.Yalnız çoğunlukla televizyonlar açıkken öte taraftan müzik seti

de çalıtırılırdı.Tabii bu artlarda televizyonların sesini sonuna kadar kısmak gerekirdi.Bazen televizyondaki

görüntüde bir cenaze varken müzik setinden hareketli bir parça duyulabilirdi.

Izgara ocağının hemen önüne on santim yüksekliğindeki bir platformun üzerine herkesin dilediği zaman

çıkıp konuabileceği bir kürsü konmutu.Ancak kürsüde bilgiseveroflardan baka pek konuan olmadığı için ilk

bata serbest kürsü olan adı daha sonra “bilgiseverof kürsüsü” olarak değitirilmiti.

Kürsüye çıkıp da konuan olduğu zaman televizyon,müzik seti hatta insanlar susardı.Konulmu bir kural

olmamasına rağmen bazen konumacıya soru da sorarak anlatılanlar herkes tarafından dinlenirdi. Maçların

televizyondan yayınlandığı geceler de buna dahildi.En fanatik sporsever bile ,konumacıyı susturup maçı izleme

arzusunu söylemezdi.

Bu gece ,diğer gecelerin çoğunda olduğu gibi yine kürsüde bilgiseverof Umursamaz Rütü vardı.Herkesi

selamladı,bu selam bolca alkı aldı.Konumasına baladı:

Sevgili dostlarım,gerçi bir bilgiseverof “Ey dostlarım,bu dünyada dost yoktur!” demi ama...

Umursamaz,karar ver dost muyuz,değil miyiz?

Đzin verirsiniz söyleyeceğim.O demi ama her söyleneni doğru olarak kabul edemeyiz. Ben bu düüncede

değilim.Yani sizler benim dostlarımsınız.

Dost isek bir kadeh rakı ikramımı kabul etmen gerekir.Birlikte sağlığa,yaama kadeh kaldıralım.

Bunu kabul ederdim,eğer u anda kürsüde olmasaydım.Bu güne kadar bu kürsüde içki içen birine rastladınız mı?Buraya çıkan ,dinleyicilere karı saygılı davranmak zorundadır.

Haklı,haklı... sesleri yükseldi.

Az önceki arkadaşımız yaama içelim dedi,içelim de acaba biz yaamın ne olduğunu biliyor muyuz?

Rahmetli babam “bir kapıdan girdim,bir kapıdan çıktım.”derdi yaam hakkında.

Öncelikle yaam sorgulanmalı,ama acaba yaamı sorgulamanın bir anlamı var mı? Herkes yaam hakkında

bir eyler bildiğini söylüyor veya bildiğini zannediyor. Binlerce yıldır birçok bilgiseverofun da yaptığı aslında aynı

ey değil mi? Ortaya atılan düünceler gerçeğin ne kadarına ık tutuyor? Yoksa insanoğlu bu konuda hâlâ

balangıç noktasında mı duruyor, ileriye gittiğini zannetmesine rağmen yerinde mi sayıyor? Doğrudan yaamı

anlamaya çalmak yerine doğaya yani varlığa yönelmek ve onunla ilgili bilinmeyenleri ortaya koymak bizi

gerçeğe götürmez mi?

Umursamaz varlık dediğin nedir ki?imdi varız,yarın yokuz...

Haklısın, “Varlık nedir?” sorusu kolayca sorulabilmesine karılık cevabı belki de sonsuza kadar tartışılacak

olan bir sorudur. Daha da ileri giderek söylersek cevabı asla verilemeyecek bir soru da olabilir... Bunu bilmi

olmak insanı bu konuda düşünmekten alıkoyamamıştır. Varlığın madde, idea(düünce),olu ya da fenomen olduğunu savunanlar vardır,ama hiçbir sav diğesine karı bir üstünlük sağlayabilmi değildir.

Sevgili Umursamaz,ağzından bal akıyor,çok güzel konuuyorsun.Belli ki anlattıkların da çok değerli bilgiler,ama bunlar bizi aar.İdea nedir,fenomen dediğin ey nedir,biz ne bileceğiz?Gel sen bize anlayabileceklerimizi anlat.Sevgiden bahset,acıdan bahset , dümanlıklardan bahset!

dağlar.Gerçi bakalarının acı çektiğini bilmek acımızı yok etmez,ama belki biraz teselli verir.Dilerseniz konumayı

burada keselim,dedi ve alkılar arasında kürsüden inip çıkı kapısına doğru yürüdü.

Söz vermitin Umursamaz,birlikte kadeh kaldıracaktık.Oysa sen kaçırıyorsun!

Hayır sevdiklerimden kaçmıyorum.Onları özlemek için gidiyorum.Mecliste bir tane bile dost olmayan bulunursa o rakı insana zehirden farksız gelir.Onun için gidiyorum.

Az önce bize demitin ki...

Evet dedim,ama bir de dedim ki, ben de insanım.Her insanda olduğu gibi benim de bir çok zaafım var.Beni

bağlamak yüceliğini de gösterin bu gece ve kendinizi bir iyilik daha yapmı olun.

O giderken kafalarını çevirip arkalarına bakan bazı kiiler Yalaka'yı görünce Umursamaz'ın ne demek istediğini hemen anladılar.

Memleketim'i yasa boğan o acı haberi AlMakam ,bir çay ocağının kaldırırma koyduğu taburesi üzerine

oturmu çayını içerken yanındaki Kuruntulu Soner, Pipirikli Bülent,Mirasyedi Cafer,Kasıntı Rami ve Doymaz

Hamit'in konumalarından öğrendi.

Pipirikli bu günlerde kendine hastalık yakıtırmaz oldun,yoksa bitti mi hastalıkların? Kuruntulu Soner de

sana benzemeye baladı yava yava.dedi Doymaz Hamit.

Biter mi be Hamit abi?Çok var da dalga geçersiniz diye korkudan söyleyemiyorum.Dünden beri kolum

ağrıyor,acaba kalp mi var bende?Bu sabah da midemde ve böbreklerimde bir ağrı ile uyandım.Çok affedersiniz

tualete gittiğimde idrar yollarında bir yanma bir yanma var ki ,anlatamam.Gastrit mi desem,ur mu

desem,prostat mı desem bilemiyorum.Doktorlar da bıktı benden,iki günde bir gidiyorum çünkü.Tehis koyacaklarına beni azarlıyorlar.

Bırak bu kuruntuları Bülent!Genç adamsın sen de prostat ne gezer?Diğerleri de yoktur.Paramı doktora ve

ilaca vereceğine ,git bir hafta tatil yap gel!Göreceksin ne hastalık kalır ne de kuruntu...

Buna alınan Soner :

Hep bana laf atarsın Hamit abi,ama kendi kulaklarınla duydun. Bak Pipirikli'nin durumu benden de kötü,dedi.

Konumayı bir arabanın ani fren sesi böldü,bir daha, bir daha...Anlaşılan kendi aralarındaki deyimiyle bir

genç lâstik çektiriyordu.Kasıntı Rami buna sinirlendi:

Ana baba parasıyla almılar altlarına bir araba,ne rahatsız olan vardır ne de baka insanlara tehlike yaratabilirim diye düşünürler. Terbiyesizler! dedi. Mirasyedi Cafer hemen atıldı:

Rami bey,böyle konuuyorsun,ama bunu yapan senin oğlan.Az önce bizim evin önünde gördüm onu.Lastik

çektirmekle kalsa iyi, hızla giden arabayı kendi etrafında fir fir döndürüyordu.

Benimki de olsa sözüm yine geçerli.

Konumaya tekrar Doymaz Hamit de katıldı:

Benim aklım una ermiyor bir türlü.Rami beyin hanımı çalımaz,kendisi benim gibi bir memur.Alsa alsa bin

lira maa alır.Yani yoksulluk sınırının bile çok altında bir maa bu.Neredeyse açlık sınırında bir geliri var.Buna

rağmen altında araba var.Bu maa arabanın yağına, benzinine, arızasına, kaskosuna, trafik sigortasına, vergisine bile yetmez.Rami bey,bu iin sırrını bize de öğretsen diyorum.

Biz senin gibi boğazımız için çalımıyoruz Doymaz!Din sırrı az yemek,az ye de senin de olsun...

Mirasyedi Cafer:

Araba maraba istemem,dökülü param olsa gene almam.Sülük'ün oğlu ve üç arkadaşı dün gece araba

yüzünden ölmediler mi?

Vah,vah yazık!Hangisi gitti Sülük'ün oğullarından?

Hani safça olan,doktor lakaplı çocuk vardı ya,o.

O çocuk daha iki gün önce askerden gelmedi mi?Herkes çürük raporu almaya uğraır askere gitmemek için

,Saffet de ona torpille sağlam raporu almı askere gitsin diye.Çocuk tek baina yolda yürüyemiyor,askerlik nasıl

yapacak?Ona ehliyet falan da vermezler.Babası görmeden almıştır arabayı.

Olur mu,kapı gibi ehliyeti varmı.Benim yeğenle aynı birlikte askerlik yapmılar.Orada göstermi ona

ehliyetini.Yeğen anlatıyor da aslında askerde de tam perianlıkmı hali.Herkes alay edermi bazı geceler altına

iediği için.

Özürlü olduğundan kız vermezler diye onu askere gönderdi Sülük.

Ne oldu imdi?Gelinim olsun derken ,oğlunu da kaybetti.Ya öteki üç gencin günahı neydi,pisi pisine gittiler.

Niyet Müdürü kaza yerinde kendisi inceleme yapmı.O da tanıdığı için “bu çocuğun ehliyeti yoktur” diye

düünmü ama ölünün ceplerine baktığında ehliyeti görüp küplere binmi.Hemen istifa dilekçesini vermi Al

makam vekiline .Zaten emekliliği de gelmiti.

Müdür ne bilecek kim ehliyet alıyor,nasıl alıyor?Onun bir suçu olmasa gerek.

Adam bizim gibi düünmüyor.”Bu olayda benim de ihmalim ve kusurum var.” diyor ve ısrarlara rağmen

istifada diretiyormu.

Cenazeler ne zaman kalkıyor?Öğlen namazına ise az kaldı.

Galiba öğlen,hadi kalkalım.

Onlarla birlikte AlMakam da yerinden kalktı,çünkü o da bu dört gencin son yolculuğunda bulunmak istiyordu.Bu olay onu çok etkilemi ve bir yakınıni kaybetmişesine acı ve üzüntü duymutu.

“Bu gün giderim,yarın giderim” derken AlMakam otuz sekizinci gününü de Memleketimde geçiriyordu.Dertli

Yeli’ten Çal Çal Fikret’e ,Uyuuk Hasan’dan Astikli Zifir Ömer’e kadar birçok kii hakkında bilgi sahibiydi

artık.Memleketimin nerdeyse ara sokaklarına varıncaya kadar gezmiti.Asfaltı kalmamı caddelerinde yürümü,yağmur yağdığında cadde ortasında biriken sulara hayretle bakmışçünkü normal bir caddede sular

ortada değil kenarlarda toplanır ya da akar giderdi bütün marketlerinden hatta bakkallarından , fırınlarından

,manavlarından alı veri yapmı,kimin hangi yolsuzluğa bulatığını öğrenmi,kısacası bilinmesi gereken tüm

bilgilere sahip olmutu.

Memleketimi sevmeye balamı,buraya iyice ısınmıtı.Đnsanlarının çoğunu tanıyordu,tabii onlar da onu;ama

ticaretle uğraan bir i adamı olarak.Güya tencere, tabak, kaık vs. gibi ev gereçleri satıyor ve burada da bir

mağaza açmak istiyordu.Bu uydurulmu hikaye iyice tutmutu.Bu ii için yaptığı dükkan aramaları sırasında

birçok arkada da edinmiti.Bu arkadalıkları çayhanelerde ya da Agop’un Yeri’ndeki sohbetlerle iyice pekitirmilerdi.

Yarın buradan geçici olarak ayrılmak ve bir hafta içinde de gerçek kimliği ile dönmek kararındaydı.Bu gün

onun buradaki i adamı kimliğiyle son günü idi.Yattığı yerden tekrar döndüğünde yapacakları ile ilgili olarak

planlar kuruyordu .

Midesinde bir yanma vardı.Bir aktara gidip bir bitki çayı ve bazen de kalbinde çarpıntı olduğu için bu

rahatsızlığa iyi geldiğini duyduğu alıç meyvesi almak amacıyla dışarı çıkmaya karar verdi.Saatine baktı,neredeyse öğlen olmak üzereydi.

Ara bir sokaktan ana caddeye geçmek için yürürken gözü bir apartmanın tabelasına takıldı.”Hayat Apartmanı,CBilok” yazıyordu,yanındaki bakkalda ise “Bakkal Dükyanı” yazısını okuyunca hafifçe gülümsedi ve

“herhalde ikisini de aynı kii yazmı” diye düündü.

Caddeye çıktığında içinin köy ekmeğinden normal ekmeğe,kepekliden çavdarlıya varıncaya kadar her çeit

ekmekle dolu olduğunu gördüğü bir el arabası önünden hızla geçti.Minibüs durağının yanında kendisine bo bir

yer bulup,park etti.On be yalarında bir çocuk:

Taze çıktı bunlar,sıcak sıcak...diye bağırarak ekmekleri satmaya baladı.

Aradığını bulmutu,çünkü üç dükkan ilerisinde “Bitki ve Baharat Merkezi” yazısını gördü.Bu adı aldığına göre

büyük ve çei di bol bir yer olmalıydı.Đçeri girdiğinde tam tersi ile karılatı.Đçeride bir iki küçük çuval kurumu

bitki,biraz ıhlamur ve biraz da paket bitki çayından baka hiçbir ey yoktu.Đçerdeki gence “alıç” dediğinde

,anlamamı gibi yüzüne baktığından sinirlenip dışarı çıktı,birkaç dükkan aağısındaki Mısırçarısı Baharatçısına

girdi.Orta yalardaki satıcıya:

Alıç var mı?Yalnız bitkisini değil de meyvesini istiyorum.

Pardon,alıç mı?Ne ie yarıyor o,söylerseniz biz de öğrenelim.

Kalbe filan iyi geliyor.

Onun yerine rezene verelim,hünnap da olabilir.Yoksa sizin alıç dediğiniz u olmasın,diyerek bir avuç ardıç

alıp gösterdi.

Hayır değil,o elinizdeki ardıç.Oysa alıçın rengi biraz sarı olmalı.dedi ve oradan da bir ey almadan çıktı.Zaten midesindeki ağrı da geçmiti.

Bir el arabası içinde bir eyler satan satıcı müzik setinin sesini sonuna kadar açmıken onun yaklatığını görünce hemen sesi kıstı,çünkü müteri olduğunu anlamıtı.

Buyur abi,dedi.

Bana bir paket tra bıçağı verir misiniz?

Hakikisinden mi,sahtesinden mi?Çünkü fiyat farkı var.

Tabii hakikisinden.u el radyosu kaça?

Onun gerçek fiyatı 50 lira ama size 20'ye bırakırım.

Radyoyu aldı,düğmesini açtı.Çalıyordu.Antenini çıkardı.O da ne?Anten elinde kalmıtı,yani kırıkıtı.Neden

20'ye bıraktığını anladı,yerine koydu radyoyu.

u el çantası kaça,hakiki deri mi ?

Değil,ama bir eyler yaparız fiyatta.O da size 20 lira olur.

Satıcı baladı çantanın fiyatını indirmeye.En son 13 liraya kadar indi,ama o sadece jileti alıp oradan ayrıldı.

Belediye parkında yeillikler arasında oturmak istiyordu.Parkın kapısına yaklatığında karıdan aksayarak

yürüyen bir adam gördü.Sol tarafa doğru aksadığına göre bu ayağında bir problem olmalıydı.Yüzünün bir yanı

öteki yanıla simetrik değildi.Sol gözü diğerinden çok küçüktü. Elbiseleri, yüzü ve elleri kir içindeydi.Duvar

kenarındaki çöp konteynerine doğru yöneldi,içine eğildi.Eriemeyince konteyneri eğdi ve karıtırmaya

baladı.AlMakam bu adama acıımıtı,elini cebine attı,çıkan yirmi ve on liralık iki parayı bu adama uzattı.Adam

kendisine yaklaan eli görünce o tarafa baktı,sonra umursamaz bir tavırla çöpu karıtırımayaya devam etti.Al

Makam elindeki paraları, belki almaya utandı düüncesiyle adamın cebine koymaya çalıtı,ancak ummadığı bir

hareketle adam elini iteledi.

Sana para veriyorum,bir eyler alırsın,dedi.Adam,sinirlenmiti.

Đstemem,ben para mara istemem!Ne yapacam ben parayı?dedi.

Hayret etmiti bu sözlere,çünkü ilk defa böylesi bir olayla karılaıyordu. ”Neyse” deyip parkın kapısından

içeri girdi.Đçeri girdiğinde yeillikler arasında oturma isteğini de gerçekletiremeyeceğini anladı.Çünkü parkın her

yanı kazılmı,bir sürü içi bir eyler yapmaya çalıyorlardı.Sesli bir ekilde söylenmeye baladı.Karısından orta

boyly,iyi giyimli ,kalın gözlüklü bir adam geliyordu. Onun yanından geçerken:

Yazık etmiler güzelim parka.Đnsanların biraz nefeslendikleri bir yer vardı, orayı da mahvetmiler,dedi.Adam:

Bu geçicidir,çünkü bitince eskisinden de güzel olduğunu göreceksiniz.

Zannetmem,zaten bu i de kolay kolay bitmez.

Biter,çünkü ben bu iin sorumlu mühendisiyim,dedi ve adam uzaklatı.

Daha önce bir kez gittiği dere kenarında bulunan Kuğulu Park aklına geldi.Oraya gitmeye karar verdi.Buranın da adı böyleydi ama içinde kuğu muğu yoktu,sadece üç tane uyuz ördek vardı ortasındaki

havuzda.Đletmecisine göre ilk açıldığında bu havuz kuğu doluymu ama buranın iklimine uyum sağlayamadığı

için hepsi teker teker ölmüler.

Kuğulu park eskisinden daha kalabalıktı bu gün.Kendisine bir yer bulup oturdu ve bir çay söyledi.Kalabalık

bir grup dört be masayı birletirip oturmulardı.Đnce uzun boylu ve sakallı bir adam onlara bir eyler anlatıyordu:

Arkadalar,Hamit Bey'in Rüyası isimli dizimizi bayrama kadar yetitirmemiz gerekiyor.Onun için çok sıkı

çalımamız lazım.Herkes rolünü iyice ezberlesin.

Amca bunlar dizi çekmeye gelmiler buraya,diyen kıza çevirdi kafasını.On yalarında esmer bir kız kurusuydu.Kafası anormal denecek derecede uzundu.

Dizi mi çekecekler?

Evet,bütün malzemelerini üç tane büyük arabada getirdiler.Dün de bu gördüğün artistler geldi.Bunların

bazılarını ben baka dizilerden de tanıyorum.Bu dini bir dizi olacakmı.Küçük bir çocuk rüyasında ak saçlı ve ak

sakallı bir ihtiyar görüyor,ihtiyar ona bir elma veriyor.Elmayı yeyince çocuk ne isterse gerçekleştiriyor.Çekim

sırasında parlak görünsün diye elmayı zeytinyağı ile sildiler.

Bütün bunları sen nereden biliyorsun?

Ben geldiklerinden beri onların yanındayım.Hem bizim eek bile dizide oynuyor.Senaryoda küçük çocuğun

at üstünde giden bir rolü varmı ama at sahipleri çok para istendiklerinden bizim eeği kiraladılar.Küçük çocuk

bizim eeğin sırtına binip gidecek.

Desene sizin eek de oyuncu oldu!Eeğinizin bir adı var mı?

Var,kadife.Kemal Sunal'ın bir filminden aldık ismini.Bak amca u sakallı olan yönetmenmi,küpeli adam da

onun yardımcısı.

Demek hayvan da besliyorsunuz.Baban ne i yapıyor senin?

Serbest meslek.

Serbest meslek deyince bir sürü i girer içine.Nasıl yani?

At arabamız var,onunla eya tair.Ama geçende at öldü,imdi o ii kadifeyle baka bir eeğimiz daha var o yapıyor.Babam bazen de tuvalette durur.Annemse bu parkın bulaıklarını filan yıkar.

Babanın adı ne senin?

Hüsnü,ama opar Hüsnü derler.

O sırada kızıdan küçük bir erkek çocuğu geldi yanlarına:

Abla,hadi gidelim.Karnım acıktı,dedi.

Kardein mi?

Evet,bir de abim var lisede okuyor.Bunun adı da Hüseyin.

Hüseyin,sen okula gidiyor musun?Büyüyünce ne olmak istersin?

Evet,ikideyim.Garson olacağım.

Bazen burada ona da çay filan tatıyorlar.Bak amca u benim yarımdaki küçük çocuk da artist.Elmayı yiyen

de o,bizim eeğe binecek olan da o.Adı da Cahit. Cahit!Cahit gelsene biraz.

Geldi yanlarına,ama Cahit'in yürüyüü,duruu bile öteki çocuklardan farklıydı.Daha önce de bir dizide on be

saniyelik bir rolü olmu ve bunun için tam on gün setlerde beklemek zorunda kalmıtı.

Cahit merhaba.Rolünü ezberledin mi?

Kolay ki,eeğe biniyorum,dua ediyorum,elma yiyorum ,bir dedecik baımı okuyor.Bunun gibi.

Sen buraya kiminle geldin.Annen baban yok mu?

Đkisi de çalıyor.Dedemle geldik.dedi ve yetmiine çoktan merdiven dayamı ihtiya bir adamı eliyle gösterdi ; sonra da çocuklarla birlikte koarak parkın ilerine doğru gitti.Artist de olsa sonuçta bir ocuktı ve

oynamak ihtiyaı hissediyordu.

Dertli Yeli’e Nazik Raciye,Kaer Zuhel,Suratsız Sevdal ve ili Remziye misafir olarak gelmilerdi.Daha

doğrusu kendi aralarında düzenledikleri “altın günü”nde sıra Dertli Yeli’te idi.Her hafta birisinin evinde

toplanıyorlar ve aralarında topladıkları para ile aldıkları çeyrek altını o ev sahibine götürüyorlardı.

Tam keklerini yeyip çaylarını içtikleri sırada kapı zili uzun uzun almaya baladı.Yeli kotu,açtı.Kapıda

komuları Kuruntulu Soner vardı.

Buyur Soner,hayırdır!

Yeli abla,sorma be,baıma bir i geldi.Zaten her ey de beni bulur ya!

Bırak u kuruntuları da bulmasın.

Bak,ayak bileğimin bir karı üzerinde kırmızı bir yara ıktı.Ne biçim dertse anlayamadım.Hem kınıyor,hem

de ağrıyor.

Yılancıktır o.

aresi var mı be Yeli abla?Sen bilirsin!

Soner böyle demektedir haklıydı,çünkü hastane doktorları,özel doktorlar,ifalı bitkiler,okuyup fleyenlerle ilgili

her ey hakkında Dertli Yeli’in bilgisi vardı.

aresi olmaz mı,var elbette.

Nedir aresi?

Meczip Muammer bir okusun bir eyin kalmaz.

Meczip ne bilecek böyle eyleri.O arapı ne anlar bundan?

Öyle deme,yılancığı geçirmede o bir numaradır.Bir derin hocadan zamanında el almı.Git ona,bul derdine

are!

Ben evini tam bilmem be Yeli abla,sen de gelsen!

eride misafirler var,onlara söyleyeyim,be dakikada gider geliriz.

Meczip Muammer, o gece sabaha kadar arap imiti.ddiacı Veysel,drtbe kiloluk bir damacana arap

almı,ucuz diye.Bir bardak imi ,ama ağzı zehir gibi olmu.O da damacanayı Meczip'a vermi.Meczip da tabii

bayram yapmı. Uyuduğunda sabah namazı çoktan geçmi.

Meczip'un bir kısmı yıkılmı olan,küçücük bir bahçenin içindeki iki göz oda evine gelip tahta kapıyı uzun

uzun alan Yeli ve Soner ,kendilerini Meczip'a duyuramayınca önce kapıyı yumrukladılar,sonra da cama

vurdular.En sonunda duydu ve kapıyı açtı.Görünüş korkunçtu,Soner titremeye baladı.Geldiğine geleceğine

piman olmutu.

Ne var,manyak mısınız siz?Evin geri kalanını da siz mi yıkacaksınız.

Kusura bakma,bir hastamız var da,dedi Yeli.

Ben bu gün hastaya mastaya gidemem.

Gitmen için gelmedik,hasta burada.Yılancık çıkmı ayağında,deyip Soner'i gösterdi.

Tamam,dedi Meczup ve bahçesindeki gülden bir küçük dal koparıp Soner'in ayağındaki yaranın üzerine

birkaç kere sürttü ve bir eyler mırıldandı.Dua filan okuduğu yoktu,aklına gelen tüm küfürleri içinden sayıyordu.

Oldu,deyince para vermesi için akın akın bakan Soner'i dürtükledi Yeli.O da be lira parayı Meczup'un

eline sıkıttırdı.

Oradan ayrılıp Yeli'in evinin önüne geldiklerinde Soner'e sordu:

Ağrın azaldı mı?

Biraz azaldı gibi,kayı da yok,deyip pantolonunu sıyırdığında ne yara ne de kızarıklık vardı.Yeli:

Demedim mi sana,dedi.

Yeni AlMakam'ın bir hafta sonra görevine balayacağı tüm Memleketimliler tarafından

duyulmutu.Sevinenler de vardı bu habere üzülenler de.Kim olduğunu tanımıyorlardı ama bir çok kiinin gene

de bazı eyleri kaybetme korkusu uykularını kaçırmıtı.

Herkes kendi çapında bu karılama için bir eyler yapma gayreti içine girdi.Ne kadar AlMakam'ın geçme

ihtimali olan cadde varsa hepsindeki çukurlar kapatıldı,deterjanlı sularla bırakın caddeleri bazı sokaklar bile

yıkandı.Çöp konteynerleri yeniden boyandı,kaldırımlara bazısı doğal bazısı da yapma çiçekler ekildi.

Karılama töreni için yapılacak masrafları karılama konusunda zengin Memleketimliler oldukça

cömerttiler.Bilhassa Fabrikatör Mikdat ve Sülük Saffet kesenin ağzını iyice açmılardı.Karılama kurban

edilmek üzere üç tane deveyi de imdiden hazırlamılardı bile.

Resmi dairelerde ileri yapılmayanlar, komusuyla kavga edenler, çocuğuna zayıf not verilenler, iten
çıkarılanlar, vergilerden yakınanlar, yeni park ve oyun alanları isteyenler, Kaçıkspor'un
ampiyonluğunun iptalini

arzu edenler, tren ve otobüs ücretlerinin pahalılığından yakınanlar ...gibi birçok kii ya dilekçelerini ya
da

pankartlarını hazırlıyorlardı.

Bilgiseverof Yalaka Hamdi, bu gün için, yağcılıkla dolu bir iir yazmı, bununla da yetinmeyip
Memleketim

tarihçilerinden bu önemli günün bir bayram olarak tarihe not düülmesini istemiti.

Yeni AlMakam sayesinde Demirkoparan bol bol kelle yiyebileceğini, Dertli Yeli istediği doktora
muayene

olabileceğini, Hotunuz Sami kuaförüne gelenlerin sayısının artacağını, Mirasyedi Cafer kendisine
zengin bir kapı

bulunabileceğini, Astikli Zifir Ömer fabrika dumanlarının engelleneceğini, opar Hüsnü düük faizli
kredi verilip

bir at alabileceğini, Hayat Kısa Sadık minibüsünü yenileyebileceğini, Çok Öğretir Mahmut özel ders
vermenin

serbest bırakılacağını, Gülgeç Ayla bir koca bulabileceğini, Đbitirici Sait yeni imar alanlarının
açılacağını

umuyorlardı.

Bu geliten hiçbir beklentisi olmayanlardan birisi de Bilgiseverof Umursamaz Rütü idi:

Zararı olmasın da , faydasından zaten vazgeçtim, diyordu.

Nihayet o gün de geldi çattı.Heyecan doruktaydı.Yapılanlar tek tek kontrol ediliyor,varsay bir eksik hemen

gideriliyordu.Memleketimlilerin çoğı Hükümet Konağının etrafındaki yerlerini almılardı.Okullar tatil edilmi,çocuklar tek sıralar halinde caddelere ellerinde bayraklarla dizilmi,bandoya ilaveten davullar zurnalar

çalmaya balamıtı.Kurban edilecek develer süslenmi bahçede hazır bekletiliyorlardı.Bunlar arada bir ortalığı

kirlettiğinde bir görevli bu pisliği hemen süpürüyor ardından da oraya kovalarca su döküyordu.

Yalnız önemli bir sorun vardı:AlMakam nereden ve ne ile gelecekti?Bunu tartıan karılama komitesi, tüm

caddelerin girilerine “Ho geldiniz” pankartlarının asılmasına ve buralara ellerinde telsiz olan görevliler

konmasına karar verdi.Bu görevliler resmi bir araba ya da özel lüks bir otomobil gördüklerinde telsizle ilgililere

durumu bildireceklerdi.Öyle ya koskocaman AlMakam trene ya da otobüse binip gelecek değildi ya!...

Saat 14’ü geçtiğinde bekleyenlerin çoğı söylenmeye balamılardı.Gelecekse gelsindi bu adam artık!

Yarım saat sonra birden Hükümet Konağı’nın kapısında bir hareketlilik görüldü,evet beklenen mesaj alınmıtı:Lüks bir dört çeker ehit Onbaı Koray Caddesi’nden giri yapmıtı.Emirler yağdırıldı hemen ve

çocuklar ellerindeki bayrakları sallamaya baladılar.Yol kenarındaki vatandaşlar da çılgınca alkılıyorlardı.Bando

sesini yükseltti,davullar patlatırcasına dövülmeye balandı, zurnacılar avurtlarını olabildiğince iirdi.Beer kiilik

üç ayrı grup develeri yatırıp,ayaklarını ve gözlerini bağlamaya çalıyordu.

Lüks araç çok kısa sürede Hükümet Konağı’na ulatı,çünkü caddeye baka arabaların giriine izin

verilmiyordu.Hemen önü kesilip Hükümet Konağının bahçesine girmesi sağlandı.Kasaplar besmele çekip

bıçakları dayamılardı develerin boğazlarına.

Araç içinden inenleri saygıyla karıladı tören komitesi,bir genç kız AlMakam olduğunu düündüğü en

ık

olan adama bir buket çiçek verdi.Adamlar aırmıa benziyorlardı,bir eyler anlatmak için uğraıyorlardı,ancak

sesleri duyulamıyordu.Sonunda Memleketimdeki bir arsayı görmek için gelen emlakçılar olduklarını anlayan

komite bakanı kasaplara “durun!” anlamında bir iaret yaptı.Bir baka iaretle de bandoyu

,davulcuları,zurnacıları susturdu.Ortalığa sıkıcı bir sessizlik hakim oldu.Herkesin morali bozulmutu.Kasaplardan

birisi:

Bu hayvanlar böyle beklemesin,yazıktır.Bunların gözlerini ve ayaklarını çözelim,dedi.Komite bakanı

kafasıyla bu teklife olur verdi.

Otogara giren bir otobüsün yolcuları arasında yeni AlMakam da vardı.En gerekli eyalarını koyduğu ufak bir

çanta almıtı eline.AlMakam’ın otobüsle geleceği düşünülmediğinden otogarda herhangi bir değiiiklik ya da

hazırlık yapılmamıtı.Yani orası eskisi gibiydi.

O nedenle otobüsten inince AlMakam değiiikliğı fark edemedi.Caddeye çıktığında ellerinde bayraklarla

çocukları, balarındaki öğretmenleri, çeitli pankartları gördüğünde ise özel bir gün olduğunu anladı.Ancak bu

günlerde bir bayram olmadığını,bunun olsa olsa Memleketimin kurtulu günü olabileceğini düündü ve biraz da

kendisine kızdı.Çünkü bilseydi ,bir gün önce gelir ve o da bu törenlerde hazır bulunurdu.

Olan olmutu ve u anda yapacak bir ey yoktu.Yürümeye baladı.Derenin üzerindeki köprüde daha önce

tanıtığı bazı kiilerle selamlatı.Hatta birkaç gündür neden ortalıkta görünmediğini soranlara bir i için birkaç

günlüğüne ayrılmak zorunda kaldığını söyledi.

Köprüyü geçtikten sonra,kalabalık iyice artmıtı.Hükümet Konağı’nın bahçesine girmek için kalabalığı yarmak

zor olmutu,ama bunu baarmıtı.Bahçede de bazı tanıdıklara rastladı.Bunlardan birisi Galerici Altan'dı, namı

diğer En Keriz,Keriz:

Özlettiniz kendinizi beyim,nerelerdesiniz?

Ben de sizleri özledim,sonunda dönebildim ite.

Bu gece Agop’a gidelim mi?Yalnız bir artım var,bu gece masraflar benden.

Bu gün yol yorgunuyum.Onu yarın yaparız.

Olur.

Ha,sahi bu kalabalık ne?Yoksa bu gün buranın kurtuluu mu?

Değil,ama inallah sizi Allah söyletmitir de öyle olur.Bu kalabalık yeni AlMakam için toplandı.Saatlerdir

bekliyoruz,adam bir türlü gelemedi.

Gelir,gelir.Hoça kalın,yarın buluyoruz unutmayın,dedi ve Hükümet Konağının önündeki merdivenlere

doğru yürüdü,ama bu kısacık mesafeyi ancak on be dakikada alabildi.Merdivenlerin baina geldiğinde bir

görevli tarafından durduruldu:

Beyefendi bu gün i takibi yapılamıyor.

Nedenmi o?

Çünkü tatil,çünkü sizin de bildiğiniz gibi bu gün yeni AlMakam göreve balayacak.

Bu günü tatil edeceksiniz diye size AlMakam mı emir verdi?

Veremez ki,daha henüz gelmedi.Bekliyoruz,onun için siz de ayak altında dolamasanız iyi olur.

Benim içeri girmem gerekiyor.

Olmaz dedim ya beyefendi.Bizi de zora sokmayın,derken sesini de yükseltmiti.Bu komitedekilerin dikkatini

çekti.Dikkati çekilenlerden birisi de komitede görev almı olan Psikiyatrist Hayati idi.

Bu manyak imdi de burada karıma çıktı.46’lılar koğundan kaçmıtı. Kendisinin AlMakam olduğunu

iddia ediyor.Hemen zararsız hale getirelim,yoksa rezil oluruz.Güvenlik elemanları yakalayın bunu! deyince sekiz

kii birden AlMakam’ın üstüne atladı ve kısıvrak yakalayıp içeri götürdüler.

Biraz sonra karılama komitesi bakanı ve Hayati bey tarafından sorgulanmaya balanmıtı bile:

Söyle bakalım,o koğutan nasıl kaçtın?Amacın ne buraya gelmekte?Sabotaj için mi geldin?Sana yardım

edenler kim?

Dediklerinizin hiç birisi değil,ben buranın AlMakamıyım.Göreve balamak için geldim.

Aynı hikayeyi anlatmaktan bıkmadın mı?Artık AlMakam yerine baka bir ey olsana!

Olamam ki,çünkü ben AlMakam'ım.

Doğruyu söylersen seni içeri attırmayacağım.Hastaneye de kapatmayacağım, hadi söyle doğruyu!

Peki söyleyeyim!

Ha öyle,gördünüz mü bakan bey,psikoloji bilmenin yararını?imdi bülbül kesilecek ve her eyi anlatacak.

AlMakam elini cebine soktuğunda ikisi de ona dikkatli bir ekilde bakıyorlardı.Gerçi güvenlikçiler

iyice aramılardı,ama gizli bir yere bir bıçak ya da tabanca saklamı olabilirdi.Oysa o bir kağıt çıkarmıtı.

Ne o,cezai ehliyetin olmadığını gösteren rapor mu?

Hayır değil,önceki görev yerimden ayrılma yazısı.

Ver bakayım!

Size değil,bakana vereceğim.

Bakan yazıyı okurken renkten renge giriyordu.Okuma bitince bir müddet konuamadı.Sonra:

Hayati bey,galiba biraz az okumusunuz psikolojiyi...Çünkü söylediklerinin hepsi doğru. Beyefendi önce ho

geldiniz,sonra da tüm olanlar için sizden özür dilerim.

Önemli değil.Kasıtlı yapılan bir ey yok.Doktor bey de herkes de görevini en iyi ekilde yapmaya

çalıyor.Bu çabalar sırasında bazı yanlışlıkların da olabilmesi çok doğaldır. Benim de sizden ricam, önce bana

odamı göstermeniz, sonra da dışarıdaki o rezalete hemen son vermenizdir.

Hayati bey kıpkırmızı kesilmiti utancından.Söyleyebilecek tek bir kelime bile bulamıyordu.

AlMakam’ın görevine balamasının ikinci günü Tıngırbank,kapısına kilidi vurdu.Çünkü

batmıtı.Memleketimde birçok kiinin ağzını bıçak açmıyordu.Halkın deyimiyle “OfuSor” hesaplarının dıındaki

paraların tasfiye ilemleri tamamlanınca ödeneceği açıklandı ise de bu herkesi rahatlatmadı.Çünkü yüksek faizle

bu hesap sayesinde geçinmeye alımı olanlar her eylerini kaybetmilerdi.Hastalanıp yataklara düenler,sinir

krizleri geçirenler,hatta intihar edenler bile olmutu.Evdeki “sen yatırttın,sen dedin” kavgaları da balamıtı

bile.Bu kavgaların bazıları da boanmalarla sona erecekti.

Yüzlerce insan,sabahın erken saatlerinde Tıngırbank’ın önüne geliyor,akama kadar umutla bekliyor,sonra

da baı önünde evine dönüyordu.Đki hafta sonra bekleyenlerin sayısı yarıya düerken,daha sonraki bir haftada

ise tek tük bekleyen kalmıtı.

AlMakam,Memleketimde birçok eyi değitirmiti.Yaptıklarını beğenenler de beğenmeyenler de

vardı.Beğenenler ötekilere göre oldukça fazlaydı.Đddiacı Veysel bile beğenenler safında yer almıtı.Onunla

birlikte,Kepir Osman,Balıkçı Sadi,Döviz Rıza,Hayret Bi ey Tahir,Uyuuk Hasan Kılkuyluğun Yerinde oturmu bu

konuyu tartıyorlardı.Kepir Osman:

Bu yeni AlMakam burayı adam edeceğe benziyor.Baksanıza çöpler zamanında toplanıyor,sular

akıyor,elektrikler kesilmiyor,okul önlerinde satıcı kalmadı,caddelerde bir tek çukur yok.Bir de biz gençlere i

sahası açsa!Döviz Rıza,hemen karıtı lafa:

Hepsi ilk göreve baladığında böyledir.Karar vermek için erken davranmayın. Bekleyin biriki sene daha

geçsin.Hem baksanıza makamların çoğuna kaçıkları getirmi.Anlatılanlara göre 46’lılar koğundaki

arkadalarını bile ileride i baina getirecekmi.Bu kadarı da olmaz ki...Bu sözlere Đddiacı Veysel hemen itiraz

etti:

Göreve getirdiğı adamları seçerken tek ölçüsü dürüstlükümü.Baksanıza Sülük Saffet’in,Fabrikatör

Mikdat’ın,Yalaka’nın,Sat Kaç Mümin’in ve onlar gibi birçoğunun artık esamisi bile okunmuyor.Hepsini

uzaklatırmı avanta yerlerinden.Görevini hakkıyla yapana ellemiyor.Lise müdürü yerinde,zabıta amiri

yerinde,niyet müdürü ile konumu ve onu da tekrar iinin baina dönmesi için ikna etmi.Belediye bakanı

yerinde,ama belediyede alt kademelerde çok değıiklik yapmı.Tren istasyonunun arkasındaki bahçe içinde bir

bina var,orayı akıl hastanesi olarak düzenliyormu ve bu iin baina da Bilgiseverof Umursamaz Rütü’yü

getirmi.Demirkoparan’dan dürüst olacağına dair söz alıp onu da kurulacak olan çöp değerlendirme tesislerinin

baina getirmi.Aslında Demirkoparan'ın o bahçe demiri olayından baka bir suç ilediğini gören hiç olmadı.Bir

kere uymu eytana,inallah bundan sonra hep dürüst olur.

Uyuuk Hasan:

u otelleri,lokantaları,parkları da bir düzeltsin artık.

Onlar da yava yava düzeliyor.Baksanıza belediye parkının düzenleme çalışmaları bitti,dıında artık bir tane bile et kesen,satan yok.Lokantacıları denetlemek için de Doymaz Hamit'i görevlendirmi diyorlar,ama kesin

değil.Yemek iinden de doğrusu en iyi Hamit anlar!

Balıkçı Sadi:

Benim için hava ho,giden ağam gelen de paam.Benim rızkım ne devlette, ne urada ne de burada;denizde denizde,dedi.

AlMakam,hastanede 46'lılar koğunda yatan arkadalarını da unutmamıtı.Yeni akıl hastanesinin tadilat ilerinin bittiği haber verilince önce Sarı Çizmeli Mehmet Ağa'nın sevgilisinin ehir mezarlığındaki mezarını

buldurdu,oraya gitti,o kızcağızın ruhu için dua etti ve mezarın üzerindeki gülden bir tane dalıyla kopardı.Teleskop Alıveri Merkezinden bir poete sabun,ampuan,parfüm ve jöleleri,diğer poete ise sigaraları

doldurdu.46'lılar koğunda verdiği sözü tutacaktı.

Bir tek Neron Tahir'in bulunması kalmıtı.O da çok zordu.Çünkü Neron Tahir,be gün önce çok eski olduğu

için içinde hiç kimsenin oturmadığı ahap bir evi yakmı ve sonra da korkudan kayıplara karımtı.Her yer

aranmasına rağmen bir türlü bulunamamıtı.Neron Tahir'in arandığını duyan Zabıta Amiri Çavu Hilmi iki saat

içinde onu bulup AlMakam'ın yanına getirmiti.Korkudan tir titriyordu:

Valla ben yakmadım,sadece yanarken seyrettim.Benim bir suçum yok,diyordu.

Korkma, seni o yüzden çağırmadım. Sana birisinden selam getirdim.

Kimden?

Karın Deen'den.

Sen onu nereden tanıyacaksın ki AlMakam bey? Gene de aleykümselam.

Seni onun yanına götürsem, ister misin?

Österim, çok oldu görmeyeli. Özledim de.

Haydi, yürü o zaman, gidiyoruz.

Resmi bir aracın hastaneye girdiğini görenler, bunun AlMakam aracı olduğunu anlayınca durumu Bahekime

bildirdiler. Teftie gelmi olmalıydı. Birkaç dakika içinde doktorlar dahil tüm personel AlMakam'ı karılamaya

çıkımtı koridorlara.

Bahekim odasında AlMakam sordu:

Neden tüm personel koridorlarda idi? Hastalara bu sırada kim bakıyordu?

Sizi karılamak için çıktılar efendim.

Sizden ricam, bundan sonra bu karılama törenlerini kaldıralım. Birisini karılayacağız derken bir insanımızı

kaybetmeyelim doktorsuzluktan veya hemiresizlikten.

Ba üstüne efendim.

Tahir'i tanıyor musunuz?

Evet efendim,daha önce birkaç kez hastanemize gelmi,hatta biraz yatmıtı da.

46'lılar koğuundaki bir arkadaşını ziyarete gelmi.Birlikte oraya gitmek istiyoruz.

Tahir'i götürürüz de,sizin oraya girmeniz sakıncalı olabilir.

Bana bir zarar verebileceklerinden çekiniyorsanız,bu kaygınız bouna.Bana bir ey yapacaklarını zannetmiyorum.Hem onlara bazı hediyeler de getirdik.

Hediyeleri imdi bir görevliye aldırırım.Sizin de yanınıza birkaç koruma vereyim,iyisi mi birlikte oraya

gidelim.Ne olur,ne olmaz.

Đçiniz böyle rahat edecekse,dediğiniz gibi olsun.

Vakit öğleni biraz geçmi olmasına rağmen Solon hariç öteki hastalar can sıkıntısından uyuyorlardı.Kapı

birden açılıp içerisi insan dolunca Solon hem aırdı hem de korktu.Çünkü bo yemek kapları bile çoktan

alınmıtı ve genelde bu saatte buraya kimse uğramazdı.AlMakam'ı görünce akınlığı endieye dönütü ve arkadaşlarına bağırmaya baladı:

Arkadalar,çabuk kalkın.Bakın,kim geldi?Bizim AlMakam gene yakayı ele vermi,bizim koğua tıkalamak

üzere getirmiler.Hem bu sefer Hayati değil de bahekim getirmi.Kalkın hadi be,yoksa geberdiniz mi?Aaa,Neron da yakalanmı!

Panik yapma Solon!Birazdan niye geldiğimi anlarsın,hani size geleceğim diye sözüm vardı ya,ite geldim!

Konumalar diğer hastaları da uyandırmıtı.Onlar da akınlık içindeydi.Karın Deen Jack,Neron'u görünce

boynuna sarıldı,uzun bir süre kolları boyunlarından çözülmedi.Karın Deen sordu:

Gene ne yaptın da seni yakaladılar.

Bir ey yapmadım.Sizi ziyaret etmem için AlMakam beni buraya getirdi.

Seni de inandırdı mı AlMakam olduğuna?

Sadece ben değil,bütün Memleketim inandı.Aylardır Memleketimi idare ediyor.

Sarı Çizmeli Mehmet Ağa hemen sordu AlMakam'a:

Benim mektubu verdin mi?Sana ne söyledi?

Verdim,bak o da sana bu gülü gönderdi.

Hemen gülü aldı,bir köede gülü göğsüne bastırıp sessizce beklemeye baladı.

Bu poet sabun,ampuan,parfüm ve jöle dolu.Bunlar da herhalde senindi Fatih Sultan!

Helal be,sözünün eriyimi bizim AlMakam!Bizden olur da sözünü tutmaz mı hiç?

Sağlığına zararlı,biliyorum ama bu poettekiler de senin Hasan Sabah.

Sigara mı dolu o poet.

Evet,dolu.

Sağ ol! O zaman birer tane yakalım,sen de içeceksin değil mi?

Solon umutsuzca sordu:

Benim isteğim olmadı değil mi AlMakam?Onu yapmaya gücün yetmedi değil mi?

Hiç tasalanma Solonum,o da oldu!

Bırak eğlenmeyi...

Hiç öyle bir ey yapar mıyım?Hepiniz hemen hazırlanın,çünkü buradan yeni yerinize daha doğrusu ifa evinize gidiyoruz.Bahekim bey,lütfen emir verin de yeni yerlerine arkadaları nakletmek için bir minibüs,o

yoksa bir ambulans hazırlasınlar!

Ba üstüne AlMakam bey!

Đki saat sonra yeni yerlerine gidebildiler.Çünkü Fatih Sultan yeni evlerine kirli gidemeyeceğini,banyo

yapmadan çıkmayacağını söylemiti.Israrlar onu kararından vazgeçirememi ve herkes mecburen onu beklemiti.

AlMakam yeni ifa yerinin demir bahçe kapısına elini koydu,küçük çocuklar gibi çimenlerin üzerinde debelenen ,bazen de birbiriyle boğuan bu dört hastaya gülümseyerek baktı.”Allaha ısmarladık!” anlamında elini

salladı,ama onlar onun gittiğinin bile farkında değillerdi...